

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ
ΕΚΔΟΣΗ
Της Εταιρείας
ΚΕΜΤ Α.Ο.
Παράθεσης Αδειών
3373

Κωδ.: 6313

πηγή

[Ενημέρωσης & ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ]

ΤΕΥΧΟΣ 63

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΗΣ ΕΥΔΑΠ ΑΠΡΙΛΙΟΣ • ΜΑΪΟΣ • ΙΟΥΝΙΟΣ • 2011

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ιδιοκτησία - Έδρα

ΕΥΔΑΠ Α.Ε.

Ωρωπού 156, 111 46 Γαλάτσι - Αττικής
Κωδικός: 6313

Εκδότης

Γεώργιος Ζουρίδης
Πολιτικός Μηχανικός - Υγιεινολόγος
Διευθυντής Δημοσίων Σχέσεων
και Επικοινωνίας
Τηλ.: 210 7495420-21, 210 2144098,
210 2144184

Fax : 210 7495381, 210 2144185
E-mail: pubrel@eydap.gr

Υπεύθυνος Σύνταξης

Γεώργιος Ζουρίδης

Βοηθοί Σύνταξης

Μαργαρίτα Γκαμαλέτσου
Ευαγγελία Σαδίκη

Συ συνεργάτες Τεύχους 63

Κατεινάς Νικόλαος
Αγγελάκης Νίκος
Χαλιβελάκης Δημήτρης
Φιλιππίδης Ηλίας
Αγγελόπουλος Χρήστος
Ξανθάκης Αντώνης
Καρόπουλος Χρήστος
Παπαϊωάννου Παναγιώτης
Τζαμουράνη Λαμπρινή
Υφαντίδου Ειρήνη
Γκαμαλέτσου Μαργαρίτα
Χριστογεωργάκη Ελένη
Σκλαβούνος Παναγιώτης
Τσιμιδάκη Όλγα
Παπαδοπούλου Ειρήνη
Μαλάμου Θεονότη
Παπαγιαννάκη Εύη
Φλωτσίου Έφη
Ντούλιος Βασίλειος
Λάμπρου Γιάννης
Σαδίκη Λίτσα

Επεξεργασία κειμένων

Διεύθυνση Δημοσίων Σχέσεων
και Επικοινωνίας

Τεχνική Επιμέλεια

Γεώργιος Ζουρίδης

Art Directors

Νάσος Γρηγοράτος
Βεατρίκη Τζένου

Διαχωρισμοί/Εκτύπωση
ICON-NET

Σελ. 1

Editorial

Σελ. 2

Ετήσια Γενική Συνέλευση Μετόχων της ΕΥΔΑΠ *Επιμελείται η κα Γκαμαλέτσου*

Σελ. 5

Συνέντευξη του Διευθύνοντος Συμβούλου της ΕΥΑΘ Α.Ε. Νίκου Παπαδάκη
Επιμελείται ο κ. Ζουρίδης

Σελ. 8

Η παρουσίαση της ΕΥΔΑΠ στους χρηματιστηριακούς αναλυτές.
Επιμελείται η κα Χριστογεωργάκη

Σελ. 10

Η αξιοποίηση του παραγόμενου νερού στην Ψυττάλεια *Επιμελείται η κα Υφαντίδου*

Σελ. 12

Σκέψεις ενός στελέχους της ΕΥΔΑΠ για την αναπτυξιακή πορεία της Επιχείρησης...

Σελ. 14

ΓΙΑ ΜΙΑ ΓΟΥΛΙΑ ΝΕΡΟ.
Η ΕΥΔΑΠ δεν «πωλείται»! *Επιμελείται ο κ. Χαλιβελάκης*

Σελ. 16

30^ο Εκλογοαπολογιστικό Συνέδριο Ομοσπονδίας Εργαζομένων ΕΥΔΑΠ...
Επιμελείται η κα Παπαγιαννάκη

Σελ. 18

Οικονομικά Αποτελέσματα της ΕΥΔΑΠ για το Α' Τρίμηνο.

Σελ. 18

Αποφάσεις Διοικητικού Συμβουλίου ΕΥΔΑΠ. *Επιμελείται η κα Σαδίκη*

Σελ. 19

Επιστολές προς την ΕΥΔΑΠ. *Επιμελείται η κα Σαδίκη*

Σελ. 20

ΣΦΗΝΑ στην επικαιρότητα του τριμήνου εντός και εκτός της ΕΥΔΑΠ.
Επιμελείται συντακτική επιτροπή

Σελ. 28

Η αναγκαιότητα της διαρκούς και στοχευμένης εκπαίδευσης...
Επιμελείται ο κ. Παπαϊωάννου

Σελ. 31

Πάμε πλατεία; *Επιμελείται ο κ. Κατεινάς*

Σελ. 32

Τόσο μακριά, τόσο κοντά.... *Επιμελείται ο κ. Ξανθάκης*

Σελ. 34

Στον Αστερισμό των Μνημονίων *Επιμελείται ο κ. Καρόπουλος*

Σελ. 36

Μπορεί να σωθεί η Ελλάδα; *Επιμελείται ο κ. Φιλιππίδης*

Σελ. 38

ΤΟ ΚΕΝΤΡΙ. Η ιδεολογική τρομοκρατία για τη νέα εθνική μας
(ναι τη δική μας!) προδοσία... *Επιμελείται ο κ. Αγγελόπουλος*

Σελ. 40

Αρχές Ύδρευσης και Αποχέτευσης στη Μινωική Κρήτη *Επιμελείται ο κ. Αγγελάκης*

Σελ. 44

100 χρόνια από το θάνατο του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη *Επιμελείται ο κ. Λάμπρου*

Σελ. 46

Το σκάκι και γιατί οι άνθρωποι παίζουν σκάκι *Επιμελείται ο κ. Σκλαβούνος*

Σελ. 48

Αρτηριακή Υπέρταση *Επιμελούνται οι κυρίες Παπαδοπούλου και Μαλάμου*

Σελ. 50

ΑΠΟΨΗ: Ζητείται ...ηθική *Επιμελείται ο κ. Ζουρίδης*

Η είδηση για την ιδιωτικοποίηση της ΕΥΔΑΠ πάγωσε το αίμα των εργαζομένων. Δυστυχώς τα πάντα δίδονται πια στο βωμό των μνημονιακών δεσμεύσεων της χώρας. Κερδοφόρες και ζημιογόνες επιχειρήσεις βγαίνουν υποτιμημένες στο σφυρί.

Η «Πηγή Ενημέρωσης» «υποψιασμένη» **ήδη από το 1996** για τον ιδεολογικό μεταμορφισμό των αρχών της τότε Κυβέρνησης (ως εκσυγχρονιστική εκδοχή της νεοφιλελεύθερης περιόδου 90-93) ασκεί σκληρή κριτική με άρθρα όπως «Το φετίχ των ιδιωτικοποιήσεων» και «Δημόσιες Επιχειρήσεις και ΕΥΔΑΠ», τεύχος 3.

Ήταν μια πρωτοπόρα, σχεδόν υπερβατική στάση για ένα εταιρικό περιοδικό που εκδίδεται με την αρωγή όλων ανεξαρτήτως των Διοικήσεων, οι οποίες πάντα σεβάστηκαν την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών των συντακτών μας.

Τον Δεκέμβριο του 1997 στο τεύχος 10 και επ' ευκαιρία του «εκσυγχρονιστικού» Νόμου 2414, **επισημαίναμε:**

«Οι ελληνικές ιδιωτικές επιχειρήσεις δεν μπορούν να αποτελέσουν πρότυπο για τις Δημόσιες Επιχειρήσεις. Οι ιδιωτικές επιχειρήσεις στη χώρα μας, ελλείπει πρωτογενούς επιχειρηματικού κεφαλαίου, δημιουργήθηκαν με τραπεζικό δανεισμό, λειτούργησαν και δήθεν εκσυγχρονίστηκαν με δανεισμό, χρεοκόπησαν και μετά αναβίωσαν με δημόσιο χρήμα και σήμερα τείνουν να αποδοθούν εκ νέου στους ιδιώτες με δανεισμό».

Και συνεχίζαμε:

«Βέβαια όλα τα παράδοξα συμβαίνουν σε αυτή τη χώρα. Γιατί να μη δούμε και την ιδιωτικοποίηση σαν πανάκεια για την εξυγίανση της οικονομίας;

Εκτιμούμε ότι το γεγονός της ιδιωτικοποίησης τμημάτων της κρατικής περιουσίας αποτελεί τουλάχιστον πρόκληση και ειρωνεία για την ιστορία. Δεν είναι δυνατόν η ιδιωτικοποίηση να καταστεί μηχανισμός «ηθικής» αποκατάστασης των «παλιών ιδιωτών» και να γεννήσει με τις ίδιες μεθόδους του παρελθόντος κρατικοδίαιτους και δανειοδίαιτους νέους επιχειρηματίες.

Υπάρχει όμως και ένα θέμα ηθικής τάξης για τον εργαζόμενο Έλληνα. Δεν μπορεί οι δημόσιες επιχειρήσεις και τα εργοστάσια να θεωρούνται απλά χρήμα, εμπόριο, οικονομική σχέση σε συνδιαλλαγή. Πρέπει για λόγους δικαίου να αναβιώσει η πραγματική τους αξία, η ανθρώπινη, η ιστορική, η εθνική.

Τι εννοούμε; Απλά ότι οι επιχειρήσεις, τα εργοστάσια, οι κοινωνοφελείς οργανισμοί, είναι τμήματα της κοινωνίας και του πολιτισμού μας, είναι σχέσεις και αγώνες ανθρώπων, είναι μνήμη και γνώση, είναι συνδικαλισμός και πολιτική. Είναι το αποτέλεσμα της ερήμωσης της υπαίθρου και της γιγάντωσης των πόλεων. Είναι αποτέλεσμα των δυσκολιών του Ελληνισμού από τη Μικρασιατική καταστροφή, την εσωτερική μετανάστευση, τον εμφύλιο. Είναι αποτέλεσμα των κοινωνικών αντιθέσεων και ανακατατάξεων. Είναι η συμπύκνωση

της ελπίδας των εργαζομένων στη χειραφέτησή τους για αυτοδιοίκηση και κοινωνική πρόοδο».

Και επισημαίναμε:

«Στη χώρα μας όλοι αυτοί οι οργανισμοί και οι πάσης φύσεως δημόσιοι μηχανισμοί παραγωγής, ιστορικά στηρίχθηκαν στις επιδοτήσεις – επιχορηγήσεις του κράτους από τη φορολογία των Ελλήνων πολιτών, και γι' αυτό δικαιούμεθα να πούμε **ότι είναι εθνικοί.**

Έτσι λοιπόν, είναι παράδοξο αυτή η εθνική περιουσία να καταλήγει ξανά στα χέρια των ολίγων Ελλήνων και των διεθνών κερδοσκόπων και **στον ελληνικό λαό να αναγνωρίζεται σα μοναδική περιουσία το «δημόσιο χρέος».**

Υπάρχει όμως και ένα άλλο στοιχείο που πρέπει να αναφέρουμε, **το στοιχείο του αφελληνισμού της οικονομίας.** Οι πολυεθνικές έχουν προτίμηση στην εξαγορά επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας, όπως τρόφιμα, τσιμεντοβιομηχανίες, τηλεπικοινωνίες, νερό, ενέργεια, χαρτοβιομηχανίες κτλ. Το ξένο κεφάλαιο διεισδύει σε αυτούς τους τομείς ελέγχοντας τη στρατηγική των επενδύσεων σε επίπεδο εθνικό, πράγμα πολύ επικίνδυνο.

Και καταλήγαμε:

Δεν μπορεί το μέλλον μας να σχεδιάζεται από το πολυεθνικό – διεθνικό κεφάλαιο και από τη συντεχνία των «ιδιωτών».

Ο δημόσιος τομέας έχει χρέος να διαδραματίσει τον ιστορικό του ρόλο, και να συμβιώσει παραγωγικά με τον ιδιωτικό τομέα.

Γράφαμε τότε:

«Οι εργαζόμενοι στις δημόσιες επιχειρήσεις πρέπει να αφυπνιστούν, **τα συνδικάτα να επαναθεμελιωθούν και να αναλάβουν τις ευθύνες τους.** Η λύση πρέπει να έρθει από τους εργαζόμενους. **Αυτοί πρέπει να εκπαιδευτούν, να εξειδικευτούν, να αντισταθούν στη λογική της μονιμότητας και του εφησυχασμού,** να δράσουν συλλογικά και παραγωγικά στη δεδομένη συγκυρία, να εγγηθούν τις επενδύσεις και τις θέσεις απασχόλησής τους.

Να συμμαχήσουν με τον κίνημα των ανέργων για την εξεύρεση μόνιμων λύσεων απασχόλησης και τη δημιουργία νέων παραγωγικών θέσεων εργασίας. Να εγγηθούν την περιβαλλοντική και πολιτισμική συνέχεια της πατρίδος μας».

Και καταλήγαμε στο εξής συμπέρασμα:

«Μόνο με τη συντονισμένη και ορθολογική διαχείριση του εθνικού μας πλούτου θα αντισταθούμε στις προκλήσεις των καιρών και θα περισώσουμε την αξιοπρέπεια και την αξιοπιστία μας σαν έθνος και σαν λαός στο διεθνή μας περίγυρο».

Αυτά επισημαίναμε πριν δεκαπέντε χρόνια και «ο νοών νοεΐτω». Ο καθείς ας αναλογιστεί τις ευθύνες του! Τι δηλαδή έπραξε για να αναστείλει μια δεδομένη πορεία θανάτου.

Η ιστορία δυστυχώς είναι αμείλικτη...

Ετήσια Γενική Συνέλευση

πηγή

[2]

ΤΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ ΓΚΑΜΑΛΕΤΣΟΥ
 Προϊσταμένη Υπηρεσίας Εταιρικών
 Ανακοινώσεων
 Διεύθυνση Δημοσίων Σχέσεων και
 Επικοινωνίας

Στις 10 Ιουνίου 2011 πραγματοποιήθηκε στην έδρα της Εταιρείας η Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση της ΕΥΔΑΠ.

Λαμβάνοντας πρώτος το λόγο, ως Πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης, ο κ. Λέκκας αναφέρθηκε στην προσπάθεια της Διοίκησης από τις πρώτες ημέρες ανάληψης των καθηκόντων της, για τη βελτίωση της οικονομικής θέσης της Εταιρείας.

Η προσπάθεια αυτή, είπε ο κ. Λέκκας, είχε ως βασικό άξονα την αλλαγή νοοτροπίας και των πρακτικών στη διαχείριση των οικονομικών. Αναλύοντας περισσότερο το θέμα, ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας είπε ότι η Διοίκηση από την πρώτη μέρα ανάληψης των καθηκόντων της, εγκατέλειψε την πρακτική του δανεισμού, ακολούθησε πολιτική εξορθολογισμού και δραστηκής μείωσης των δαπανών και προχώρησε στην ανάπτυξη προγραμμάτων για συντεταγμένη είσπραξη των οφειλών των ΟΤΑ, πρωτοβουλίες που είχαν ως αποτέλεσμα την αύξηση των κερδών για το 2010 και την αποφυγή οποιουδήποτε δανεισμού, ενώ η ίδια φιλοσοφία εφαρμόσθηκε και κατά την κατάρτιση του προϋπολογισμού για το έτος 2011.

Ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου στη συνέχεια, έκανε αναφορά στη λειτουργία και τη χρησιμότητα της ανεξάρτητης Επιτροπής Ελέγχου η οποία έχει προβεί σε μια σειρά ελέγχων και διορθωτικών κινήσεων για την αύξηση της διαφάνειας.

Αναφερόμενος στον εταιρικό στρατηγικό σχεδιασμό, ο Πρόεδρος επεσήμανε ότι η Εταιρεία αξιοποιώντας το έμπειρο προσωπικό της και γενικότερα την τεχνογνωσία που διαθέτει, έχει χαράξει αναπτυξιακή πολιτική εξωστρέφειας τόσο στην Ελλάδα όσο και σε χώρες του εξωτερικού, ενώ σημαντικές αλλαγές έχουν γίνει και σε οργανωτικό επίπεδο, όπου η Διοίκηση λαμβάνοντας υπόψη τις σύγχρονες ανάγκες της Εταιρείας για την εξυπηρέτηση των σκοπών της, προχώρησε σε αναδιάρθρωση της οργανωτικής της δομής με γνώμονα:

ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ

πηγή

[3]

- την εξασφάλιση και παραγωγή της αναγκαίας ποσότητας νερού, υψηλής ποιότητας σε χαμηλές τιμές,
- την υιοθέτηση πρακτικών τεχνολογικής και επιστημονικής αριστείας,
- την ανάληψη ηγετικού ρόλου της Εταιρείας στη χώρα μας, αλλά και διεθνώς.

Ο κ. Λέκκας στη συνέχεια της ομιλίας του, εστίασε στις πρωτοπόρες πρωτοβουλίες και την πρωτοποριακή έρευνα για τη βελτίωση της ποιότητας, τόσο του πόσιμου νερού, όσο και των εκροών των επεξεργασμένων αποβλήτων, και με στόχο την επαναχρησιμοποίηση τους για δευτερεύουσα χρήση.

Στόχος όλων των παραπάνω, είπε ο κ. Λέκκας, είναι η ανταγωνιστική λειτουργία της Εταιρείας με διεθνή κριτήρια και η επίτευξη κερδοφορίας, κάτω από απόλυτα διαφανείς διοικητικές πρακτικές, με γνώμονα την κοινή ωφέλεια.

Κλείνοντας, ο κ. Λέκκας ευχαρίστησε το Προσωπικό γενικότερα, τον Διευθύνοντα Σύμβουλο και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου

και υπογράμμισε τον σπουδαίο ρόλο τους προς την αναπτυξιακή κατεύθυνση της Εταιρείας.

Στη συνέχεια, έλαβε το λόγο ο **Διευθύνων Σύμβουλος της Εταιρείας, κ. Μπάρδης**, ο οποίος αναφερόμενος στα οικονομικά αποτελέσματα του 2010, είπε ότι κατά την προηγούμενη χρήση τα μετά από φόρους κέρδη σχεδόν διπλασιάστηκαν από εκείνα του 2009 και διαμορφώθηκαν στο ποσό των 11,34 εκατ. ευρώ από 5,74 εκατ. ευρώ του 2009 (αύξηση 97,56%). Ο κ. Μπάρδης αφού έκανε εκτενή παρουσίαση των βελτιωμένων χρηματοοικονομικών μεγεθών της Εταιρείας για το 2010 και το Α' Τρίμηνο του 2011, αναφέρθηκε στις επιτυχίες της νέας διοίκησης και των ανθρώπων της Εταιρείας, οι οποίοι αξιολογώντας τη μοναδική τεχνογνωσία, τις δυνατότητες και τους ανθρώπινους πόρους, μέσα σε περίοδο κρίσης κατόρθωσε:

- Να ισχυροποιήσει τη θέση της στην ελληνική αγορά, αυξάνοντας την κερδοφορία της χωρίς

να επιβαρύνει τους καταναλωτές και παρέχοντας υψηλό επίπεδο υπηρεσιών,

- Να ενσωματώσει νέες αντιλήψεις λειτουργίας και εξοικονόμησης πόρων,
- Να λειτουργήσει μοναδική Σχολή Μαθητείας για την διασφάλιση της υπάρχουσας τεχνογνωσίας και βέβαια,
- Να αποτελέσει παγκόσμιο υπόδειγμα διαχείρισης κρίσεων και ορθής λειτουργίας, στην τροφοδοσία νερού, με την εντυπωσιακή προσπάθεια των ανθρώπων της μετά την τρομακτική καταστροφή στο Μόρνο, εξοικονομώντας σημαντικά ποσά για το Δημόσιο.

Η Διοίκηση της Εταιρείας, με γνώμονα την χρησιμότητα όλων, όχι μόνο για την θέση εργασίας του καθενός, είπε ο κ. Μπάρδης αλλά για την σημασία του καθενός ξεχωριστά και όλων μαζί ως ΕΥΔΑΠ, για την εθνική οικονομία, προσδιόρισε ως Στρατηγικό της Στόχο για την δεκαετία 2011-2020, την καθιέρωση της ΕΥΔΑΠ Α.Ε. ως Διεθνή Οργανισμό στην Διαχείριση Υδάτων.

Όπως χαρακτηριστικά είπε ο κ. Μπάρδης: «*Ήρθε η ώρα –επειδή εμείς γνωρίζουμε πώς να το κάνουμε– να επεκταθούμε και να λύσουμε προβλήματα Ύδρευσης - Αποχέτευσης στην χώρα και βέβαια να εξάγουμε τεχνολογία*». Συνεχίζοντας ο κ. Μπάρδης τόνισε ότι για το σκοπό αυτό η Εταιρεία εξειδικεύει τον Στρατηγικό και Επιχειρησιακό της Σχεδιασμό, διατηρώντας τον κοινωνικό της ρόλο, αξιοποιώντας την πολύ μεγάλη τεχνολογία της και το ανθρώπινο δυναμικό της –σε τέσσερις βασικές κατευθύνσεις– που είναι:

“ Εμείς στην ΕΥΔΑΠ Α.Ε., δουλεύουμε, διατηρούμε τις θέσεις εργασίας μας και το επίπεδο αμοιβών μας γιατί φέρνουμε αποτελέσματα και θα φέρουμε καλύτερα, γιατί η κρίση μας κάνει πιο πεισματάρηδες και παραγωγικούς. ”

πηγή
[4]

1. **Αναδιοργάνωση και αύξηση αποδοτικότητας της Εταιρείας**, που περιλαμβάνει τη βελτίωση των παρεχομένων σήμερα υπηρεσιών με σημαντικές οικονομίες κλίμακας στις λειτουργικές δαπάνες και την καθημερινή διαχείριση.
2. **Ύδρευση και Αποχέτευση Νησιών και Ηπειρωτικής Ελλάδας**, που προβλέπει την επέκταση των παρεχομένων υπηρεσιών της για την οριστική και τελική επίλυση των θεμάτων ύδρευσης- αποχέτευσης της χώρας (Νησιά και Ηπειρωτική Ελλάδα),
3. **Χρήση νερών από τα Κέντρα Επεξεργασίας Λυμάτων της Αττικής και Ανάπτυξη πρασίνου στην Αττική**, που περιλαμβάνει την παραγωγή υπεραξίας από την επαναχρησιμοποίηση των νερών της Ψυττάλειας και των λοιπών βιολογικών της Αττικής, με στόχο την ανάπτυξη πράσινων χώρων αλλά και την εξοικονόμηση πόσιμου ύδατος.
4. **Επέκταση της ΕΥΔΑΠ στο εξωτερικό**, με στόχο την καθιέρωση της στον τομέα της, ως σημαντικού διεθνούς οργανισμού.

Αναφερόμενος στους στόχους που επιδιώκονται από τον εν λόγω στρατηγικό σχεδιασμό, ο κ. Μπάρδης είπε ότι αναμένεται να συντελέσει θετικά στην αύξηση του κύκλου εργασιών και στην κερδοφορία της Εταιρείας, αλλά κυρίως να διασφαλίσει τον πρωτεύοντα ρόλο της, την βιωσιμότητα της και την ανάδειξη της σημαντικότητας του ανθρώπινου δυναμικού.

Τα επιπλέον οφέλη που θα προκύψουν αφορούν στην καλλιέργεια της αντίληψης από τον πολίτη που βιώνει θυσίες, ότι μεγιστοποιείται και αξιοποιείται πραγματικά για αυτόν η Δημόσια Περιουσία, όταν υπάρχει θέληση, προθυμία για δουλειά και γνώση, αποδεικνύοντας την ουσιαστική και αναγκαία συμβολή της ΕΥΔΑΠ Α.Ε. στην ανάπτυξη της Εθνικής Οικονομίας.

Δίνοντας έμφαση στην εμπειρία και τη δυναμική που έχει αποκτήσει η Εταιρεία, να σταθεί σε κάθε συνεργασία, τόνισε ότι «*εμείς γνωρίζουμε πώς να το κάνουμε, με προτεραιότητα στην κάλυψη της ανάγκης του πολίτη αλλά και σεβασμό στον μέτοχο*» συμπληρώνοντας ότι η δυναμική

αυτή πρέπει να γίνει αισθητή από όλους τους φορείς της κοινωνίας. Ο κ. Μπάρδης έκλεισε την τοποθέτησή του λέγοντας χαρακτηριστικά: «*Εμείς στην ΕΥΔΑΠ Α.Ε., δουλεύουμε, διατηρούμε τις θέσεις εργασίας μας και το επίπεδο αμοιβών μας γιατί φέρνουμε αποτελέσματα και θα φέρουμε καλύτερα, γιατί η κρίση μας κάνει πιο πεισματάρηδες και παραγωγικούς. Αποδεικνύουμε από τα αποτελέσματα ότι το αξίζουμε*».

Σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη, η Γενική Συνέλευση, στην οποία συμμετείχαν Μέτοχοι που εκπροσωπούσαν ποσοστό 79% του μετοχικού κεφαλαίου της Εταιρείας ενέκρινε τα πεπραγμένα του Διοικητικού Συμβουλίου, τις Οικονομικές Καταστάσεις για την χρήση του 2010, καθώς και τις εκθέσεις διαχείρισης του Διοικητικού Συμβουλίου και των Ορκωτών Ελεγκτών Λογιστών της Εταιρείας, την απαλλαγή των μελών του Δ.Σ. και των ελεγκτών από κάθε ευθύνη για αποζημίωση για το 2010, τις αμοιβές του Προέδρου και του Διευθύνοντος Συμβούλου καθώς και των μελών του Δ.Σ. για το 2011, την εκλογή δύο τακτικών ορκωτών ελεγκτών για τη χρήση του 2011 από την Ελεγκτική Εταιρεία DELOITTE Α.Ε. και ενέκρινε την αμοιβή τους.

Επιπλέον, σύμφωνα με τα θέματα της ημερήσιας διάταξης, η Γενική Συνέλευση επικύρωσε την εκλογή των Μελών του Δ.Σ. σε αντικατάσταση των παραιτηθέντων και όρισε ως ανεξάρτητο Μέλος του Δ.Σ., τον κ. Αντώνη Αντωνόπουλο, ενώ σύμφωνα με το Νόμο 3693/2008, ορίστηκε η νέα Επιτροπή Ελέγχου της Εταιρείας.

Η Γενική Συνέλευση ενέκρινε διανομή μερίσματος στους μετόχους ποσού 0,04 ευρώ ανά μετοχή, από 0,02 ευρώ που ήταν πέρυσι.

Συνέντευξη του Διευθύνοντος Συμβούλου της ΕΥΑΘ Α.Ε.

πηγή

[5]

Νίκου Παπαδάκη

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΟΥΡΙΑΔΗΣ
Διευθυντής Δημοσίων Σχέσεων
και Επικοινωνίας

«ΕΥΑΘ - ΕΥΔΑΠ μαζί στην 76η ΔΕΘ»

Τον Διευθύνοντα Σύμβουλο της ΕΥΑΘ τον γνώρισα στην εκδήλωση δημοσιοποίησης του έργου Αποχέτευσης και Επεξεργασίας Λυμάτων του Θριάσιου Πεδίου. Η απλότητα της παρουσίας του στο χώρο του Δημαρχιακού Μεγάρου της Ελευσίνας αλλά και η προσωπική προτροπή του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης Θεόδωρου Πάγκαλου, στάθηκαν οι αφορμές για να τον γνωρίσω προσωπικά. Η δεύτερη συνάντηση με τον κ. Παπαδάκη στο πλαίσιο της Παγκόσμιας Ημέρας Νερού στο Ζάππειο και με έντονα τα ερεθίσματα από την ομιλία του, κατέληξα να επεξεργάζομαι μια συνέντευξη μαζί του που από τις απαντήσεις του Διευθύνοντος της «αδερφής» Εταιρείας, κάθε αναγνώστης δεν μπορεί παρά να βρει ενδιαφέροντα.

● ΠΗΓΗ

Κύριε Διευθύνοντα Σύμβουλε της ΕΥΑΘ,

Είναι η πρώτη φορά, εδώ και πολλή χρόνια, που έχει αναπτυχθεί μια τόσο ουσιαστική σχέση μεταξύ της Διοίκησης της ΕΥΔΑΠ και της ΕΥΑΘ. Προς τιμή μας, παρευρεθήκατε στην εκδήλωση επικοινωνίας για την παρουσίαση από την Εταιρεία μας του σύνθετου έργου αποχέτευσης και επεξεργασίας λυμάτων στο Θριάσιο Πεδίο και βεβαίως είσαστε εισηγητής στην Ημερίδα του Ζαππείου για την κλιματική αλλαγή και τους υδατικούς πόρους στη χώρα μας. Πώς δημιουργήθηκε αυτή η συνεργασία; Ποιες ανάγκες την επέβαλλαν;

● **ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΥΑΘ**

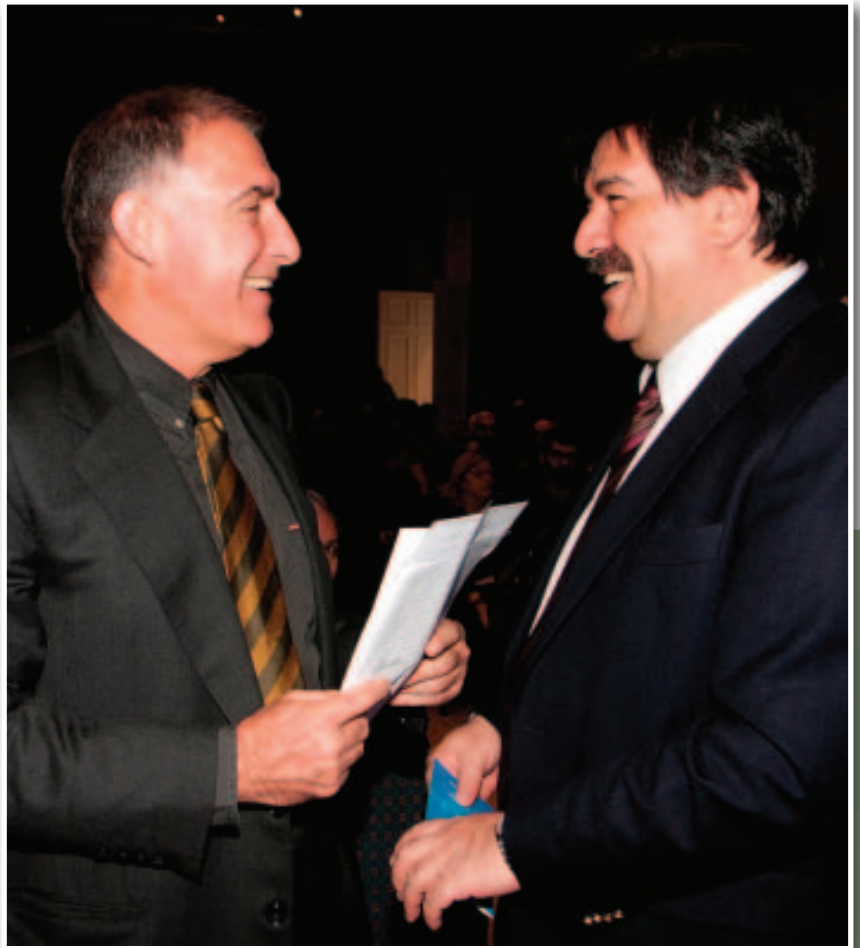
Μέσα από συνεργασίες και συμμαχίες θωρακίζεται και δυναμώνει η Εταιρεία ειδικά σε συνθήκες οικονομικής κρίσης. Από την άλλη, οι πολιτικές διαχειρίσις του νερού -εδώ και χρόνια στο εξωτερικό, τα τελευταία μόλις στην Ελλάδα- οφείλουν να είναι συνοδικές και να σχετίζονται με την αειφόρο διαχείριση των φυσικών πόρων, την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής και την καλή ποιότητα ζωής. Θεωρώ αυτόνοτο ότι ΕΥΔΑΠ και ΕΥΑΘ, ως οι «μεγάλοι» του νερού και της αποχέτευσης στη χώρα μας, θα ανταλλάσσουν γνώση και εμπειρία. Ένα πρώτο προφανές βήμα συνεργασίας μας αποτελεί η κοινή παρουσία μας στη φετινή 76^η ΔΕΘ το Σεπτέμβριο.

● **ΠΗΓΗ**

Στην εισήγησή σας στο Ζάππειο αναφερθήκατε στους περιβαλλοντικούς αγώνες που από την φοιτητική σας ηλικία διεξήγαγε για την προστασία των υδάτινων σωμάτων στη Θεσσαλονίκη. Σήμερα ως επικεφαλής της αρμόδιας για τη διαχείριση του νερού Εταιρείας στην περιοχή, σας δίνεται η ευκαιρία να εφαρμόσετε πολιτικές που αντλούν τη δυναμική τους από τις εμπειρίες του παρελθόντος. Η οικολογική σας συνειδητοποίηση πως εκφράζεται στην καθημερινότητα της διαχείρισης του νερού και της προστασίας του περιβάλλοντος στη Θεσσαλονίκη;

● **ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΥΑΘ**

Η ΕΥΑΘ Α.Ε. έχει αδιάλειπτη συμμετοχή και παρουσία σε ευρωπαϊκά προγράμματα διαχείρισης του νερού, εμπλουτισμού του υδροφόρου ορίζοντα και αντιμετώπισης της κλιματικής αλλαγής. Το

μεγάλο στοίχημα για μένα όμως είναι ο καθαρός θερμαϊκός και η ένταξη της θάλασσας στην καθημερινή αστική δραστηριότητα. Για να γίνει πράξη η μηδενική όχληση του θερμαϊκού, πρέπει να λειτουργούν σωστά οι δύο βιολογικοί καθαρισμοί και η μονάδα κατεργασίας αποβλήτων της βιομηχανικής περιοχής. Επίσης, να εξετάσουμε από τη Μχανιώνα έως τη Χαλιάστρα κι από την περιοχή του Ανθεμούντα ως την τάφρο της Σίνδου τη ρύπανση των υδάτων από γεωργοβιομηχανικές και αστικές δραστηριότητες, όπως και την εισαγόμενη ρύπανση από χώρες των Βαλκανίων. Ομοίως, πρέπει να ελέγξουμε τη ρύπανση από νοσοκομειακά και εργαστηριακά απόβλητα. Από και πέρα, η ένταξη του κόλπου στις αστικές δράσεις θα έδινε στη

Θεσσαλονίκη τον κοσμοπολίτικο αέρα που της αξίζει και στους Θεσσαλονικείς πρωτόγνωρες δυνατότητες δραστηριοποίησης και αναψυχής. Η οικολογική μας αντίληψη όμως δοκιμάζεται περισσότερο στη διαχείριση της συσσωρευμένης λιματολήσσης των βιολογικών καθαρισμών. Μέρος της λιματολήσσης αυτής το διαθέτουμε ήδη για παραγωγή λιπασμάτων, ενώ ολοκληρώνεται και το έργο της ξήραυσής της.

● **ΠΗΓΗ**

Παραλάβετε μια Εταιρεία με προβλήματα όπως άλλωστε όλες οι επιχειρήσεις νερού στη χώρα μας. Τι δυνατότητες εκσυγχρονισμού υπάρχουν, ποια κατά την κρίση σας είναι τα μεγαλύτερα λειτουργικά ή διαχειριστικά ελλείμματα προς αναπήρωση;

● ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΥΑΘ

Το πρώτο και μεγαλύτερο πρόβλημα με το οποίο ήρθα αντιμέτωπος ήταν το κακό εργασιακό κλίμα εντός της Εταιρείας από τις δυσλειτουργίες της απεθλούσας διοίκησης. Η εργασιακή ειρήνη αποκαταστάθηκε σταδιακά, αν και ακόμη το διευθυντικό κυρίως προσωπικό αναλώνεται σε δικαστικές διαμάχες με τους διοικούντες της προηγούμενης κυβέρνησης. Πέραν αυτών η οικο-

μία πολυεθνική Εταιρεία σαν τη Suez μπορεί να προσδώσει προστιθέμενη αξία σε μια Εταιρεία όπως η ΕΥΑΘ;

● ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΥΑΘ

Οι καιροί είναι πολύ δύσκολοι. Κινούμαστε ως χώρα οριακά κι αυτή η κατάσταση δεν αφήνει περιθώρια για προσωπικές εκτιμήσεις και υποκειμενισμούς. Για μας καμία επίδραση δεν ασκεί η γαλλική παρουσία - αν επιδρά στην

Όμως, όπως και με την ΕΥΔΑΠ, πιθανές συνεργασίες κατά θέμα με τη Suez, τη Veolia ή την πορτογαλική Aguas de Portugal είναι θετικές.

● ΠΗΓΗ

Τι άλλες εμπειρίες πιστεύετε ότι μπορεί να ανταλλάξει η ΕΥΔΑΠ με την ΕΥΑΘ - και αντιστρόφως - σε θέματα τεχνογνωσίας και τεχνολογίας στη διαχείριση του πόρου;

“

Σε σχέση με την ιδιωτικοποίηση, η διαχείριση του νερού και των αποβλήτων είναι μονοπωλιακή υπόθεση κι έχει κοινωνικά και περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά. Γιατί όχι το κράτος σε ρόλο σύγχρονο, ανταγωνιστικό του ιδιωτικού τομέα;

Ελπίζω οι όποιες ενέργειες τελικά γίνουν να έχουν σχεδιαστεί έτσι ώστε να διασφαλίζουν το καλό του κοινωνικού συνόλου.

”

νομική κατάσταση της Εταιρείας είναι υγιής, υπάρχει υψηλή κερδοφορία, ρευστότητα. Το κράτος επωφελείται έσοδα κι εμείς προσπαθούμε να λειτουργήσουμε, όπως πρέπει, κάτω από ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, μακριά από τα κρατικοδίαιτα πρότυπα του παρελθόντος.

● ΠΗΓΗ

Αν δεν απατώμαι τμήμα του μετοχικού κεφαλαίου, έστω μειοψηφικού, ανήκει στην πολυεθνική Suez, γαλλικών συμφερόντων. Τι επίδραση ασκεί σήμερα η γαλλική παρουσία στη διαχείριση των υδατικών πόρων στην περιοχή και πώς αντιμετωπίζετε την επερχόμενη ιδιωτικοποίηση της Εταιρείας σας, με βάση τις κυβερνητικές εξαγγελίες; Θεωρείτε ότι

κυβέρνηση κεντρικά, δεν το ξέρω. Σε σχέση με την ιδιωτικοποίηση, η διαχείριση του νερού και των αποβλήτων είναι μονοπωλιακή υπόθεση κι έχει κοινωνικά και περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά. Γιατί όχι το κράτος σε ρόλο σύγχρονο, ανταγωνιστικό του ιδιωτικού τομέα; Ελπίζω οι όποιες ενέργειες τελικά γίνουν να έχουν σχεδιαστεί έτσι ώστε να διασφαλίζουν το καλό του κοινωνικού συνόλου. Η ΕΥΑΘ Α.Ε. είναι η πιο ευπώλητη Εταιρεία σήμερα. Έχει υψηλή κερδοφορία και ρευστότητα. Πρέπει να πωληθεί γι' αυτό; Γιατί; Πάντως, η γαλλική παρουσία αφορούσε μέχρι τώρα κυρίως στο μετοχικό κεφάλαιο της Εταιρείας και λιγότερο σε κάποιες σποραδικές επαφές για διερεύνηση πιθανών συνεργασιών.

● ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΥΑΘ

Οι αυτοματισμοί των τεχνικών υποδομών, η διαχείριση της λιματολόγησης, η διαχείριση παντός είδους απωλειών νερού, η επαναχρησιμοποίηση του νερού, η λειτουργία των μεγάλων μας εγκαταστάσεων, ακόμη και η αντιμετώπιση των μεγαλοφειλετών μας των δήμων, είναι πρόσφορα πεδία συνεργασίας των δύο Εταιρειών.

● ΠΗΓΗ

Σας ευχαριστώ πολύ κ. Διευθύνοντα και εύχομαι μια αγαστή συνεργασία μεταξύ μας. Θα τα πούμε τον Σεπτέμβριο στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης. Καλό καλοκαίρι...

Η παρουσίαση της ΕΥΔΑΠ στους χρηματιστηριακούς αναλυτές

πηγή

[8]

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΕΛΕΝΗ ΧΡΙΣΤΟΓΕΩΡΓΑΚΗ
Διεύθυνση Διεθνούς Ανάπτυξης
και Ελέγχου

Όπως κάθε χρόνο, η ΕΥΔΑΠ πραγματοποίησε σε κεντρικό ξενοδοχείο την ετήσια εταιρική παρουσίαση σε χρηματιστηριακούς αναλυτές και στελέχη της αγοράς. Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν εκπρόσωποι των κυριότερων και μεγαλύτερων χρηματιστηριακών και επενδυτικών Εταιρειών, τραπεζών καθώς και στελέχη της ΕΥΔΑΠ.

Την εκδήλωση προλόγισε ο **Πρόεδρος της ΕΥΔΑΠ κ. Θεμιστοκλής Λέκκας**, ο οποίος καλωσόρισε τους προσκεκλημένους και μίλησε συνοπτικά για τα επιτεύγματα της σημερινής Διοίκησης και τους στόχους της για το 2011. Ο Πρόεδρος ανέφερε **τον κύριο στόχο που είχε η καινούργια Διοίκηση για το 2010, ο οποίος ήταν ο περιορισμός των δαπανών και η καλύτερη διαχείρισή των οικονομικών της Εταιρείας, ο οποίος και επετεύχθη**. Αναφέρθηκε επίσης και στην πολιτική που ακολουθήθηκε από την ΕΥΔΑΠ για την είσπραξη των οφειλών των Δήμων. Ως κύριο στόχο για το 2011, ο Πρόεδρος έθεσε τον μη δανεισμό της Εταιρείας.

Τον λόγο πήρε στη συνέχεια ο **Διευθύνων Σύμβουλος της ΕΥΔΑΠ κ. Νικόλαος Μπάρδης** ο οποίος επισήμανε ότι παρά το γεγονός ότι η σημερινή διοίκηση επηρέασε τα οικονομικά αποτελέσματα του 2010 μόνο για 6 μήνες, σημειώθηκαν σημαντικές οικονομίες στη διαχείριση και διπλασιασμός των κερδών. Επιπλέον εισπράχθηκαν 10 εκατ. ευρώ από οφειλές των Δήμων, χρήματα τα οποία κάλυψαν αρκετές επισφάλειες.

Ο κ. Μπάρδης τόνισε την καινούργια τοποθέτηση της ΕΥΔΑΠ ως Εταιρείας παροχής υπηρεσιών και ολοκληρωμένης διαχείρισης και όχι ως κατασκευαστική Εταιρεία καθώς τα μόνα έργα που θα αναλαμβάνει είναι έργα συντήρησης. Ένας από τους στόχους της Διοίκησης είναι και ο περιορισμός των δραστηριοτήτων που δεν ταιριάζουν στην ταυτότητα της ΕΥΔΑΠ.

Στη συνέχεια έγινε **αναλυτική παρουσίαση των αξόνων δραστηριοτήτων όπου θα επικεντρωθεί η ΕΥΔΑΠ και αφορούν πρωτίστως στην Αττική**, όπου στόχος είναι η καλύτερη λειτουργία των εγκαταστάσεων και η ανάπτυξη άλλων εργαλείων όπως η διαχείριση πίεσης στα δίκτυα ύδρευσης (pressure management), καθώς και η δικαιότερη μέτρηση των καταναλώσεων. Αναφορά έγινε επίσης και στο πιλοτικό πρόγραμμα ηλεκτρονικής καταμέτρησης-ηλεκτρονικής απόδοσης όπως και στην ταχύτατη αντίδραση της ΕΥΔΑΠ στην αποκατάσταση της ζημιάς στο κανάλι του Μόρνου. **Ο δεύτερος άξονας είναι η Ηπειρωτική και Νησιωτική Ελλάδα** όπου η ΕΥΔΑΠ στοχεύει στην επέκταση των παρεχομένων υπηρεσιών της στην κατεύθυνση μόχλευσης (leverage) Δημοσίων και ιδιωτικών κεφαλαίων για την οριστική επίλυση των θεμάτων ύδρευσης – αποχέτευσης της χώρας με έννοιες αειφορίας και ορθών περιβαλλοντικών πρακτικών.

Η επέκταση των παρεχομένων υπηρεσιών στο εξωτερικό, με στόχο την καθιέρωση της ως ενός σημαντικού οργανισμού, διεθνώς, στον τομέα της είναι ένας άλλος

λος άξονας στον οποίο δραστηριοποιείται η ΕΥΔΑΠ. Για την συγκεκριμένη προσπάθεια υποστηρίχθηκε η δημιουργία ομάδας στελεχών για την διερεύνηση της διεθνούς επέκτασης της Εταιρείας.

Ο κ Μπάρδης τόνισε ότι όλες οι προσπάθειες έχουν ως στόχο την ισχυροποίηση της ΕΥΔΑΠ, ενώ ξεκαθάρισε ότι η ΕΥΔΑΠ δεν επενδύει για να επενδύει αλλά διαχειρίζεται την επένδυση του πελάτη.

Για τις ρυθμίσεις που γίνονται στις εσωτερικές λειτουργίες της Εταιρείας ο Διευθύνων Σύμβουλος αναφέρθηκε στις προσπάθειες της Διοίκησης να υπάρχει ανάλυση της τιμής του νερού ώστε ο καταναλωτής να διαπιστώνει τι πληρώνει ακριβώς, όπως και για την εξοικονόμηση ενέργειας καθώς το κόστος είναι αρκετά μεγάλο κυρίως για διαχειριστικούς λόγους: α) διότι πληρώνουμε οικιακό τιμολόγιο κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας στη ΔΕΗ β) λόγω μη ορθολογικής διαχείρισης εγκαταστάσεων και εξοπλισμού.

Ως δύναμη της ΕΥΔΑΠ ο κ. Μπάρδης όρισε το ανθρώπινο δυναμικό της και αναφέρθηκε μεταξύ άλλων στην εκπαίδευση που δίνεται μέσω της σχολής μαθητείας όπου θα εκπαιδευτούν φέτος 2000 άτομα με ελάχιστο κόστος ενώ τα προηγούμενα χρόνια η εκπαίδευση περιοριζόταν σε πολύ λιγότερο αριθμό ατόμων με περισσότερο κόστος.

Στη συνέχεια ο Διευθύνων Σύμβουλος αναφέρθηκε στον έτερο στρατηγικό στόχο που αφορά στην παραγωγή υπεραξίας από την συμπληρωματική αξιοποίηση των υποδομών της και την συμπληρωματικότητα των έργων του επενδυτικού προγράμματος της ΕΥΔΑΠ, στην περιοχική εφαρμογή του στην Αττική, συμπεριλαμβανομένων έργων επαναχρησιμοποίησης εκροών των ΚΕΛ προς όφελος των πολιτών και του περιβάλλοντος.

Μετά το τέλος της παρουσίασης της Εταιρείας από τον κ. Μπάρδη, τον λόγο

Ο κ. Μπάρδης τόνισε την καινούργια τοποθέτηση της ΕΥΔΑΠ ως Εταιρείας παροχής υπηρεσιών και ολοκληρωμένης διαχείρισης και όχι ως κατασκευαστικής Εταιρείας καθώς τα μόνα έργα που θα αναλαμβάνει είναι έργα συντήρησης. Ένας από τους στόχους της Διοίκησης είναι και ο περιορισμός των δραστηριοτήτων που δεν ταιριάζουν στην ταυτότητα της ΕΥΔΑΠ.

πήρε ο κ. **Ηλίας Δεδούσης**, Αναπληρωτής Διευθυντής Οικονομικών Υπηρεσιών ο οποίος παρουσίασε αναλυτικά τα οικονομικά αποτελέσματα της Εταιρείας. Έμφαση δόθηκε στην αύξηση των κερδών μετά από φόρους κατά 97,6% παρά την μείωση του κύκλου εργασιών κατά 1,9%, γεγονός που οφείλεται κυρίως στον περιορισμό των δαπανών. Πιο αναλυτικά, τα έξοδα και οι αμοιβές τρίτων περιορίστηκαν κατά 19,7% ενώ τα έξοδα και οι αμοιβές προσωπικού μειώθηκαν κατά 14%. Επιπλέον με ορθολογικότερη διαχείριση περιορίστηκαν οι δαπάνες ηλεκτρικού ρεύματος κατά 16,4%. Η σχετική σταθεροποίηση των εσόδων σε συνδυασμό με την μείωση των εξόδων είχε ως αποτέλεσμα την θετική πορεία των χρηματοοικονομικών δεικτών απόδοσης της Εταιρείας θέτοντας έτσι τις βάσεις για ακόμη πιο θετική πορεία το οικονομικό έτος 2011.

Μετά την παρουσίαση των οικονομικών αποτελεσμάτων, ακολούθησαν οι ερωτήσεις από τους εκπροσώπους της αγοράς.

Η πρώτη ερώτηση αφορούσε στον ενδεχόμενο επαναπροσδιορισμό της κλιμάκωσης του τιμολογίου για το οποίο ο Διευθύνων Σύμβουλος διευκρίνισε ότι με την μελετούμενη ορθολογικοποίησή του θα αυξηθούν τα έσοδα, ενώ συγχρόνως θα είναι κοινωνικά δικαιότερο. Στη συνέχεια έμφαση δόθηκε στις οφειλές των Δήμων προς την ΕΥΔΑΠ και στην στρατηγική που θα ακολουθήσει η Εταιρεία για την είσπραξή τους. Όπως αναφέρθηκε, γίνεται προσπάθεια συγκέντρωσης των οφειλόμενων ποσών με διακανονισμούς και χρονοδιαγράμματα πληρωμής, ενώ σε όσους δεν είναι συνεπείς στις υποχρεώσεις τους η ΕΥΔΑΠ πραγματοποιεί κατάσχεση του τραπεζικού τους λογαριασμού. Τα αρμόδια υπηρεσιακά στελέχη έχουν έτοιμα τα καινούργια σχέδια για την αντιμετώπιση του προβλήματος και πιστεύεται ότι οι εξελίξεις θα είναι θετικές.

Για το θέμα της ενασχόλησης της Εταιρείας με τη διαχείριση και τη λειτουργία του συστήματος ύδρευσης και αποχέτευσης των ελληνικών νησιών, η σκέψη είναι να αναλαμβάνει η ΕΥΔΑΠ τη διαχείριση των συστημάτων παραγωγής-επεξεργασίας και διανομής πόσιμου ύδατος, συλλογής και επεξεργασίας λυμάτων, καθώς και των συναφών συστημάτων όπως όμβριων υδάτων και αρδεύσεων, μέσω της θυγατρικής της ΕΥΔΑΠ ΝΗΣΩΝ Α.Ε.. Η αύξηση της πελατειακής βάσης μέσω των νησιών θα σημάνει και ισόποση αύξηση των εσόδων για την Εταιρεία.

Τέλος, σαν γενικές παρατηρήσεις, ο Διευθύνων Σύμβουλος τόνισε ότι οι Εταιρείες ύδρευσης και αποχέτευσης έχουν περιορισμένο περιθώριο κέρδους και στόχος πάντα είναι η σταθερή κερδοφορία και ο περιορισμός κόστους και δαπανών με μακροχρόνιους προϋπολογισμούς. Αναφέρθηκε με πολύ θετικά σχόλια στο Προσωπικό της Εταιρείας που είναι και το δυναμικό κομμάτι της ΕΥΔΑΠ και ενώ επισήμανε ότι δεν θα γίνουν νέες προσλήψεις, εξέφρασε τη πεποίθηση ότι το επιτελικό κομμάτι και η τεχνογνωσία πρέπει να μείνουν ακέραια. Η σκέψη ότι κάποιες λειτουργίες της ΕΥΔΑΠ μπορούν να περάσουν σε ιδιωτικές Εταιρείες-δορυφόρους είναι εφαρμόσιμη χωρίς να δημιουργούμε εν δυνάμει ανταγωνιστές, μειώνοντας παράλληλα το κόστος.

Η αξιοποίηση του παραγόμενου νερού στην Ψυττάλεια

Ενδιαφέρον παρουσίασε Ημερίδα με θέμα την **αξιοποίηση του παραγόμενου νερού της Ψυττάλειας** που διοργανώθηκε από το πρώην Υπουργείο Θαλασσίων Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας (ΥΘΥΝΑΛ) και νυν Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας στις εγκαταστάσεις του ΟΛΠ, παρουσία φορέων και προσωπικοτήτων του Πειραιά. Κεντρικός ομιλητής ο τότε Υπουργός Θαλασσίων Υποθέσεων Νήσων και Αλιείας και Πρόεδρος του Ειδικού Συντονιστικού Οργάνου Ανάπτυξης Πειραιά (ΕΣΑΟΠ) **Ιωάννης Διαμαντίδης** ενώ εισηγήσεις παρουσίασαν ο Ειδικός Γραμματέας Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής **Ανδρέας Ανδρεαδάκης**, ο Διευθύνων Σύμβουλος της ΕΥΔΑΠ **Νικόλαος Μπάρδης** και ο Πρόεδρος του Περιβαλλοντικού Συνδέσμου Δήμων Αθηνών - Πειραιά **Γρηγόρης Γουρδομιχάλης**. Σύντομο χαιρετισμό απηύθυνε ο οικοδεσπότης και Πρόεδρος του ΟΛΠ **Γιώργος Ανωμερίτης**. Παρόντες μεταξύ άλλων ο σύμβουλος του Υπουργού **Δημήτρης Σκουτέρης** και ο Γενικός Διευθυντής Ανάπτυξης και Παραγωγής Έργων ΕΥΔΑΠ **Γιάννης Πάσιος**.

Σε ό,τι αφορά τη στοχοθεσία της ΕΥΔΑΠ στο επίμαχο θέμα της Ημερίδας, ο **Διευθύνων Σύμβουλος της ΕΥΔΑΠ κ. Μπάρδης**, αναφέρθηκε στον ρόλο που καλείται να παίξει η Εταιρεία ως προς το φιλόδοξο πρόγραμμα της ολικής επαναχρησιμοποίησης των επεξεργασμένων λυμάτων των βιολογικών, αρχής γενομένης από την Ψυττάλεια. Το ΥΠΕΚΑ - διευκρίνισε ο κ. Μπάρδης - έχει αναλάβει τον στρατηγικό και η ΕΥΔΑΠ τον επιχειρησιακό σχεδιασμό, ο οποίος με γνώμονα την ορθή διαχείριση του υδατικού δυναμικού στοχεύει στην αντιμετώπιση και στην κάλυψη καθημερινών αναγκών με κατάλληλες περιβαλλοντικές πρακτικές.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΕΙΡΗΝΗ ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ

Προϊσταμένη Υπηρεσίας Επικοινωνίας και Προβολής

Διεύθυνση Δημοσίων Σχέσεων και Επικοινωνίας

Αναφερόμενος στο κόστος που προκύπτει από την λειτουργία των απαραίτητων μονάδων για την επαναχρησιμοποίηση των λυμάτων, τόνισε ότι η Εταιρεία έχει δρομολογήσει σχετική μελέτη κόστους-οφέλους.

Αναλύοντας τις φάσεις υλοποίησης του «συμπλέγματος» των έργων, ο κ. Μπάρδης ανέφερε κατά προτεραιότητα την αναγέννηση του πρασίνου του όρους Αιγάλεω και του Ποικίλου όρους και παράλληλα την κάλυψη αναγκών για άρδευση αστικού πρασίνου, γηπέδων κτλ. Επίσης την αξιοποίηση των ανακυκλωμένων λυμάτων για πλύσεις ή άλλες βιομηχανικές χρήσεις στα ναυπηγεία και στην περιοχή εν γένει του Θριασίου και του Ικονίου. Στην Σαλαμίνα, περιοχή αρμοδιότητας της ΕΥΔΑΠ, η επαναχρησιμοποίηση μπορεί να καλύψει ανάγκες της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης και του Ναυστάθμου ή να διατεθεί για αστικές χρήσεις πρασίνου για το Δήμο. Το ίδιο ισχύει και για τις περιοχές του Ελαιώνα και του Βοτανικού, καθώς επίσης για παροχή νερού σε βιομηχανίες και βιοτεχνίες. Επίσης, επειδή οι ποσότητες είναι αρκετά μεγάλες, μελετάται η δυνατότητα να εμπλουτιστούν τα ποτάμια τα οποία έχουν χρησιμοποιηθεί κατά περιόδους είτε παράνομα για απορροές λυμάτων είτε ομβρίων και τα οποία, ειδικά όταν βρέχει, αποβάλλουν τους ρύπους τους στο Φαληρικό όρμο. Εκεί θα μπορούσε να δοθεί μια οικολογική παροχή προκειμένου να γίνει απόπλυση και εμπλουτισμός του Κηφισού ή του ρέματος του Προφήτη Δανιήλ και του Ιλισού, ούτως ώστε να αποκατασταθεί εν μέρει το οικολογικό σύστημα. **«Σε μία δεύτερη φάση, μπορεί να χρησιμοποιηθεί το ανακυκλωμένο νερό για να αντιμετωπιστούν πάγιες ανάγκες στον ΟΛΠ, στις Ολυμπιακές εγκαταστάσεις, στις μαρίνες, οι οποίες χρειάζονται μεγάλες ποσότητες νερού για τον καθαρισμό των πλοίων, στο Δέλτα του Ιπποδρόμου όπου προβλέπεται να γίνει το ίδρυμα Νιάρχου καθώς επίσης και για την αξιοποίηση του χώρου του Ελληνικού, όπου θα απαιτηθούν πάρα πολύ μεγάλες ποσότητες νερού».** Τέλος, μετά την ολοκλήρωση των έργων στην υπό-

λοιπη Αττική και ειδικότερα στην Ανατολική, όπου είναι ένας χώρος που υπολείπεται από πλευράς κέντρων επεξεργασίας λυμάτων, θα μπορούσε να μελετηθεί η δυνατότητα επέκτασης του προγράμματος σε μία μελλοντική φάση.

Για να γίνουν όλα αυτά, πρόσθεσε ο Διευθύνων, χρειάζονται συμπληρωματικά έργα όπως η εγκατάσταση τριτοβάθμιας επεξεργασίας στην Ψυτάλλεια, η κατασκευή υποθαλασσιού αγωγού για να φεύγει το νερό προς την χέρσα περιοχή, η κατασκευή αντλιοστασίων και βεβαίως η κατασκευή του δικτύου διανομής του ανακυκλωμένου νερού. Για την υλοποίηση του προγράμματος, το κόστος του οποίου εκτιμάται κατά προσέγγιση να είναι της τάξεως των 55 εκατομμυρίων ευρώ περίπου, θα χρειαστεί η οικονομική στήριξη και η συμβολή του κρατικού μηχανισμού αλλά και αντίστοιχων αναπτυξιακών οικονομικών προγραμμάτων.

Διαβάζοντας τις κυριακάτικες εφημερίδες, που λόγω μεσοπρόθεσμου προγράμματος και Μνημονίου αναφέρονται συνεχώς στα θέματα αποκρατικοποιήσεων, έπεσε το μάτι μου σε ένα άρθρο για την ΕΥΔΑΠ και στο σχεδιασμό της για την ΕΥΔΑΠ ΝΗΣΩΝ Α.Ε. Το άρθρο αυτό με γέμισε χαρά αφού έλεγε καλά πράγματα για την Εταιρεία μας αλλά και θλίψη γιατί σε αυτή τη χώρα υποτιμάται διαχρονικά ο ρόλος και η θέληση των ανθρώπων που σιωπούν αλλά πράττουν για το κοινό συμφέρον.

Στην ΕΥΔΑΠ Α.Ε. η νέα διοίκηση έχει την μεγάλη εμπειρία. Άκουσε και τα στελέχη μας που επίσης έχουν μοναδική τεχνογνωσία και εμπειρία. Στηρίχτηκε πάνω μας και συμφωνήσαμε να κάνουμε απλά πράγματα που έχει ανάγκη ο τόπος. Με σωστό προγραμματισμό, οικονομία και σεβασμό στο κρατικό χρήμα και στον πολίτη που ζει δύσκολα.

Έτσι καταλήξαμε γρήγορα σε ένα κατανοητό στρατηγικό σχεδιασμό και αρχίσαμε την εφαρμογή του.

Μεγάλος Στόχος: Η ΕΥΔΑΠ ελληνικός και διεθνής οργανισμός στην διαχείριση υδάτων αλλά απλά τα πράγματα που να μπορούμε να τα υλοποιήσουμε. Μόνιμη επωδός: **Να κάνουμε αυτό που ξέρουμε καλά.**

- Εσωτερικό μάζεμα και αναδιοργάνωση (αναγκαίο και στις καλύτερες οικογένειες ακόμη και του ιδιωτικού τομέα)
- Επέκταση των δραστηριοτήτων μας στο εσωτερικό και ειδικά στα νησιά
- Επαναχρησιμοποίηση νερών από τους βιολογικούς και άλλες παρόμοιες χρήσεις
- Παροχή υπηρεσιών στο εξωτερικό.

Δεν έγιναν και λίγα σε λιγότερο από ένα χρόνο. Τα κέρδη αυξήθηκαν 60%, η παρουσία μας στο εξωτερικό γίνεται όλο και περισσότερο αισθητή και είμαστε κοντά στην οριστική ανάληψη έργων. Η επαναχρησιμοποίηση των νερών της Ψυττάλειας και των άλλων βιολογικών της Αττικής μπήκε στην ημερήσια διάταξη όλων των φορέων της εξουσίας στην Αττική. Η διαχείριση της κρίσης στο κανάλι του Μόρνου θα μπει στα βιβλία διαχείρισης κρίσεων ως καλή διεθνής πρακτική (όχι δεν θα εισπράξουμε εύσημα, το έχουμε ξαναδεί το θέμα). Άλλες ιδέες μπαίνουν σε εξέταση και μέσα σε τρεις μήνες παρουσιάσαμε με την υποστή-

Σκέψεις ενός στελέχους της ΕΥΔΑΠ για την αναπτυξιακή πορεία της Επιχείρησης...

ριξη του τότε ΥΘΥΝΑΛ, **το πρώτο ολοκληρωμένο και άμεσα εφαρμόσιμο σχέδιο για την ολοκληρωτική επίλυση της Ύδρευσης- Αποχέτευσης των νησιών.**

Έκπληξη, σαστιμάρα, αντίδραση στην κατεστημένη λογική, όμως η ΕΥΔΑΠ Α.Ε. κάνει το «άλμα ποιο γρήγορα από την φθορά». Στην Ελλάδα της κρίσης, χωρίς επιπλέον πόρους, χωρίς άλλα μεγαλόπνοα σχέδια, καθυστερήσεις, κουβέντες κλπ η λύση είναι κοντά αρκεί να εμπιστευόμαστε τους ανθρώπους μας (όπως τα στελέχη μας στην ΕΥΔΑΠ) και ας μην έχουν υψηλά κομματικά ή πολιτικά εύσημα. Έχουν γνώση και επιστημονική κατάρτιση. Γιαυτό τους πήραμε. **Ας τους ακούσουμε και ας τους αξιοποιήσουμε.** Λοιπόν η εθνική, ιστορική και πολιτιστική αξία και σημασία των νήσων του Αιγαίου είναι γνωστή ώστε να αναλυθεί περισσότερο στο άρθρο αυτό. Είναι γνωστός επίσης ο τρόπος που αποσπασματικά αντιμετωπίζονται σήμερα στα νησιά τα θέματα ύδρευσης και αποχέτευσης παρά τις επενδύσεις αλλά και τις μεγάλες δημόσιες δαπάνες για προμήθεια νερού. **Ξεπερνά σήμερα τα 10 ευρώ το κυβικό.** Τα αποτελέσματα της εφαρμογής ενός ΜΟΠ και τεσσάρων ΚΠΣ δεν είναι προφανή από άποψη αποτελεσματικότητας της διάθεσης των μεγάλων πόρων που δαπανήθηκαν, ενώ ένα απλό έργο βιολογικού θέλει και επτά χρόνια για να γίνει (με περίοδο κατασκευής 18 μήνες το πολύ).

Αποτέλεσμα: Οι περιβαλλοντικές κρίσεις (μεγάλες ή μικρές), στον τομέα αυτό, να είναι καθημερινές και χρονίζουσες με άμεση επίπτωση στο παραγωγικό προϊόν των νησιών, τόσο στον πρωτογενή τομέα όσο και στον Τουρισμό. Οι τοπικές οικονομίες υποφέρουν και φθίνουν, με κύρια αιτία το νερό και την διαχείριση του, ενώ έχει πλέον διαμορφωθεί η κοινή απαίτηση για λειτουργία αξιόπιστων συστημάτων και πρέπει να την ακούσουν όλοι.

Επίσης οι μικρότεροι νησιωτικοί Δήμοι δεν έχουν αντικειμενικά την δυνατότητα απλής παρακολούθησης της λειτουργίας των Δικτύων ενώ οι μεγαλύτεροι και πλέον Τουριστικοί χαρακτηρίζονται περισσότερο από την ευκαιριακή αντιμετώπιση των προβλημάτων αυτών ιδιαίτερα τις περιόδους αιχμής.

Όμως λιμάνια και υποδομές μεταφορών μπορούν να κατασκευαστούν και πολλές φορές τις επιβάλλει η ανάπτυξη. Αλλά η ισορροπία διαχείρισης του νερού, για ύδρευση και άρδευση, απαιτεί σταθερές και μακράς διάρκειας δράσεις και δεν αντιμετωπίζεται από αποσπασματικές δράσεις προμήθειας πόσιμου νερού. **Θέλει γνώση για να πιάνουν τα λεφτά που δαπανώνται τόπο.**

Στην ΕΥΔΑΠ Α.Ε., σκεφτήκαμε ότι μπορούμε να φτιάξουμε μια θυγατρική, την ΕΥΔΑΠ ΝΗΣΩΝ Α.Ε. (100% συμμετοχή της ΕΥΔΑΠ Α.Ε.) που θα αναλάβει την συνολική Διαχείριση και Λειτουργία του Συστήματος Ύδρευσης και Αποχέτευσης των Ελληνικών Νησιών. **Η συμμετοχή των Δήμων είναι εθελοντική. Προβλέπεται Προγραμματική Συμφωνία για 20 χρόνια**, με τη συμμετοχή των Δήμων, του νέου Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, και όποιου άλλου Υπουργείου είναι στις προτεραιότητες του η οριστική επίλυση του προβλήματος ύδρευσης- αποχέτευσης των νησιών.

Στόχος αυτού του σχεδιασμού είναι, ότι αφού εμείς στην ΕΥΔΑΠ Α.Ε. γνωρίζουμε το θέμα, χωρίς καμία επιπλέον δαπάνη (για έργα αυτής της μορφής), πέραν των σημερινών προβλέψεων δαπανών από το ΕΣΠΑ, Ταμείο Συνοχής και ΠΔΕ, **θα επανασχεδιάσουμε τα συστήματα αξιοποιώντας ότι έχει γίνει μέχρι σήμερα από τους εκλεγμένους Τοπικούς Αρχοντες και θα δώσουμε οριστικές- ολοκληρωμένες λύσεις στην Ύδρευση- Αποχέτευση και μερικώς στην Άρδευση κάθε νησιού.** Η Προγραμματική Συμφωνία- Πλαίσιο θα έχει ανοικτό χαρακτήρα για κάθε νέο Δήμο- Νησί που επιθυμεί να ενταχθεί και θα συμπληρώνεται, ως προσάρτημα, με Ειδική Προγραμματική Συμφωνία για κάθε νησί, η οποία θα περιλαμβάνει τον συγκεκριμένο Επιχειρησιακό Σχεδιασμό, τις προβλέψεις και υποχρεώσεις κάθε μέρους, όπως και τις όποιες αναπροσαρμογές σχεδιασμών, τελών και έργων. **Έτσι διασφαλίζεται το πλαίσιο συνεργασίας, η διαφάνεια και ο κοινωνικός έλεγχος, στην βάση αυτού που ξέρει καλά να κάνει η ΕΥΔΑΠ.**

Στα αποτελέσματα:

Ο κάθε Δήμος παραμένει ιδιοκτήτης των υποδομών, πλην των εργοστασίων παραγωγής ή επεξεργασίας- όπου απαιτούνται- τα οποία περιέχονται σε αυτόν με τη λήξη της Προγραμματικής Συμφωνίας, **ενώ συμμετέχει θεσμικά στην Επιτροπή Παρακολούθησης της Προγραμματικής Σύμβασης.**

Έτσι επιτυγχάνεται χωρίς άσκοπα λόγια, η ολοκληρωμένη διαχείριση του υδατικού δυναμικού (ύδρευση- αποχέτευση- άρδευση) κάθε νησιού με την μέγιστη συνέργεια και οικονομίες κλίμακας για την αποκατάσταση της βιωσιμότητας και αειφορίας κάθε νησιού ως κλειστού περιβαλλοντικού συστήματος, ώστε:

- Να υποστηρίζει ουσιαστικά την καθημερινή ζωή και κάθε δράση στους τομείς των ορθών επιχειρηματικών πρακτικών (τουρισμός, οικολογική γεωργία- κτηνοτροφία κλπ).
- Να αποτελεί λόγο παγκόσμιας αναγνωρισιμότητας, με έννοιες αειφορίας και ορθών περιβαλλοντικών πρακτικών, απόδειξη της Ελλάδας που δημιουργεί.

Οι ωφέλειες όμως από την εφαρμογή αυτή είναι πολλές και μεγάλες, όπως:

1. Η λειτουργία αξιόπιστων συστημάτων ύδρευσης- αποχέτευσης, που δεν υπάρχουν σε πολλά τα νησιά.
2. Η εξοικονόμηση τουλάχιστον 40% στην σημερινή συνολική δαπάνη λειτουργίας χωρίς επιπλέον δαπάνες.
3. Η δημιουργία όρων καθαρού οικονομικού οφέλους των Δήμων με δύο τρόπους:

- Μηδενισμό των σημερινών δαπανών του Δήμου για τα έξοδα λειτουργίας και συντήρησης δικτύων.
 - Πιθανά έσοδα στην περίπτωση σημαντικής κερδοφορίας του συστήματος από την ορθή διαχείριση και την πιθανή χρήση ΑΠΕ.
4. Η ελαχιστοποίηση των όποιων ανασφαλειών για την πιθανή εκχώρηση κοινωνικών και εθνικών δικαιωμάτων, λόγω της ΕΥΔΑΠ Α.Ε.
 5. Οι οικονομίες κλίμακας και η διασφάλιση του Προσωπικού που σήμερα εργάζεται στα συστήματα αυτά.
 6. Η διαμόρφωση κλίματος αισιοδοξίας στα νησιά για το κράτος και την παρουσία του, σε συνθήκες οικονομικής κρίσης και η διάχυση αυτού του κλίματος στον απλό πολίτη.
 7. Η δημιουργία τεράστιου εργοταξίου, στην Ελληνική Μεσόγειο, με περιβαλλοντικά συμβατό χαρακτήρα - τομέα πράσινης ανάπτυξης.
 8. Η δυναμική ενεργοποίηση τοπικών και άλλων Κεφαλαίων για επενδύσεις στα νησιά.
 9. Η αναγνωρισιμότητα σε παγκόσμιο επίπεδο με αναφορές θετικών παραδειγμάτων σε κάθε διεθνή επιστημονική μελέτη και forum.
 10. Η απόδειξη ότι η πράσινη οικονομία δίνει ανάπτυξη, αρκεί να γίνεται από αυτούς που ξέρουν και μπορούν.

Σήμερα 18 μικρά νησιά, η Λευκάδα, η Σαντορίνη και τα νησιά του Αργοσαρωνικού έχουν ενταχθεί ή σχεδιάζουν την ένταξη τους στο πλαίσιο αυτό. Όλα αυτά σε τρεις μήνες και με καθυστερήσεις σε διαδικασίες και όλα τα γνωστά.

Διερωτώμαι:

Αυτοί που μας κυβερνούν τα γνωρίζουν όλα αυτά;

Τα λαμβάνουν υπόψη τους πριν αναγγείλουν την ιδιωτικοποίηση της ΕΥΔΑΠ;

Γιατί με τόση εμμονή αμφισβητούν τον κοινωνικό χαρακτήρα της;

Γιατί δεν εμπιστεύονται μια καλοδιαχειριζόμενη Εταιρεία του Δημοσίου, όπως η ΕΥΔΑΠ, η οποία οφείλει και μπορεί να παράγει υπεραξία υπέρ του εθνικού συμφέροντος αλλά και του ελληνικού περιβάλλοντος;

Για μια γουλιά νερό

«Αύριο μπορεί να μας σκοτώσουν.
Αυτό το χαμόγελο
κι αυτόν τον ουρανό δεν μπορούν
να μας τα πάρουν»

Γιαννης Ριτσος (1909-1990),
«Καπνισμένο τσουκάλι»

Η ΕΥΔΑΠ ΔΕΝ

«ΠΩΛΕΙΤΑΙ»!

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΑΛΙΒΕΛΑΚΗ
Δημοσιογράφου και Λογοτέχνη

πηγή

[14]

Ας το ξέρουν όλοι – κυβερνώντες και κυβερνώμενοι – ότι η ΕΥΔΑΠ δεν... «ΠΩΛΕΙΤΑΙ»! Το νεράκι της Ελληνικής Φύσης δεν «Πωλείται»! Είναι φυσικό και κοινωνικό αγαθό και ανήκει ΜΟΝΟΝ στους Έλληνες πολίτες. **Ο λαός της χώρας αυτής με το αίμα της καρδιάς του πληρώνει αγόγγυστα τα πανάκριβα έργα ύδρευσης, αξίας πολλών δισεκατομμυρίων €, εδώ και έξι δεκαετίες. Κι αυτό το αίμα της καρδιάς δεν «Πωλείται»!** Είναι ιδιοκτησία του ελληνικού λαού, που –δυστυχώς – αυτοί που «διαχειρίζονται» την πολύτιμη περιουσία του από τους κυβερνητικούς τους θώκους δείχνουν σαν ν' αγνοούν αυτή την τρομερή αλήθεια.

Πυξίδα μας τα σοφά λόγια του λογοτέχνη **Ανδρέα Λασκαράτου (1811-1900)**: «Δεν είναι εχθρός της Πατρίδας εκείνος οποιού ξεσκεπάζει τα ελαττώματα της κοινωνίας και ζητάει θεραπεία, αλλ' εκείνος, οποιού τα σκεπάζει και εμποδίζει τη θεραπεία».

Ο υπογράφων δεν φιλοδοξεί ν' ασκήσει την όποια κριτική στην κυβερνητική απόφαση να ιδιωτικοποιηθεί η ΕΥΔΑΠ, μαζί με δεκάδες άλλες κρατικές εταιρείες, που ορισμένες απ' αυτές αποτελούν τους λεγόμενους «Πυλώνες της Δημοκρατίας» (βλέπε Πηγή, τεύχος 62 του ιδίου). Κάτι τέτοιο θα ήταν εξόχως εύκολο. **Το ζητούμενο σε ανάλογες περιστάσεις είναι να πείσεις ότι μάχεσαι ανιδιοτελώς για την αλήθεια και το εθνικό συμφέρον και συνακόλουθα για το πραγματικό συμφέρον των πολιτών.**

Η κυβερνητική απόφαση για την «Πώληση» της ΕΥΔΑΠ είναι στρατηγικής σημασίας και όχι, όπως μας λένε, «μία απόφαση ανάγκης» για τα «θαλασσοδάνεια» από το άντρο των διεθνών τοκογλύφων του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Εντάσσεται δηλαδή στο «σκεπτικό» των «ισχυρών» των ΗΠΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης για περισσότερα αγκιστρωμένα ψάρια, που αντί πινακίου φακής θα μας αρπάζουν ακόμα και τις χάντρες των οφθαλμών μας. Πρόκειται για ένα παμπάλαιο και παλιομοδίτικο οικονομικό παιχνίδι, που οι πολλά έχοντες και κατέχοντες – ντόπιοι και ξένοι – αρέσκονται να παίζουν και να

κολυμπούν περιχαρείς σε πακτωλούς χρυσού, δολαρίων και ευρώ. Για ανάλογες περιπτώσεις της εποχής του ο συγγραφέας **Εμμανουήλ Ροΐδης (1836-1904)** προσφυστάτα είχε γράψει για το λεγόμενο «κοκλιάριον»:

«Ως οι Ινδοί εις φυλάς, ούτω και οι Έλληνες διαιρούνται εις τρεις κατηγορίας»: α) «Εις συμπολιτευομένους, ήτοι έχοντας κοκλιάριον να βιθύζωσιν εις την χύτρα του Προϋπολογισμού». β) «Εις αντιπολιτευομένους, ήτοι μη έχοντας κοκλιάριον και ζητούντας παντί τρόπω να λάβωσιν τοιούτον». γ) «Εις εργαζόμενους, ήτοι ούτε έχοντας κοκλιάριον, ούτε ζητούντας, αλλ' επιφορτισμένους να γεμίζωσιν τη χύτρα δια του ιδρώτος αυτών».

Μία φευγαλέα ματιά αν ρίξουμε περι τα εξήντα χρόνια πίσω θα διαπιστώσουμε ότι από τότε μέχρι το 1990 οι ελληνικές κυβερνήσεις – «Κεντρώες» ή «Συντηρητικές» – εξαγόραζαν από Έλληνες και ξένους ιδιώ-

τες επιχειρήσεις-σωστά ναυάγια με λεφτά, όχι, φυσικά, των κυβερνητών, αλλά του πάντοτε αγρίως φορολογούμενου ελληνικού λαού. **Με το αίμα, λοιπόν, της καρδιάς των Ελλήνων πολιτών οι περισσότερες από τις κρατικοποιηθείσες επιχειρήσεις – μαζί και η «Γιούλεν», δηλαδή η ΕΥΔΑΠ – μετεξελίχθηκαν σε κραταιούς «Πυλώνες της Δημοκρατίας».** Όχι με τα λεφτά των ιδιωτών – ημεδαπών κι αλλοδαπών –, αλλά του ελληνικού λαού. Και υπήρξαν κάποιοι πολιτικοί που καθημερινά μας “ζάλιζαν” με τα συνθήματα «Η Ελλάδα ανήκει στους Έλληνες» ή «Οι Πυλώνες της Δημοκρατίας δεν πωλούνται, αλλά θωρακίζονται».

Και επέπρωτο – δυστυχώς – αυτοί οι μεγαλόστομοι να γίνουν οι πρώτοι «νεκροθάφτες» των «Πυλώνων της Δημοκρατίας».

Από το 1990 και δώθε κάποιοι άλλοι πολιτικοί «παραμυθιάζουν» τον ελληνικό λαό με το σύνθημα «Το Ελληνικό Κράτος δεν μπορεί να είναι επιχειρηματίας». Έτσι, με το αίμα της καρδιάς των Ελλήνων πολιτών «βγήκαν στο σφυρί» κερδοφόρες επιχειρήσεις του ευρύτερου δημόσιου τομέα (λιμάνια, αεροδρόμια, ναυπηγεία, τράπεζες, τηλεπικοινωνίες, ηλεκτρισμός, συγκοινωνίες, ασφαλιστικοί φορείς, νοσοκομεία, διυλιστήρια, πετρέλαιο κ.ά.). Και τώρα ξεπουλούνται όσο-όσο και με τεράστιες χασούρες για τον τόπο κι άλλοι «Πυλώνες της Δημοκρατίας», όπως η ΕΥΔΑΠ, ο ΟΤΕ, η ΔΕΗ, το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο κ.ά. **Και φυσικά, δεν συνηθίζεται πουθενά στον κόσμο κάποιος να πουλάει κερδοφόρες εταιρείες.** «Πωλούνται», συνθήως, «απαξιωμένες» επιχειρήσεις, είτε από σωρεία λαθών κι ανικανοτήτων είτε «εξεπίτηδες λάθη», ίσα-ίσα για να βγουν στο «σφυρί», όπως έγινε με πολλές εταιρείες του Δημοσίου στην Ελλάδα.

Αφού, λοιπόν, όλες αυτές οι κρατικές επιχειρήσεις διαγουμιστούν, στην κυριολεξία, από τους ιδιώτες και καταστούν «άχρηστες» και ζημιογόνες γι’ αυτούς, τότε, ίσως τα παιδιά μας ή τα εγγόνια μας να δουν το «έργο», που βλέπουμε εμείς, εδώ και εξήντα χρόνια: Να εξαγοράζονται από το Ελληνικό Κράτος επιχειρήσεις – «Πυλώνες της Δημοκρατίας» – για να χρηματοδοτηθούν από τα λεφτά, το αίμα και τον ιδρώτα των Ελλήνων πολιτών, ώστε κάποια χρόνια αργότερα να ξαναπουληθούν στους ιδιώτες «κοψοχρονιά». Και το παιχνίδι αυτό να διαιωνίζεται. Λες και ξεχνάμε τα όσα μας δίδαξε ο ήρωας της Ελληνικής Επανάστασης του 1821 **Οδυσσέας Ανδρούτσος (1790-1825):**

«... Διψώ την αυτονομίαν και ανεξαρτησίαν της Ελλάδος, επιθυμώντας μόνον και μόνον Έλληνες να διοικούν και να βασιλεύουν εις τους Έλληνας».

Έτσι, λοιπόν, δημόσιες επιχειρήσεις για τις οποίες επί πέντε – έξι δεκαετίες δαπανήθηκαν δισεκατομμύρια ευρώ από το υστέρημα των Ελλήνων πολιτών για να εξυγιανθούν και να καταστούν χρυσοφόρες και ιδού τώρα

βγαίνουν «στο σφυρί» για κάποια ψίχουλα. Ανάμεσά τους και η ΕΥΔΑΠ, που είναι ΜΕΓΑ ΛΑΘΟΣ να ξεπουληθεί! Γιατί οι ιδιώτες όταν αγοράζουν «τζάμπα» τις κρατικές εταιρείες σπεύδουν να ξεζουμίσουν και τον λαό-καταναλωτή. **Δηλαδή ζημιά για το Ελληνικό Κράτος και οικονομική αιμορραγία για τους πολίτες.**

Αλήθεια, ποιος κρατικός «εγκέφαλος» θα μπορούσε να αποτιμήσει την κινητή και ακίνητη περιουσία της δημόσιας ΕΥΔΑΠ και σε τι ύψος ανέρχονται τα έργα υποδομής (Λίμνες Εύηνου, Μόρνου, Υλίκης, Μαραθώνα, διυλιστήρια, δεξαμενές, χημεία, κανάλια κ.ά.), ώστε το νεράκι της Ελληνικής Φύσης να έρχεται υγιεινό, εύγεστο και καθαρό στο ποτήρι μας. Γιατί όλα αυτά θα «εργάζονται» για τον ιδιώτη που θα εκμεταλλεύεται το «νεράκι του Θεού», το «νεράκι του λαού». Το ξεπούλημα, λοιπόν, της ΕΥΔΑΠ δεν μπορεί να προχωρήσει και «να ευδοκιμήσει». Η διαδικασία αυτή είναι και αδιέξοδη και βλαπτική για τα αληθινά συμφέροντα του τόπου και του λαού...

**Γι’ αυτό, το ξαναλέμε:
Η ΕΥΔΑΠ δεν «ΠΩΛΕΙΤΑΙ»!**

30^ο Εκλογοαπολογιστικό Συνέδριο Ομοσπονδίας Εργαζομένων ΕΥΔΑΠ

πηγή

[16]

Ολοκλήρωσε τις εργασίες του το 30^ο Εκλογοαπολογιστικό Συνέδριο της Ομοσπονδίας Εργαζομένων της ΕΥΔΑΠ. Το Συνέδριο αυτό θα μείνει βαθιά χαραγμένο στη μνήμη όλων των συμμετεχόντων καθώς πραγματοποιήθηκε στην δυσκολότερη περίοδο μιας σειράς σημαντικών πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών εξελίξεων τόσο σε ολόκληρη την Ευρώπη, όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: **ΕΥΑΝΘΙΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗ**
Διεύθυνση Δημοσίων Σχέσεων και
Επικοινωνίας

Στο σύντομο χαιρετισμό του προς τους συνέδρους ο **Πρόεδρος της ΕΥΔΑΠ κ. Λέκκας** αναφέρθηκε στην προσπάθεια περιστολής των δαπανών και τη χρηστή λειτουργία της Επιχείρησης από τη νέα Διοίκηση με τη συνεπικουρία όλου του Προσωπικού. Επεσήμανε ότι σταμάτησε ο δανεισμός, εντατικοποιήθηκαν οι πρωτοβουλίες για την είσπραξη των οφειλών των ΟΤΑ, βελτιστοποιούνται οι διαδικασίες για την παραγωγή ακόμη καλύτερου νερού από τις Μονάδες Επεξεργασίας Νερού και καθαρότερων εκροών στις Μονάδες Επεξεργασίας Λυμάτων με στόχο την επαναχρησιμοποίησή τους. Και είπε χαρακτηριστικά: *«Η ΕΥΔΑΠ αξιοποιώντας το έμπειρο Προσωπικό και την τεχνογνωσία της έχει χαράξει αναπτυξιακή πολιτική εξωστρέφειας τόσο στην Ελλάδα όσο και σε χώρες του εξωτερικού».*

Στο σύντομο χαιρετισμό που απύθυνε ο **Διευθύνων Σύμβουλος της Εταιρείας, κ. Μπάρδης**, αναφέρθηκε στις επιτυχίες της νέας διοίκησης και των ανθρώπων της Εταιρείας, και προσδιόρισε ως Στρατηγικό Στόχο για την δεκαετία 2011-2020 την καθιέρωση της ΕΥΔΑΠ Α.Ε. ως Εθνικό αλλά και Διεθνή Παράγοντα στην Διαχείριση των νερών ανά την επικράτεια αλλά και το εξωτερικό, παραθέτοντας το σχεδιασμό για την υλοποίησή του στόχου αυτού.

Ο εν λόγω σχεδιασμός αναμένεται να συντελέσει θετικά στην αύξηση του κύκλου εργασιών και στην κερδοφορία της Εταιρείας, αλλά κυρίως να διασφαλίσει τον πρωτεύοντα ρόλο της, την βιωσιμότητά της, και την ανάδειξη της σημαντικότητας του ανθρώπινου δυναμικού της.

Και επεσήμανε ο Διευθύνων: *«Η πολιτική της Εταιρείας αφορά κύρια την καλλιέργεια της αντίληψης από τον πολίτη που βιώνει θυσίες, ότι μεγιστοποιείται και αξιοποιείται πραγματικά για αυτόν η Δημόσια Περιουσία, όταν υπάρχει θέληση, προθυμία για δουλειά, και γνώση, αποδεικνύοντας την ουσιώδη και αναγκαία συμβολή της ΕΥΔΑΠ στη ανάπτυξη της Εθνικής Οικονομίας».*

“ Η πολιτική της Εταιρείας αφορά κύρια την καλλιέργεια της αντίληψης από τον πολίτη που βιώνει θυσίες, ότι μεγιστοποιείται και αξιοποιείται πραγματικά για αυτόν η Δημόσια Περιουσία, όταν υπάρχει θέληση, προθυμία για δουλειά, και γνώση, αποδεικνύοντας την ουσιώδη και αναγκαία συμβολή της ΕΥΔΑΠ στη ανάπτυξη της Εθνικής Οικονομίας. ”

Σκληρός ο λόγος του **Προέδρου της Ομοσπονδίας Εργαζομένων της ΕΥΔΑΠ κ. Βαγγέλη Δημούδη**. Κατήγγειλε τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές και την ασυδοσία του καπιταλιστικού συστήματος που μεγέθυναν την εργοδοτική εκμετάλλευση, επιτάχυναν την εξαθλίωση των εργαζομένων, την αύξηση της ανεργίας, τον κοινωνικό αποκλεισμό, την άνιση κατανομή του παραγόμενου πλούτου. Αναφερόμενος στην ελληνική πραγματικότητα τόνισε ότι η χώρα μας σε αυτή τη διεθνή κρίση βρέθηκε όχι μόνο ανέτοιμη αλλά κυριολεκτικά ανοχύρωτη. Η Ευρωπαϊκή Ένωση μετά από πολλές παλινωδίες και μπροστά στο ενδεχόμενο η κρίση να επεκταθεί και σε άλλες Ευρωπαϊκές χώρες, αποφάσισε τη δημιουργία μηχανισμού στήριξης της Ελληνικής οικονομίας, όπου με απαίτηση της νεοφιλελεύθερης Μέρκελ εντάχθηκε κι ο «μπαμπούλας» του ΔΝΤ, της περίφημης «τρόικας». Οι όροι του μνημονίου δανεισμού, μόνο επαχθείς και κοινωνικά άδικοι μπορούν να χαρακτηριστούν. Τα ελλείμματα, το δημόσιο χρέος, η έλλειψη ανταγωνιστικότητας, δεν δημιουργήθηκαν από τους εργαζομένους, για να καλούνται μόνο αυτοί «να πληρώσουν τα σπασμένα». Η συμπεριφορά των πολιτικών αλλά και των διαφόρων φορέων αντιπροσώπευσης συμφερόντων, επιχειρεί την διάσπαση του κοινωνικού ιστού, δημιουργώντας όρους «κανιβαλισμού» με μοναδικό στόχο την ευκολότερη επιβολή των όρων ενός νέου εργασιακού μεσαίωνα.

Στη συνέχεια ο κ. Δημούδης ανέφερε λεπτομερώς όλες τις δράσεις και αντιδράσεις που ανέπτυξε η Ομοσπονδία για ζητήματα πολιτικά, οικονομικά και κοινωνικά, γενικού ή ειδικού συνδικαλιστικού ενδιαφέροντος όπως η συμμετοχή σε 14 γενικές απεργίες και 10 στάσεις εργασίας, η συμμετοχή σε 10 συλλαλητήρια και συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας, με παραστάσεις διαμαρτυρίας στα γραφεία της Διοίκησης και σε συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΥΔΑΠ. Αντίδραση για τη κατάργηση του θεσμού των ελεύθερων συλλογικών διαπραγματεύσεων, την κατάργηση του δικαιώματος της αποζημίωσης, της απόλυσης, την περικοπή των μισθών, των δώρων Πάσχα, Χριστουγέννων, του επιδόματος αδείας, την περικοπή των συντάξεων. Αντίδραση στην προσπάθεια αλλαγής του Κανονισμού Προσωπικού, την παράδοση της φύλαξης των Περιφερειακών Γραφείων σε Εταιρεία Security, στην πρόσληψη νέας στρατιάς συμβούλων στην εταιρεία μας, αντίδραση για την εγκληματική γενοκτονία που πραγματοποίησε το Ισραήλ στην Λωρίδα της Γάζας κ.ά.

Στη συνέχεια ο κ. Δημούδης έκανε ξεχωριστές αναφορές για το ασφαλιστικό, τις προσλήψεις Προσωπικού, το Επικουρικό Ταμείο, τις ιδιωτικοποιήσεις των

ΔΕΚΟ, λέγοντας συγκεκριμένα *«ότι με βάση τα τελευταία στοιχεία του χρηματιστηρίου, όποιος ιδιώτης επιθυμεί, δίνοντας μόνο 150 εκατομμύρια ευρώ αποκτά μία εταιρεία που η πραγματική της αξία ανέρχεται στα 2 δις. ευρώ».*

Δεν παρέλειψε να συγχαρεί για την υπερπροσπάθεια όλους εκείνους τους συναδέλφους που εργάστηκαν για την αποκατάσταση της ζημιάς στο κανάλι του Μόρνου.

Επίσης ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας εκθείασε τις ικανότητες των στελεχών της Εταιρείας ως αρμοδίων να κατευθύνουν την ΕΥΔΑΠ στη νέα αναπτυξιακή της πορεία, και είπε προτρέποντας την Διοίκηση *«Καλά τα οράματα και οι επιθυμίες, προσγειωθείτε όμως στην πραγματικότητα, ασχοληθείτε με τα προβλήματα της καθημερινότητας της Εταιρείας, γιατί αυτά βλέπει και αντιλαμβάνεται το καταναλωτικό κοινό».*

Κλείνοντας ο κ. Δημούδης στιγμάτισε την πρόθεση της Κυβέρνησης να παραχωρήσει επιπλέον ποσοστό του μετοχικού της κεφαλαίου σε ιδιώτες και την αναζήτηση στρατηγικού επενδυτή, και διατράνωσε τη θέληση της Ομοσπονδίας για μια **ΕΥΔΑΠ, Δημόσια, Κοινωνική, στην υπηρεσία του καταναλωτή και των εργαζομένων της.**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΥΔΑΠ ΤΟ Α' ΤΡΙΜΗΝΟ

Στο ποσό των 77,745 εκατ. ευρώ διαμορφώθηκε ο κύκλος εργασιών της ΕΥΔΑΠ το πρώτο τρίμηνο του 2011, έναντι 83,957 εκατ. ευρώ του αντιστοίχου τριμήνου του 2010.

Τα κέρδη προ φόρων, χρηματοδοτικών και επενδυτικών αποτελεσμάτων ανήλθαν σε 7,140 εκατ. ευρώ, έναντι 2,235 εκατ. ευρώ πέρυσι, ενώ τα κέρδη μετά από φόρους διαμορφώθηκαν στα 4,434 εκατ. ευρώ, έναντι 143.000 ευρώ του αντίστοιχου περυσινού τριμήνου.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ Δ.Σ.

Επιμέλεια: **ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΑΔΙΚΗ**

Διεύθυνση Δημοσίων Σχέσεων και Επικοινωνίας

πηγή

[18]

- Με απόφασή του το Διοικητικό Συμβούλιο ενέκρινε την απονομή ευφήμου μνείας στην ομάδα των εργαζομένων της ΕΥΔΑΠ για τη σημαντική προσπάθεια που κατέβαλαν παρέχοντας τις υπηρεσίες τους, συμβάλλοντας έτσι στην άμεση αποκατάσταση των ζημιών που προκλήθηκαν την 29^η Μαρτίου 2011 από κατολίσθηση του εδάφους σε τμήμα του καναλιού μεταφοράς νερού από τον Μόρνο, πλησίον του οικισμού Σαράντι του Νομού Βοιωτίας και στην αδιάλειπτη παροχή νερού στο Λεκανοπέδιο της Αττικής.
- Με απόφασή του το Διοικητικό Συμβούλιο ενέκρινε τη σύσταση Εταιρείας με το διακριτικό τίτλο ΕΥΔΑΠ Νήσων ΑΕ στην οποία το μετοχικό κεφάλαιο θα συμμετέχει η ΕΥΔΑΠ με ποσοστό 100%. Επίσης ενέκρινε τη συγκρότηση του πρώτου Δ.Σ. της Εταιρείας ΕΥΔΑΠ Νήσων ΑΕ από τους κ.κ. Θεμιστοκλή Λέκκα, Νικόλαο Μπάρδη, Διονύσιο Ασημακόπουλο, Νικόλαο Κογιουμτσή και Δημήτριο Σκουτέρη.
- Το Διοικητικό Συμβούλιο ενέκρινε τον Ειδικό Κανονισμό Λειτουργίας Δικτύου Αποχέτευσης και την προώθησή του στα συναρμόδια Υπουργεία για την έγκρισή του και τη δρομολόγηση των περαιτέρω νομοθετικών ρυθμίσεων.
- Εγκρίθηκε από το Διοικητικό Συμβούλιο το Σχέδιο Προσυμφώνου Προγραμματικής Σύμβασης μεταξύ ΕΥΔΑΠ και ΟΤΑ που διαθέτουν δημοτικό δίκτυο διανομής ύδατος, για την ανάληψη της διαχείρισης των δικτύων ύδρευσης των ΟΤΑ από την ΕΥΔΑΠ και την τακτοποίηση των οφειλών τους προς αυτήν.
- Εγκρίθηκε από το Διοικητικό Συμβούλιο το Σχέδιο Προσυμφώνου Προγραμματικής Σύμβασης μεταξύ ΕΥΔΑΠ και Δήμου Σαρωνικού για τη ρύθμιση παλαιών οφειλών, την είσπραξη τρεχουσών οφειλών καθώς και για την ανάληψη διαχείρισης του δικτύου ύδρευσης του παραπάνω Δήμου από την ΕΥΔΑΠ.
- Το Διοικητικό Συμβούλιο ενέκρινε την τροποποίηση της Σύμβασης μεταξύ ΕΥΔΑΠ και Αγροτικής Τράπεζας για την είσπραξη λογαριασμών κατανάλωσης ύδατος με την απάλειψη των όρων περί αποκλειστικής συνεργασίας. Την επέκταση συνεργασίας της ΕΥΔΑΠ με τις ήδη συνεργαζόμενες τράπεζες για την είσπραξη λογαριασμών μέσω του δικτύου των ATM μηχανών τους. Τη σύναψη συνεργασίας με την εταιρεία ΑΒ Βασιλόπουλος και Γερμανός για την είσπραξη λογαριασμών.
- Εγκρίθηκε από το Διοικητικό Συμβούλιο η σύναψη συμβάσεων με τις κάτωθι ιδιωτικές κλινικές: Αριστοτέλειο Θεραπευτήριο, Ιατρικό Αθηνών Κλινική Δάφνης, Κεντρική Κλινική Αθηνών, Μονάδα χρόνιας αιμοκάθαρσης Λαϊκή Μέριμνα, Ψυχιατρική Κλινική Λυράκου, Mediterraneo Hospital, Πειραιϊκό Θεραπευτήριο, Μονάδα χρόνιας αιμοκάθαρσης Αλέξια, Γενική Κλινική Πάγκου, Ιώνιο, Ψυχιατρική Κλινική Χαρ. Σινούρη, Αττικό Αιμοδιάλυσις.

Ο Διευθυντής του 6^{ου} Δημοτικού σχολείου Γέρακα κ. Νικολιδάκης Παύλος σε επιστολή που απέστειλε στον Διευθύνοντα Σύμβουλο της ΕΥΔΑΠ αναφέρει:

«Εκφράζουμε τις θερμές ευχαριστίες μας προς την ΕΥΔΑΠ και προσωπικά προς τον Διευθύνοντα Σύμβουλο της εταιρείας κ. **Νικόλαο Μπάρδη** για την άμεση και θετική ανταπόκριση στο αίτημά μας για τη διάθεση ηλεκτρονικών υπολογιστών στο σχολείο μας. Επίσης ευχαριστούμε θερμά τον Προϊστάμενο της Υπηρεσίας Υποδομών και Τεχνολογίας, κ. **Λεωνίδα Κουτσουμπλή** για την άμεση παράδοση έξι ηλεκτρονικών υπολογιστών. Χάρη στη συμβολή σας το Σχολείο μας θα είναι σε θέση να λειτουργήσει το εργαστήριο πληροφορικής που διαθέτει, δίνοντας τη δυνατότητα στους εκπαιδευτικούς και τους μαθητές να αξιοποιούν τις νέες τεχνολογίες στην εκπαιδευτική διαδικασία».

Οι δασκάλες του Δημοτικού Σχολείου Γραμματικού σε επιστολή που απέστειλαν προς την Υπηρεσία Μαραθώνα αναφέρουν:

«Μια καταπληκτική εμπειρία για μαθητές και δασκάλους που ξεναγήθηκαν και φιλοξενήθηκαν **άψογα από τους ανθρώπους σας**. Σας ευχαριστούμε πολύ για αυτή την ευκαιρία που μας δώσατε να ταξιδέψουμε τόσο πίσω και όμως τόσο μπροστά».

Το 77^ο Δημοτικό Σχολείο σε επιστολή που απέστειλε προς τη Υπηρεσία Μαραθώνα αναφέρει:

«Ευχαριστούμε για την ενδιαφέρουσα επίσκεψη στο Φράγμα του Μαραθώνα, τα παιδιά ενθουσιάστηκαν αφού πληροφορήθηκαν την ιστορία αυτού του σπουδαίου έργου που μας άλλαξε τη ζωή. Ευγνωμονούμε τους ανθρώπους που εργάστηκαν για την κατασκευή του, τους τόσο προχωρημένους για την εποχή τους».

Η Διευθύντρια του Γραφείου Επαγγελματικής Εκπαίδευσης ΤΕΕ/ΕΑ Κωφών και Βαρήκων Αγίας Παρασκευής κα Χαϊκάλη Μαρία, με επιστολή που απέστειλε προς την Διεύθυνση Δημοσίων Σχέσεων και Επικοινωνίας της ΕΥΔΑΠ αναφέρει:

«Ευχαριστούμε πάρα πολύ για την επιτυχή οργάνωση, τη φιλοξενία και το ιδιαίτερο ενδιαφέρον που δείξατε για το σχολείο και τους μαθητές μας. Η παρουσίαση του προγράμματος από την κα **Παπαγιαννάκη** ενθουσίασε τους μαθητές μας οι οποίοι γύρισαν στο σχολείο με περισσότερες γνώσεις. Ευχαριστούμε για την υπομονή σας και το ενδιαφέρον που δείχνετε στα άτομα με ειδικές ικανότητες. Τα παιδιά μας χάρηκαν όταν συνάντησαν κωφούς εργαζόμενους στην υπηρεσία σας και αυτό τους έδωσε ελπίδα για την επαγγελματική τους αποκατάσταση. Ευχόμαστε να συνεχίσετε το καταπληκτικό αυτό πρόγραμμά σας και ελπίζουμε να επισκεφθούμε πάλι το χώρο σας με άλλη σειρά μαθητών».

Ο καθηγητής κ. Κωνσταντίνος Καρολεμέας σε επιστολή που απέστειλε στη Διεύθυνση Δημοσίων Σχέσεων και Επικοινωνίας ΕΥΔΑΠ αναφέρει:

«Αγαπητή κυρία **Μόσχου**, εκφράζοντας τα προσωπικά μας συναισθήματα, καθώς και του Παύλου (με σύνδρομο Down, τον οποίο ως ειδικός Παιδαγωγός, στηρίζω ψυχολογικά, ύστερα από το θάνατο του πατέρα του) και σύμφωνα με τη φιλοσοφία μας και πρακτική ότι: σε κάθε τομέα δραστηριότητας της οργανωμένης κοινωνίας μας, και εξυπηρετικοί, οι μεν ευγενικοί, εργατικοί, πρέπει να επαινούνται και να προβάλλονται ως πρότυπα, οι δε δύστροποι και αμέθοδοι να αποδοκιμάζονται, επιτακτική προβάλλει στη συνείδησή μας η ανάγκη να σας εκφράσουμε τις πιο εγκάρδιες ευχαριστίες μας και τα πλέον θερμά μας συγχαρητήρια».

ΣΦΗΝΑ

ΜΟΜΦΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ

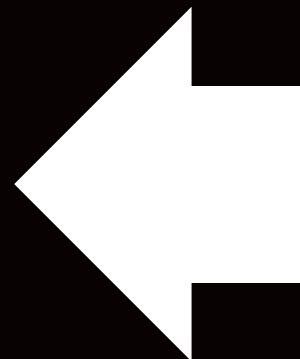
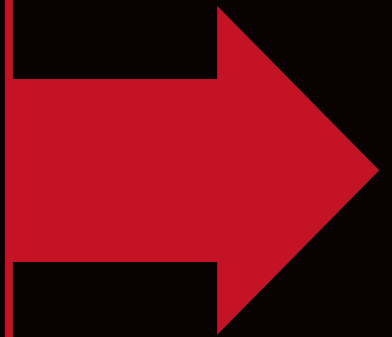
Μικτά τα συναισθήματά μου για αυτό το οποίο διάβασα στην έκδοση «Πηγή Ενημέρωσης & Προβληματισμού» από τον κ. Ζουρίδη Διευθυντή Δημοσίων Σχέσεων και Επικοινωνίας στις σελίδες «Άποψη». (Τον κ. Ζουρίδη μόνο στην φωτογραφία τον έχω δει και δεν τον γνωρίζω). Πρώτη σκέψη είναι: *Κινδυνεύετε κ. Ζουρίδη να χάσετε την θέση σας για να έχετε ένα τόσο δυνατό λιβανιστήρι για τους Διευθυντές και Συμβούλους, που μέχρι και η μικρή κόρη σας γνωρίζει, τους οποίους εμείς οι εργαζόμενοι στην Υλίκη δεν γνωρίζουμε;*

Μας ενοχλεί, με ενοχλεί που δεν σχολιάζεται η προσφορά των εργαζομένων της Υλίκης διότι χωρίς αυτούς η ΕΥΔΑΠ τώρα θα ήταν «τελειωμένη» μαζί και οι Διευθυντές και Σύμβουλοι της διότι 6 ή 16 ή 26 ή 36 ή 46... μέρες το διάστημα μέχρι να γίνει το έργο δεν θα υπήρχε νερό χωρίς την Υπηρεσία Υλίκης – Βίλιζας και χωρίς την θυσία των εργαζομένων της, που επί 24ωρου βάσεως δουλέψανε χωρίς να ξεκουράζονται σε ξενοδοχεία, χωρίς φαγητό και ψάρι, χωρίς καφέ και αναψυκτικά αλλά μόνο δουλειά, ξενύχτι, βροχή και κρύο.

Για μας τους απλούς εργαζόμενους αυτά που διαβάζουμε μόνο ειρωνικά χαμόγελα και απογοήτευση μας προξενούν και εάν αυτό το λιβάνισμα είναι δημοσιογραφική κάλυψη εργασιών και δημοσιογραφική επιτυχία, ο γράφων, πιστεύω και οι συναδέλφοί μου, σας ευχόμαστε και εις «ΑΝΩΤΕΡΑ». Για μας ήταν σίγουρη η επιτυχία των συναδέλφων που ανέλαβαν την εκτέλεση του έργου των 6 ημερών στο Σαράντι γιατί γνωρίζουμε τις δυνατότητές μας. Αποφάσισα να γράψω αυτό το κείμενο παρά να σκίσω το περιοδικό όπως είδα τους συναδέλφους μου να κάνουν, με την ελπίδα ότι το κείμενο αυτό θα δημοσιευθεί στο περιοδικό το οποίο ανήκει στην ΕΥΔΑΠ (εάν δεν κάνω λάθος).

Υ.Γ. Σας αποστέλλω και το δελτίο τύπου της 12-4-11 της Ομοσπονδίας των εργαζομένων της ΕΥΔΑΠ που αναφέρεται στις συνολικές εργασίες όλων των συναδέλφων της εταιρείας με την ελπίδα ότι θα δημοσιευθεί και αυτό.

Με Συναδελφικούς Χαιρετισμούς
Βασίλειος Ντούλιος

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΗ

Αγαπητέ συνάδελφε Βασίλη και οι περίξ εσού διαμαρτυρόμενοι και όχι μόνο, πρέπει όλοι σας να γνωρίζετε ότι το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας με την υπ' αριθμ. 17216 της 28/4/2011 απόφασή του απέδωσε εύφημο μνεία σε όλους τους εργαζόμενους της ΕΥΔΑΠ – ανωνύμως – που με υπερβάλλοντα ζήλο αποκατέστησαν τη βλάβη του καναλιού και τροφοδότησαν αδιαλείπτως με νερό την Αθήνα.

Ανάλογη ήταν και η στάση του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας Εργαζομένων. Ανάλογη και η στάση του εκδότη της «Πηγής», ο οποίος στη σελίδα 22 μεταφέρει αντικειμενικά την εκτίμηση που εμπεριέχεται σε πέντε πραγματογνωμοσύνες για τα αίτια θραύσης του καναλιού και στο τέλος της σελίδας 23 **δίνει τα απαραίτητα εύσημα στο σύνολο των εργαζομένων και εξαιρεί τον δημόσιο και κοινωνικό χαρακτήρα της ΕΥΔΑΠ.**

Ανάλογη και η αναφορά του – υπό μορφή κόκκινης λεζάντας – στο αμιγώς προσωπικό και υπογεγραμμένο άρθρο του. Χαρακτηριστικά αναφέρει: «Για όλους αυτούς που συνάντησα στη σύντομη αυτή επίσκεψή μου **αλλά και για όλους αυτούς που δεν έτυχε να διασταυρωθώ...**» Και καταλήγει στην έκφραση «**Μπράβο συνάδελφοι**», σελ. 53.

Σε ό,τι αφορά τη δημοκρατία του λόγου! Σ' ένα αφηγηματικό – διθυραμβικό άρθρο, δια μέσου της επικεντρωμένης υπερβολής δικαιούσαι να ανάγεις σε «γίγαντες» αυτούς που συναντάς τυχαία, γιατί μέσα απ' αυτούς βλέπεις και απογράφεις **ΤΟ ΟΛΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ** της Εταιρείας και τη δυναμική της συγκυρίας. Μέσα από την υπερβατική φυσιογνωμία των Συμβούλων και των Γενικών που διασταυρώνεσαι, **μπορείς να διακρίνεις** τον υδρονομέα, τον οδηγό, τον μηχανοτεχνίτη, τον ηλεκτρολόγο, τον μηχανικό, τον συγκολλητή, τον οικονομικό, τον διοικητικό, τον εργαζόμενο των διυλιστηρίων και βέβαια τους εργαζόμενους στην Υλίκη και στα αντλιοστάσια, που τις μέρες εκείνες «λάδωναν» συνεχώς την παραγωγική μηχανή της ΕΥΔΑΠ και υπερέβαλλαν εαυτόν.

Και **αν είχες ευήκοον ους** θα διέκρινες ότι στο επίμαχο άρθρο ο Διευθυντής – Εκδότης «τσαλάκωσε» εν συνειδήσει τον εαυτό του – εξαιρώντας τον από την εύφημο μνεία – ζητώντας ταπεινά συγνώμη για τα όποια ελλείμματα της Ιεραρχίας. Έτσι για την ιστορία! Εκτός και αν (δεν θέλω ούτε καν να το διανοηθώ) οι διαμαρτυρίες οι δικές σου ή όλων των υπολοίπων που έφτασαν στα αυτιά μου έχουν την απαρχή τους είτε στην ανάγκη της προσωπικής προβολής είτε στις όποιες υπηρεσιακές ή υπαρξιακές αντιθέσεις των διαμαρτυρόμενων ενάντια στα αναφερόμενα στελέχη στο άρθρο αυτό.

Εν κατακλείδι! Πράξατε όλοι το αυτονόητο. Δηλαδή το καθήκον σας!

Επί προσωπικού:

Σε ό,τι αφορά τους προσβλητικούς χαρακτηρισμούς! Θα ήθελα να σου θυμίσω ότι μετά από 18 χρόνια στην ίδια θέση ευθύνης – παρά τον διαχρονικό και στρατευμένο πόλεμο που υφίσταμαι – καμία ανασφάλεια δεν με διακατέχει!

Αγαπητέ συνάδελφε πριν «σκίσεις» το Περιοδικό προσπάθησε να αφομοιώσεις την ποιότητα και την αποπνέουσα δημοκρατία του. Δες το σαν ένα επιμορφωτικό εργαλείο. Έστω και αν διαφωνείς μαζί μου!

Θα σε συμβούλευα όμως – πριν προσβάλλεις την ιστορία μου, το υπηρεσιακό και πολιτικό μου ήθος – να απευθυνθείς στις απελθούσες Διοικήσεις αλλά και στο ΟΛΟΝ ΠΑΣΟΚ και όχι στο τοπικό παράρτημα της ΕΥΔΑΠ. Ίσως εκεί ανακαλύψεις μια άλλη αλήθεια...

πηγή

[21]

Συναδελφικά
Γιώργος Ζουρίδης

ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΙΚΗ ΜΑΣ

πηγή

[22]

Στις μεγαλοφυΐες όλα συγχωρούνται. **Στους κολοσσούς του πνεύματος όλα επιτρέπονται.**

Επιτρέπεται ακόμη κι η νταηλίδικη κατάληψη της πλατείας Αριστοτέλους παρά την άρνηση της Δημοτικής αρχής να την παραχωρήσει. (Μήπως ο Μπουτάρης πήγε άθελά του να προστατέψει τον Μίκη από την ...κοσμοπλημμύρα των 5.000 πολιτών που μάζεψε;)

Επιτρέπονται ακόμη κι οι απαξιωτικοί χαρακτηρισμοί για τον Πρωθυπουργό, την Κυβέρνησή του μα και για το σύνολο του σημερινού πολιτικού κόσμου. Επιτρέπονται ακόμη κι οι προτροπές που προκαλούν θυμηδία, για στροφή του δανεισμού μας προς την Κίνα και την Ρωσία.

Επιτρέπεται τέλος στον μεγαλοφυή μουσικό Μίκη Θεοδωράκη να δίνει και πολιτικές συμβουλές κι ας μην είναι αντίστοιχες του καλλιτεχνικού του μεγέθους. Όλα επιτρέπονται κι όλα συγχωρούνται.

Ένα μόνο δεν επιτρέπεται:

Να γίνεσαι κριτής των πάντων και να εξοργίζεσαι με όλους όταν κι εσύ κάνεις ό,τι και οι υπόλοιποι που κατηγορείς. Να προσφεύγεις δηλαδή στην Δικαιοσύνη, εν μέσω μιας τρομερής οικονομικής κρίσης για την οποία κατηγορείς όλους τους υπόλοιπους, προκειμένου να διεκδικήσεις μερικά χιλιάρικά αναδρομικά για την περίοδο που υπήρξες βουλευτής

και υπουργός επικρατείας της Κυβέρνησης Μητσοτάκη. Μιας εποχής που θα έπρεπε να προσπαθήσεις με κάθε τρόπο να σβήσεις απ' την μνήμη σου, όχι για κανέναν άλλο λόγο παρά για το ότι έγινες κι εσύ μέρος του προβλήματος που σήμερα καταδικάζεις συλλήβδην.

Πού είναι λοιπόν οι άνθρωποι που αγαπούν και νοιάζονται τον Μίκη; Πού είναι αυτοί που θα τον προστατεύσουν; Γιατί ιδιαίτερος τα εθνικά μας σύμβολα όπως είναι ο Μίκης, χρήζουν προστασίας για τις πιθανές αλόγιστες ενέργειες που φέρνει ο αυθορμητισμός του καλλιτέχνη, η παρορμητικότητα του μεγάλου δημιουργού αλλά και η προχωρημένη ηλικία που δεν έρχεται ποτέ μόνη της.

N. KATEINAS

Να φύγετε να πάτε αηλού...

Αυτό και άλλα τέτοιου είδους συνθήματα ακούγονται στην Πλατεία. Το θέμα είναι πως κανείς δεν είναι πρόθυμος να φύγει. Αντί αυτού η χώρα μας, σύμφωνα με πρόσφατες έρευνες, αδειάζει από νέους και μορφωμένους ανθρώπους που αναζητούν μια καλλίτερη ζωή στο εξωτερικό. Και απορώ γιατί αφού έχουμε τόσο αξιόλογο δυναμικό ως χώρα, εισάγουμε τεχνοκράτες από το εξωτερικό και προσλαμβάνουμε συμβούλους, και δεν στήνουμε μπλόκα στις εξόδους τις χώρας, να βουτήξουμε αυτούς που φεύγουν και να τους αξιοποιήσουμε.

Αλλά ανέκαθεν αυτό ήταν το πρόβλημά μας στην Ελλάδα, δεν αναγνωρίζαμε τους δικούς μας ανθρώπους παρά μόνον αφού τους είχαν αναγνωρίσει στο εξωτερικό.

O. ΤΣΙΜΙΑΔΑΚΗ

«Πού πήγαν τα λεφτά!» Αναρωτιούνται οι Έλληνες και πρωτίστως ο Πρωθυπουργός της χώρας αυτής! Εύλογο το ερώτημα αν αναλογιστούμε ότι δεκάδες δισεκατομμύρια ευρώ έφτασαν στην πατρίδα μας είτε ως επιχορηγήσεις για την ανάπτυξη, είτε ως δανεικά για την κάλυψη των τόκων και χρεολυσίων του συσσωρευθέντος επί χρόνια δημοσίου χρέους. Για παράδειγμα, διαβάζοντας το Δελτίο του Δημοσίου Χρέους του Υπουργείου Οικονομικών, διαπιστώνει κανείς ότι το χρέος της κεντρικής Κυβέρνησης έφτασε σε αξία τα 336,8 δισεκατομμύρια ευρώ τον Σεπτέμβριο του 2010 και βαίνει γεωμετρικά αυξανόμενο μέχρι και σήμερα.

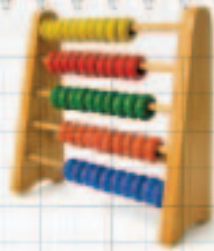
Διερωτάται κανείς!

- Ποια είναι η προέλευση αυτού του χρέους των 336,8 Ευρώ; Πήρε όντως η χώρα αυτούς τους πόρους; Που πήγαν αυτοί οι πόροι; Ποιοι ωφελήθηκαν απ' αυτή τη διαδικασία; Έγιναν σχολεία, νοσοκομεία, δρόμοι, αναπτυξιακές επενδύσεις, νέες θέσεις εργασίας, βελτίωση της ποιότητας ζωής των Ελλήνων πολιτών; Τα χρήματα που διοχετεύει σήμερα ο Μηχανισμός Στήριξης στη χώρα, τι προορισμό έχουν; Τροφοδοτούν την ανάπτυξη ή αποπληρώνουν μόνο τα τοκοχρεολύσια του παρελθόντος;
- Ποιος δηλαδή ήταν ο στόχος ή έστω η επιδίωξη της κάθε σύναψης χρέους; Με ποιους όρους συνάφθηκε κάθε δάνειο, πόσοι τόκοι πληρώθηκαν και με τι επιτόκιο, ποιο δρόμο πήραν τα εισαγόμενα από τους πιστωτές κεφάλαια, τι πρόσδοδο είχαν για τον λαό αλλά κύρια για τους διαχειριστές των κεφαλαίων αυτών; Πως διογκώθηκε τόσο το χρέος και πάραυτα οι Έλληνες δεν είδαν καν το χρώμα του εισαγόμενου χρήματος;
- Ποια η ευθύνη των Ελλήνων τραπεζιτών στην απόκρυψη του πραγματικού μεγέθους του χρέους και ποια η διαδικασία της παραποίησης της αλήθειας για τον όγκο του. Επηρέασε η στάση των Τραπεζών την υπερβολική καταχρέωση; Έκαναν κερδοσκοπικές κινήσεις για να αυξήσουν τα επιτόκια, σπρώχνοντας την Ελλάδα στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και όχι μόνο;
- Ποια είναι η πραγματική αιτία διόγκωσης του δημοσίου ελλείμματος που οι μανδρίνοι των ΜΜΕ ισχυρίζονται ότι αποτελεί τον κύριο δημιουργό του χρέους;
- Πόσο επηρέασε αλήθεια η μείωση της φορολόγησης των πλουσίων της χώρα αυτής στην αύξηση του δημοσίου ελλείμματος και του χρέους; Η μείωση του ανώτατου συντελεστή φορολόγησης των κερδών των ελληνικών επιχειρήσεων από 40% σε 24% την τελευταία δεκαπενταετία απέφερε το προσδοκόμενο; Δηλαδή νέες επενδύσεις; Γιατί σήμερα θεωρείται νέα πρόταση για την ανάπτυξη η περαιτέρω μείωση στο 12%; Ποια ποσά χάθηκαν από το φοροελάφρυνση των πλουσίων επιχειρηματιών; Τι φορολογική συνείδηση δημιουργεί το πολιτικό σύστημα στη χώρα αυτή;
- Είναι μήπως εφικτή η διενέργεια μιας εθνικής έρευνας από ειδικούς και ανεξάρτητους κομματικά εμπειρογνώμονες για να εξακριβωθεί η ύπαρξη παρανομιών ή ανομιών στη διαδικασία του ελληνικού χρέους; Μήπως όλοι οι ηθικοπλάστες της πολιτικής που διαρρηγνύουν τα ιμάτιά τους περί εθνικής ανεξαρτησίας και λαϊκής κυριαρχίας οφείλουν να απαιτήσουν μια ανάλογη έρευνα;

Πιστεύω ακράδαντα ότι έτσι, και μόνο έτσι, θα έχουμε μια σαφή εικόνα αν τμήμα του συνολικού δημοσίου χρέους, **το λεγόμενο απεχθές χρέος**, συνάφθηκε από κάποιους εκλεγμένους από το λαό, επιτήδειους υποκριτές, ενάντια στα συμφέροντα του έθνους και του λαού που τους εξέλεξε, χωρίς βεβαίως τη συναίνεση του ίδιου του λαού με την καταπάτηση των κυριαρχικών του δικαιωμάτων. Και βέβαια σε πλήρη γνώση των ίδιων των πιστωτών που ε γνώριζαν τις όποιες παράτυπες ή παράνομες πράξεις των μειοδοτούντων εθνικά αποδεκτών του εισαγόμενου χρήματος.

Έτσι μόνο θα ανοίξουν διάπλατα οι πόρτες των φυλακών και θα γεμίσουν με μαύρα χρώματα οι σελίδες της νεότερης ελληνικής ιστορίας...

Οικογενειακός ισολογισμός....

1-16 του μήνα

Έσοδα

625,00 €

Άτομα: 3 Εργαζόμενοι 1, Άνεργοι 2 (Δυστυχώς τρώνε και οι άνεργοι, επίσης πλένονται, ευτυχώς δεν μετακινούνται. Ακούνητα έχω τα παιδιά στο σπίτι, σαν φίλους, μη τυχόν και ξοδέψουν κανένα ευρώ. Κι εσύ ακούνητα να τα έχεις. Όσο να πεις, άμα κινούνται, και τίποτα να μην ξοδέψουν καταναλώνουν ... ενέργεια).

Έξοδα

Ενοίκιο

550,00 €

ΔΕΗ

187,00 €

Φαγητό

150,00 €

Μετακίνηση

20,00 €

(με τα ΜΜΜ. Ελπίζω να είχες την εξυπνάδα να παραδώσεις έγκαιρα τις πινακίδες)

Σύνολο

907,00 €

Αν έχεις κάνει το λάθος και έχεις επιπλέον μια πιστωτική ή ένα καταναλωτικό, ή θεός φυλάξει σου τύχει κάτι απρόοπτο, ή είχες την ατυχία κάποια από τα φάρμακα που παίρνεις να είναι πια εκτός λίστας, δεν σε σώζει τίποτα.

Κι όμως κατά βάθος κάπου υπάρχει λάθος, κάπου την έχουμε πατήσει κι δυο...(Εγώ δηλαδή κι εσύ που έχεις πάνω κάτω το ίδιο εισόδημα). Να φταίει που δεν έχω έστω ένα πτυχίο στις Οικονομικές Επιστήμες; Για αυτό δεν μπορώ να είμαι συνεπής στον οικογενειακό προϋπολογισμό; Κι έπειτα έχω το θράσος να γκρινιάζω για το οικονομικό επιτελείο της χώρας, που όσο να πεις σε χειρότερη θέση είναι από εμάς τους δύο (ναι καλέ εσένα εννοώ, που αντί να προσπαθείς να βρεις μια λύση, κάθεται και χάνεις το χρόνο σου να με διαβάζεις).

Ο. ΤΣΙΜΙΔΑΚΗ

Σύσφιξη Σχέσεων

Η κρίση πάντως έχει και τα καλά της. Αρχίσαμε να ξαναβγαίνουμε στην γειτονιά, στα πάρκα και στις πλατείες. Πιάνουμε την κουβέντα στο διπλανό μας, χωρίς το φόβο να μας περάσει για τρελούς. Κάνουμε ρεφενέ τραπέζια στις αυλές και στις βεράντες των σπιτιών. Θυμηθήκαμε ξανά, πως είναι να μοιραζόμαστε. Λύπη μοιρασμένη είναι μισή, χαρά μοιρασμένη είναι διπλή.

Ο. ΤΣΙΜΙΔΑΚΗ

Τι να σου κάνει κι ο ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ;

Όση ψυχανάλυση και να κάνει κανείς, όσα αντικαταθλιπτικά και να πάρει, η κατάσταση δεν βελτιώνεται. Εδώ σου λείπει μέχρι και τα χημικά που μας ραντίζουν από αέρος δεν λειτουργούν πια. Σου λείπει ο άλλος καλημέρα και τον στέλνεις στον αγύριστο. Έχει λαλήσει ο κόσμος. Αλλού πατάς κι αλλού βρίσκεσαι. Και καλά εμείς πες θα το αντέξουμε, έχουμε πάθει και μια κάποια ανοσία (ή και ανοησία, κανείς δεν είναι σίγουρος πια), αλλά για τους πολιτικούς δεν έπρεπε να έχουν προβλέψει μια κάποια προφύλαξη, έναν ψυχολόγο, έναν ψυχίατρο εν ανάγκη να βρίσκεται σε επιφυλακή. Έκλεισαν και οι εφημερίες των νοσοκομείων.

Οι πολιτικοί μας, δεν περνούν ιατρικές εξετάσεις πριν αναλάβουν καθήκοντα; Γιατί θεωρούμε de facto ότι έχουν σώσει τις φρένας; Έστω, να παραδεχτώ ότι ξεκινούν μια χαρά. Δεν μπορεί, άνθρωποι είναι κι αυτοί, πόσο να αντέξουν; Αλλά τι να σου κάνει κι ο ψυχολόγος, σε χρόνιες καταστάσεις όπως η δικιά μας, όσο κι αν ακούγεται απάνθρωπο, μόνο το ηλεκτροσόκ ενδείκνυται πια.

Ο. ΤΣΙΜΙΔΑΚΗ

Κινηματογράφος «Δεξαμενή»

Ο Κινηματογράφος «Δεξαμενή» στο κέντρο της Αθήνας, στο Κολωνάκι, αποτελεί αδιαμφισβήτητα έναν χώρο για να γαλπνέψει κανείς μέσα σ' ένα φιλόξενο περιβάλλον. Η «Δεξαμενή» αποτελεί ένα από τα πλέον αξιόλογα δημιουργήματα του Πολιτιστικού Κέντρου Εργαζομένων της ΕΥΔΑΠ που το κινηματογραφόφιλο αθηναϊκό κοινό καταξιώνει – με την πολυπληθή προσέλευσή του – ως ένα από τους καλύτερους της Αττικής.

Έναν κινηματογράφο που εκτός από τις καλές ταινίες προσφέρει στους θεατές ένα φιλικό περιβάλλον, άψογη εξυπηρέτηση, πράσινο και δροσιά, μεγάλη όμορφη αυλή με ένα καθαρό κυλικείο και πολλά ποτά για να απαλύουν τη ζέστη του καλοκαιριού. Προσωπικά έτυχε να «γευτώ» την ευγενική συμπεριφορά του συνάδελφου Βελαώρα – ως αρμόδιου επίτητη εκ μέρους του Δ.Σ. του Πολιτιστικού Συλλόγου – σε μια παράσταση που παρακολούθησα με τη συνάδελφο σύζυγό μου. Η άψογη οργάνωση των κοινόχρηστων χώρων και ο κατάμεστος χώρος του κινηματογράφου με εντυπωσίασαν θετικά. Δεν μπορεί κανείς παρά να συγχαρεί όλους αυτούς που με την προσπάθειά τους αναδεικνύουν τον πολιτισμό της ΕΥΔΑΠ... Μπράβο σε όλους σας!

Γ. ΖΟΥΡΙΑΔΗΣ

πήλη

[25]

WILLIAM
SHAKESPEARE

«Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας»

Η Θεατρική Ομάδα του Πολιτιστικού Κέντρου ΕΥΔΑΠ παρουσίασε φέτος στο Θέατρο του Ήλιου στις 20,21 και 22 Μαΐου 2011 την παράσταση «Όνειρο Καλοκαιρινής Νύχτας» του Σαίξπηρ, σε σκηνοθεσία Δημήτρη Δεγαϊτή.

Το «Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας» περισσότερο ίσως από οποιαδήποτε άλλη κωμωδία του Σαίξπηρ είναι μια σάτιρα. Σατιρίζει το θέατρο και τους ηθοποιούς, τον έρωτα και τους ερωτευμένους, το παιχνίδι της εξουσίας που παίζεται σε όλα τα επίπεδα και με όλα τα μέσα τόσο στον πραγματικό όσο και στον εξωπραγματικό κόσμο.

Ο Σαίξπηρ χρησιμοποίησε καταρχήν ως πηγή για τις ιστορίες του Θησέα και της Ιπολύτης, και των ερωτευμένων νεαρών, τον Τώσερ, ενώ η ιστορία του

Πύραμου και τη Θίσβης υπάρχει στον Οβίδιο. Μετέφερε όμως τους ήρωές του καθώς και μια συντροφιά ελισαβετιανών μάλλον παρά αρχαίων μαστόρων, που πασχίζουν να ανεβάσουν μια θεατρική παράσταση, σε μια Αθήνα δικής του επινόησης περιστοιχισμένη από έναν ονειρικό, χρωματιστό, αλλά και λίγο απειλητικό κόσμο, ο οποίος ζωντανεύει και κυκλοφορεί τις ώρες που τα ανθρώπινα πλάσματα πρέπει να κοιμούνται στα κρεβάτια τους και όχι να τριγυρίζουν στα δάση. Γιατί η διαφωνία του Βασιλιά και της Βασίλισσας των ξωτικών μπορεί να διαταράξει την αρμονία της φύσης και την τάξη του κόσμου των ανθρώπων και όλα να γίνουν «σαν έντονη ενόχληση ενός εφιάλητη»... που ευτυχώς όμως είναι τόσο σύντομος όσο και η νύχτα του μεσοκαλοκαιριού.

Η παρουσίαση του έργου από τους συναδέλφους ηθοποιούς εξαιρετική, οι ερμηνείες δεν παρέπεμπαν σε ερασιτέχνες αλλά σε ταλαντούχους επαγγελματίες που μας χάρισαν μια υπέροχη παράσταση και τους αξίζουμε συγχαρητήρια, όχι μόνο για το ταλέντο αλλά για όλη την προσπάθεια, για το γέλιο που έγινε τόσο δύσκολο πια... σαν όνειρο καλοκαιρινής νύχτας...

Οι συνάδελφοι που έπαιξαν στην παράσταση είναι οι: Βασίλης Κοντόπουλος, Μιχάλης Βρούτσος, Νίκος Λιακόπουλος, Σμαράγδα Τσαχάκη, Αργυρώ Μανώνα, Ειρήνη Κατσούκη, Σοφία Ζαβερδινού.

Ε. ΦΛΩΤΣΙΟΥ

Προβληματισμοί • Σκέψεις • Συμπεράσματα...

Με την ιδιότητα της Προέδρου του Συλλόγου Μηχανικών Π.Ε και Τ.Ε και της συνέδρου στην Ομοσπονδία, παρακολούθησα την Ετήσια Απολογιστική Συνέλευση του Συλλόγου Μηχανικών καθώς και το εκλογοαπολογιστικό Συνέδριο της ΟΜΕ τον Ιούνιο του 2011. Σταχυολογώντας τα κύρια σημεία των τοποθετήσεων των συναδέλφων, πέραν των τετριμμένων, διατυπώθηκαν προβληματισμοί σε σημεία που αξίζει να σχολιαστούν περαιτέρω.

- Εκτενής αναφορά έγινε για τις προθέσεις της Κυβέρνησης σύμφωνα με το Μεσοπρόθεσμο να προβεί στην ιδιωτικοποίηση της ΕΥΔΑΠ Α.Ε., με πώληση του 27% του ποσοστού του Δημοσίου το 2^ο τρίμηνο του 2012 και διάθεση περαιτέρω ποσοστού του Δημοσίου σε στρατηγικό επενδυτικό το 3^ο τρίμηνο του 2013. **Έντονη η αγωνία και η ανησυχία όχι μόνο για το μέλλον των εργαζομένων αλλά και για τα μείζονα προβλήματα, που θα προκύψουν ακολουθώντας αυτή την πολιτική και αφορούν τόσο την ποιότητα του παρεχόμενου ύδατος όσο και την τιμολογιακή πολιτική.**
- Παρουσιάστηκαν στοιχεία που καταδεικνύουν ότι στην Ευρώπη όπου εφαρμόστηκε ιδιωτικοποίηση του δικτύου ύδρευσης, δεν επέφερε τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Αντιθέτως οι μόνοι κερδισμένοι από την παραχώρηση των δικτύων ήταν οι εταιρείες που τα διαχειριστήκανε. Ελλιπής συντήρηση των υποδομών, κακή ποιότητα νερού, υπολειτουργία της Ρυθμιστικής Αρχής Υδάτων είχαν ως αποτέλεσμα σήμερα να γίνονται προσπάθειες επιστροφής των δικτύων στους τοπικούς φορείς.
- Εκφράστηκε δυσaréσκεια για την ελλιπή προβολή του ξεχωριστού ρόλου της ΕΥΔΑΠ στην κοινωνία από το Συνδικαλιστικό Κίνημα. Προς αυτή την κατεύθυνση κατατέθηκαν προτάσεις για την ανάδειξη των κύριων στοιχείων της Εταιρείας που αφορά τον κοινωνικό της ρόλο, την μονοπωλιακή της υπόσταση, την κερδοφορία κλπ.
- Γενική ομολογία για τη μη αποτελεσματικότητα των απεργιακών κινητοποιήσεων και αμφισβήτηση των συνήθων συνδικαλιστικών πρακτικών. Προτάσεις για ακτιβιστικές ενέργειες παρουσίασης των απόψεών μας με γνώμονα την ευαισθητοποίηση του καταναλωτικού κοινού της Πρωτεύουσας.
- Εδραίωση της άποψης που ακουγόταν παλαιότερα μεμονωμένα και είχε αποτυπωθεί στο Εταιρικό μας περιοδικό για την ανάγκη επανασχεδιασμού του Συνδικαλιστικού Κινήματος – ιδιαίτερα στο χώρο της ΕΥΔΑΠ – με την κατάργηση των συντεχνιακών σχημάτων και δημιουργία ενός νέου δυνατού και μεταλλαγμένου σχηματισμού. Σήμερα, όσο ποτέ, η κρίσιμότητα των περιστάσεων

- απαιτεί συνεργασία με όλους τους εργαζόμενους. Όλοι οι συνδικαλιστές θα πρέπει ενωμένοι, χωρίς τις αγκυλώσεις του παρελθόντος, να απαλλαγούν από την ανάγκη επιβεβαίωσής τους στο μικρόκοσμο τους και να επανασχεδιάσουν τις συλλογικές αναγκαιότητες.
- Προτάθηκαν συνεργασίες με Συλλόγους, Ομοσπονδίες όχι κατ' ανάγκη συνδικαλιστικούς για την ανταλλαγή απόψεων και εξεύρεση κοινών και αποτελεσματικών δράσεων ενάντια στη «λαίλαπα» που έρχεται.
 - Παρότρυνση για την ενεργοποίηση των πολιτών – εργαζομένων σε οποιαδήποτε διαμαρτυρία με οποιοδήποτε τρόπο, την αναζήτηση νέων τρόπων δράσης και διοχέτευσης της κοινωνικής απόγνωσης και δυσaréσκειας. Ο εφηνουχασμός των πολιτών είναι ο καλύτερος σύμμαχος των εκάστοτε κυβερνήσεων.
 - Ασκήθηκε έντονη κριτική και αμφισβήτηση των ατελέσφορων αναπτυξιακών πρωτοβουλιών της Διοίκησης της ΕΥΔΑΠ εντός

ΓΙΑΤΙ ΑΡΑΓΕ;

Κάποιοι φίλοι του κομματικοσυνδικαλιστικού χώρου ζήτησαν να σταματήσει η «Πηγή» να δέχεται άρθρα συνταξιούχων συναδέλφων. Γιατί άραγε;

- Μήπως πιστεύουν ότι εν έτει 2011 δεν θα βρεθούν άλλα fora ηλεκτρονικά ή έντυπα, για να φιλοξενήσουν τις απόψεις μας; Οι συνταξιούχοι κουβαλούν εμπειρίες 35 ετών ο καθένας τους, δεν μισθοδοτούνται άμεσα ή έμμεσα από την ΕΥΔΑΠ, το εποπτεύουν Υπουργείο, το Δημόσιο εν γένει ή από οποιονδήποτε έχει οικονομικές δεσοληψίες με την Εταιρεία. Ανδρώθηκαν τότε που η ΕΥΔΑΠ ήταν το δεύτερο σπίτι όλων μας. Ότι δημιούργησε ο καθένας μας, άλλος περισσότερα κι άλλος λιγότερα, ήταν με τους μισθούς της ΕΥΔΑΠ. Μήπως αντίθετα θα 'πρεπε να ενθαρρύνουμε τους συνταξιούχους να αρθρογραφούν περισσότερο;
- Αν οι συνταξιούχοι γράφουν ανακρίβειες γιατί δεν τους ξεμπροστιάζουν οι τιμητές τους; Αν γράφουν αλήθειες που είναι το πρόβλημα; Όταν απελθόντες, νυν και προαλειφόμενοι πρωθυπουργοί δήλωσαν και δηλώνουν ότι προτιμούν να είναι χρήσιμοι παρά αρεστοί, όταν μας λένε ότι ή αλλάζουμε ή βουλιάζουμε, γιατί θα 'πρεπε οι συνταξιούχοι να μείνουν σε άρθρα – πιλάφια;

Προσωπικά θεωρώ ότι έχω πολλά να γράψω και θα τα γράψω. Συμμερίζομαι την αγωνία του Χρήστου Αγγελόπουλου να εναποθέσει κάπου τις εμπειρίες του («Πηγή», τεύχος 62). Χρήστο, έλα να φτιάξουμε έναν Σύνδεσμο Φίλων της ΕΥΔΑΠ.

και εκτός Ελλάδος. Προτροπή προς την Διοίκηση να φροντίσει άμεσα τα πολλαπλά προβλήματα στη εσωτερική δομή και τη λειτουργία της Εταιρείας.

- Ιδιαίτερη αναφορά έγινε για την ζημιά που υπέστη το κανάλι του Μόρνου. Οι περισσότερες ομιλίες δεν στάθηκαν μόνο στο να ευχαριστήσουν τους συναδέλφους για την προσφορά τους αλλά έγινε **εκτενής αναφορά τόσο για την υποχρέωση της ΕΥΔΑΠ να βρίσκεται σε διαρκή ετοιμότητα δημιουργώντας σενάρια για κάθε πιθανή κρίση, όσο και για το κόστος της αποκατάστασης.**

Επιπλέον ανησυχία προκάλεσε το πιθανό υψηλό κόστος για την οριστική διευθέτηση της παράκαμψης του καναλιού και αν θα επιβαρύνει την ΕΥΔΑΠ.

Θεωρώ ότι τα μηνύματα αυτών των τοποθετήσεων είχαν πολλούς αποδέκτες από το συνδικαλιστικό κίνημα, την Διοίκηση, τους εργαζόμενους. Μένει να δούμε την οξύτητα της ακοής όλων των αναφερομένων και τις ενέργειες που θα ακολουθήσουν.

Αυτές οι δύσκολες ώρες που περνάει η Ελληνική κοινωνία θα πρέπει να γίνουν αφετηρίες για νέους στόχους απαλλαγμένους από τις παθογένειες του παρελθόντος...

Με την ελπίδα της επερχόμενης νηνεμίας μετά την τρικυμία ας προσπαθήσουμε να επιβιώσουμε με αξιοπρέπεια και χωρίς να θυσιάσουμε στοιχειώδεις αρχές μας.

ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Αναπληρωτή Διευθυντή Εκπαίδευσης και Σχολής Μαθητείας

πηγή
[28]

Η αναγκαιότητα της διαρκούς και στοχευμένης εκπαίδευσης

Το πρώτο εξάμηνο του 2011 έγινε εμφανής μία αλλαγή στη διαδικασία εκπαίδευσης που εφαρμόζεται στην ΕΥΔΑΠ. Με την αλλαγή αυτή επιχειρείται η θεσμοθέτηση στοχευμένης και συνεχούς εκπαίδευσης για όλες τις βαθμίδες προσωπικού της Εταιρείας μας. Με αφορμή την αλλαγή αυτή, επιχειρείται η παρουσίαση της ανάγκης για διαρκή και στοχευμένη εκπαίδευση καθώς και ο τρόπος με τον οποίο καλύπτεται η ανάγκη αυτή.

Για να εξετάσουμε τη θέση και το ρόλο που έχει η εκπαίδευση στη σύγχρονη επιχείρηση αλλά και στο άτομο θα χρησιμοποιήσουμε δύο στοιχεία:

1. Ανάλυση του περιβάλλοντος μέσα στο οποίο δραστηριοποιούνται τα άτομα ή οι οργανισμοί.
2. Ανάλυση ενός μοντέλου που περιλαμβάνει το περιβάλλον, τον οργανισμό και τη διεργασία εκπαίδευσης καθώς και τις μεταξύ τους σχέσεις.

Περιβάλλον

Οι Οργανισμοί - Εταιρείες ή και τα μεμονωμένα άτομα δεν ενεργούν απομονωμένα αλλά δραστηριοποιούνται σε ένα περιβάλλον το οποίο κάθε άλλο παρά σταθερό μπορεί να χαρακτηριστεί. Μάλιστα η δραστηριότητα κάθε οργανισμού ή ατόμου συντελεί στη διαμόρφωση περιβάλλοντος για άλλα άτομα ή οργανισμούς.

Μια καλή μέθοδος ανάλυσης του περιβάλλοντος είναι η λεγόμενη «PEST analysis» ή και η «PESTEL» εξελιγμένη εκδοχή της. Τα αρχικά «PESTEL» αντιστοιχούν στις λέξεις:

- Political (πολιτικό)
- Economic (οικονομικό)
- Social (κοινωνικό)
- Technological (τεχνολογικό)
- Environmental (περιβαλλοντικό)
- Legal (νομικό)

Οι παραπάνω λέξεις αντιστοιχούν σε παράγοντες που προσδιορίζουν τις συνθήκες του περιβάλλοντος στο οποίο ζει και κινείται το άτομο ή ο οργανισμός. Οι συνθήκες αυτές δημιουργούν τις ευκαιρίες για ανάπτυξη αλλά και απειλές για την επιβίωση του ατόμου ή του οργανισμού. Το περιβάλλον σε λίγες περιόδους της ιστορίας ήταν σχετικά σταθερό. Σήμερα όμως μεταβάλλεται πιο γρήγορα από ποτέ.

Εξετάζοντας τον κάθε παράγοντα ξεχωριστά διαπιστώνουμε ότι τίποτα στον κόσμο που ζούμε δε μπορεί να χαρακτηριστεί σταθερό.

Εξετάζοντας τον κάθε παράγοντα ξεχωριστά διαπιστώνουμε ότι τίποτα στον κόσμο που ζούμε δε μπορεί να χαρακτηριστεί σταθερό.

Ο πολιτικός παράγων: Αντιστοιχεί στην παρέμβαση του κράτους στην οικονομία μέσω ρυθμίσεων που αφορούν ζητήματα φορολογικά, εργασιακά, κανονιστικά πλαίσια κλπ. Ζητήματα παρέμβασης στην υγεία ή στην εκπαίδευση ανήκουν επίσης στον πολιτικό παράγοντα όπως επίσης και πολιτικές που αφορούν τις υποδομές του κράτους. Γενικά ο πολιτικός παράγων θεωρείται από τους λιγότερο μεταβαλλόμενους, όμως αυτό που βιώνουμε σήμερα στη χώρα μας είναι ακριβώς το αντίθετο. Συνεπώς ο πολιτικός παράγων δεν πρέπει να θεωρείται σταθερός.

Ο οικονομικός παράγων: Αντιστοιχεί στην οικονομική ανάπτυξη και στο κόστος του χρήματος. Είναι προφανές ότι δεν θα πρέπει να θεωρείται σταθερός.

Ο κοινωνικός παράγων: Αντικατοπτρίζει τις αντιλήψεις των ανθρώπων για διάφορα ζητήματα καθώς και ζητήματα όπως η ηλικιακή διαστρωμάτωση και πληθυσμιακές τάσεις. Η αντίληψη των καταναλωτών σχετικά με την ποιότητα προϊόντων και υπηρεσιών, ο προβληματισμός για το ρόλο της επιχείρησης στην κοινωνία, η αντίληψη για το ρόλο του κράτους αλλά και η γήρανση του πληθυσμού είναι μερικά μόνο δείγματα μεταβαλλόμενων κοινωνικών συνθηκών.

Ο τεχνολογικός παράγων: Είναι τέτοια η διεξόδωση της τεχνολογίας στην καθημερινή μας ζωή και εργασία ώστε να μη χρειάζεται περαιτέρω εξήγηση. Μπορεί κάποιος να ισχυριστεί ότι το τεχνολογικό περιβάλλον παραμένει σταθερό; Σε καμία περίπτωση!

Περιβαλλοντικός παράγων: Περιλαμβάνει ζητήματα σχετικά με την οικολογία και το περιβάλλον (καιρός, κλίμα, κλιματική αλλαγή) και τα οποία έχουν επίδραση σε επιχειρήσεις όπως οι τουριστικές, αγροτικές και, προφανώς, σε οργανισμούς με αντικείμενο τη διαχείριση του νερού. Η μεταβλητότητα και εδώ είναι προφανής.

Νομικός παράγων: Ο νομικός παράγων έχει επίπτωση στον τρόπο λειτουργίας μιας επιχείρησης, στο κόστος των προϊόντων καθώς και στις απαιτήσεις ποιότητας στα προϊόντα αυτά. Κάθε μεταβολή στο νομικό πλαίσιο συνεπάγεται, ενδεχομένως, αλλαγή στον τρόπο λειτουργίας και παραγωγής σε μια επιχείρηση.

Από τα παραπάνω συνάγεται ότι το περιβάλλον μέσα στο οποίο ζει και κινείται το άτομο ή ο οργανισμός δεν είναι σταθερό. Αυτό δεν είναι κατ' ανάγκη κακό. Ένα εντελώς σταθερό περιβάλλον πιθανότατα θα ήταν ένα βαρετό περιβάλλον!

Όταν αναφερόμαστε στο άτομο, δηλαδή στο μεμονωμένο εργαζόμενο, το περιβάλλον του περιλαμβάνει και τον οργανισμό στον οποίο εργάζεται. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο καλείται να αντιμετωπίσει αλλαγές που προκύπτουν αφενός μεν λόγω επιχειρησιακών αναγκών, αφετέρου προκλήσεις που οφείλονται στον ανταγωνισμό μεταξύ συναδέλφων.

Συνεπώς: Το περιβάλλον στο οποίο δραστηριοποιείται το άτομο ή ο οργανισμός δεν είναι σταθερό. Τα άτομα και οι οργανισμοί, αν θέλουν να επιβιώσουν, είναι υποχρεωμένα να προσαρμόζονται στις συνθήκες του μεταβαλλόμενου περιβάλλοντος.

Η εκπαίδευση είναι το εργαλείο και το όπλο με το οποίο αντιμετωπίζουμε τις προκλήσεις προσαρμογής ή και ανάπτυξης σε προσωπικό ή εταιρικό επίπεδο μέσα στο μεταβαλλόμενο περιβάλλον όπου δραστηριοποιούμαστε.

Περιβάλλον – Οργανισμός – Εκπαίδευση

Στην προσπάθεια να δημιουργήσουμε ένα μοντέλο κατανόησης της αναγκαιότητας αλλά και του ρόλου της εκπαίδευσης διακρίνουμε τις παρακάτω έννοιες:

- Το επιχειρησιακό περιβάλλον
- Την τρέχουσα λειτουργία του οργανισμού καταμεμημένη σε ατομικές ή συλλογικές δραστηριότητες
- Το στρατηγικό σχεδιασμό της Εταιρείας
- Τις δημιουργούμενες απαιτήσεις για δεξιότητες
- Την ανάγκη εκπαίδευσης
- Τη διεργασία της εκπαίδευσης
- Την ανάπτυξη των στελεχών

Τα παραπάνω δε μπορούμε να τα δούμε στατικά αλλά ως αλληλεπι-

δρώντα μεταξύ τους. Εύκολα αντιλαμβανόμαστε τις παρακάτω αλληλεπιδράσεις:

- Το μεταβαλλόμενο επιχειρησιακό περιβάλλον επηρεάζει την τρέχουσα λειτουργία με την έννοια ότι η λειτουργία πρέπει να ανταποκριθεί σε αυτό. Είναι προφανές ότι επηρεάζει και το στρατηγικό σχεδιασμό της Εταιρείας.
- Η ανάγκη προσαρμογής της λειτουργίας δημιουργεί βραχυπρόθεσμες απαιτήσεις για νέες δεξιότητες ή για αναπροσαρμογή δεξιοτήτων στα σύγχρονα δεδομένα.
- Με τον ίδιο τρόπο ο στρατηγικός σχεδιασμός δημιουργεί μεσοπρόθεσμες απαιτήσεις ανάπτυξης δεξιοτήτων.
- Οι απαιτήσεις για ανάπτυξη δεξιοτήτων οδηγούν σε διαδικασία εκπαίδευσης η οποία οδηγεί στην ανάπτυξη των στελεχών της Εταιρείας.
- Με την ανάπτυξη των στελεχών δημιουργούνται εκ νέου ατομικές απαιτήσεις για ανάπτυξη δεξιοτήτων. Η ανάπτυξη των στελεχών βέβαια λαμβάνεται υπόψη στο στρατηγικό σχεδιασμό της Εταιρείας ο οποίος έτσι οδηγεί σε νέες απαιτήσεις ανάπτυξης δεξιοτήτων.

Οι παραπάνω αλληλεπιδράσεις φαίνονται παραστατικά στο παρακάτω σχήμα.

Μύλος θα μπορούσε να πει κανείς και όντως έτσι είναι. Η μία παράμετρος επηρεάζει την άλλη και όλα μαζί εξαρτώνται από το μεταβαλλόμενο επιχειρησιακό περιβάλλον. **Για το λόγο αυτό η ανάγκη εκπαίδευσης δε σταματά ποτέ και η εκπαίδευση είναι μια διεργασία συνεχής.**

Η ΕΥΔΑΠ αναγνωρίζοντας την εκπαίδευση ως διαρκή και δυναμική διαδικασία εισάγει το θεσμό του **τριετούς πλάνου εκπαίδευσης με ετήσια αναθεώρηση.**

Στοχευμένη Εκπαίδευση

Σύμφωνα με τις σύγχρονες αντιλήψεις διοίκησης **υπεύθυνος εκπαίδευσης είναι ο ηγέτης της ομάδας.** Στην ΕΥΔΑΠ διακρίνουμε τις «ομάδες» σε επίπεδο Διεύθυνσης, συνεπώς υπεύθυνος εκπαίδευσης είναι ο Διευθυντής. Ο Διευθυντής γνωρίζει καλύτερα απ' όλους το αντικείμενο της εργασίας και εισηγείται στη Διεύθυνση Εκπαίδευσης τις εκπαιδευτικές ανάγκες. Η τελευταία διαμορφώνει τα προγράμματα εκπαίδευσης στο τριετές πλάνο ή στην ετήσια αναθεώρηση. Αυτό δεν αποκλείει την

εισαγωγή αντικειμένων εκπαίδευσης που εκπορεύονται πάνω από το επίπεδο Διευθυντών πιθανότατα προερχόμενα από τις διεργασίες στρατηγικού σχεδιασμού της ΕΥΔΑΠ ή τη διαπίστωση αναγκών εκπαίδευσης από ανώτερο κλιμάκιο της διοίκησης.

Για κάθε σεμινάριο που υλοποιείται οι Διευθύνσεις ορίζουν τα άτομα που θα το παρακολουθήσουν. Ο Διευθυντής έχει εισηγηθεί την αναγκαιότητα, συνεπώς ο Διευθυντής γνωρίζει ποιοί θα συμμετάσχουν. **Αυτό δεν αποκλείει την ατομική επιθυμία για επιμόρφωση και ανάπτυξη,** αυτή όμως θα είναι παρακολουθούμενη από το Διευθυντή που, όπως είπαμε, έχει την ευθύνη της εκπαίδευσης της ομάδας.

Η διαμόρφωση του πλάνου εκπαίδευσης από τις λειτουργικές ανάγκες κάθε Διεύθυνσης ή από τις ανάγκες στρατηγικού σχεδιασμού και η ελεγχόμενη και υποχρεωτική συμμετοχή των εργαζομένων στην εκπαιδευτική διαδικασία χαρακτηρίζει τη **στοχευμένη εκπαίδευση.**

Σύγχρονες μελέτες διαπιστώνουν ότι το 5% του εργασιακού χρόνου κάθε εργαζόμενου πρέπει να αφιερώνεται στην εκπαίδευση. Μπορούμε άνετα να θεωρήσουμε τον υπολογισμό αυτό ρεαλιστικό. Υπολογίζοντας 275 εργάσιμες ημέρες θα καταλήξουμε στην ανάγκη 14 ημερών εκπαίδευσης ετησίως για κάθε εργαζόμενο.

Κλείνοντας, επαναλαμβάνουμε ότι η εκπαίδευση είναι το όπλο του εργαζόμενου στις προκλήσεις προσαρμογής η δε εκπαιδευτική διαδικασία θα πρέπει εκτός από υποχρέωση να αποτελεί και απαίτηση κάθε εργαζόμενου.

Με αφορμή την Οικονομική Κρίση που ταλανίζει την χώρα μας εδώ και δύο περίπου χρόνια, άρχισαν να εμφανίζονται φαινόμενα στην πολιτική και κοινωνική ζωή του τόπου πρωτόγνωρα τόσο στην ένταση όσο και στην έκτασή τους.

ΠΑΜΕ ΠΛΑΤΕΙΑ;

Κυρίαρχο φαινόμενο και περισσότερο επικίνδυνο απ' όλα, κατά την άποψή μου, είναι η πλήρης και οριζόντια απαξίωση της πολιτικής και των πολιτικών.

Οι επιθέσεις και οι προπηλακισμοί κατά των βουλευτών του Ελληνικού Κοινοβουλίου αδιακρίτως κόμματος μπορεί να έχουν στόχο τα πρόσωπα, όπως θέλουν να μας πείσουν οι επιτιθέμενοι, αλλά τελικώς απαξιώνουν τον θεσμό και την Δημοκρατία μας για τον απλούστατο λόγο ότι όλοι αυτοί οι βουλευτές (ασχέτως αν είναι ικανοί ή ανίκανοι, έντιμοι ή ανέντιμοι) εξελέγησαν με Δημοκρατικές διαδικασίες και την ψήφο του Ελληνικού Λαού. Αν κρίνονται ανεπαρκείς και ανάξιοι της εμπιστοσύνης του Λαού, δεν υπάρχει άλλος τρόπος κατάργησής ή ανάκλησής τους παρά μόνο με την επόμενη κοινοβουλευτική διαδικασία και όχι βέβαια με τις μούντζες και τις χειροδικίες.

Μοναδικό ελπιδοφόρο σημάδι του τελευταίου μήνα είναι το ειρηνικό κίνημα των αγανακτισμένων πολιτών που συγκεντρώνονται στις πλατείες διαμαρτυρούμενοι για τις σύγχρονες γάγγραινες που αποδεκατίζουν την κοινωνία μας. Την ανεργία, την φτώχεια, την συλλογική κατάθλιψη και την διάρρηξη του κοινωνικού ιστού. Έχουμε κατ' αυτόν τον τρόπο το οξύμωρο φαινόμενο να αποτελούν σημάδι **ελπίδας** οι κινητοποιήσεις των **απελπισμένων**. Είναι ένα παρήγορο και αναγεννητικό φαινόμενο η ενεργοποίηση της κοινωνίας, η φυγή από τους καναπέδες και οι ειρηνικές -για την ώρα- διαδηλώσεις που αν μη τι άλλο δείχνουν πως η κοινωνία διαθέτει ακόμη σφυγμό, πως ακόμα έχουμε τα απαραίτητα αντανακλαστικά και αντιδρούμε στα επώδυνα που έρχονται.

Το σαφέστερο δείγμα για την επιτυχία των ειρηνικών διαδηλώσεων είναι η σπουδή των γνωστών ιδιοκτητών της πρωτοπορίας να οικειοποιηθούν την πατρότητα, την επινόηση, την καθοδήγησή τους καθώς και το ότι έσπευσαν να τους αναγορεύσουν σε «Κάτω Βουλή» η οποία υποτίθεται ότι θα λαμβάνει και θα επιβάλλει τις αποφάσεις της.

Οι αγανακτισμένοι όμως δεν έχουν πρόταση, ούτε θα μπορούσαν άλλωστε να έχουν. Στις πλατείες συρρέουν χιλιάδες πολίτες που δεν έχουν καμία συγγένεια ούτε στην προέλευση ούτε στην κομματική ιδεολογία μεταξύ τους. Νέοι άνεργοι με μεταπτυχιακά και διδακτορικά στην κωλότσηπη των ξεθωριασμένων μπλουτζίν, απολυμένοι σε ηλικίες δύσκολες να ξαναβρούν δουλειά, νοικοκυρές σε «απόγνωση», συνταξιούχοι που δεν τα βγάζουν πέρα. Κομματικά ανήκουν σε όλο το φάσμα της πολιτικής από την αριστερά μέχρι και τους «καθαρράιμους» εθνικιστές. Πως θα μπορούσαν όλοι αυτοί να βρουν κοινό λόγο; Κοινή έκφραση είναι η εκκωφαντική σιωπή των νυχτερινών συγκεντρώσε-

ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΤΕΙΝΑ

Βοηθού Γενικού Διευθυντή Διοικητικού, Οργάνωσης και Ανθρωπίνων Πόρων

ων. Κοινός τόπος και μοναδική συνημισημένη είναι η διαμαρτυρία και ο φόβος για τα μελλούμενα. Κοινή αφετηρία και δυναμική των συγκεντρωμένων είναι η διεκδίκηση μιας καλύτερης ζωής, ενός μέλλοντος ελπιδοφόρου για τις νέες γενιές. Μοναδικό αίτημα είναι -ή θα έπρεπε να είναι - η απαίτηση για ολόκληρη την αλήθεια κι όχι μόνο τα μισόλογα που βολεύουν τους τεχνικούς της εξουσίας.

Όχι δεν πήρε ο λαός την κατάσταση στα χέρια του...

Πολλοί βλέποντας το από διάφορες σκοπιές ίσως θα το προτιμούσαν.

Όμως αυτό το άνθος της ειρηνικής διαμαρτυρίας και της διεκδίκησης της ζωής που πάνε να μας ρημάξουν, άρθσε πάνω στις μαρμαρίνες πλάκες των πλατειών και σκορπά το άρωμα της ελπίδας σ' ολόκληρη την Ελλάδα.

Πρέπει να το κρατήσουμε αμόλυπτο και να το προστατεύσουμε από τα ζιζάνια που φύονται δίπλα του απομυζώντας τους ζωογόνους χυμούς του.

Και κυρίως να μείνει ένα ειρηνικό κίνημα ελπίδας και διεκδίκησης, μακριά από παλιότερες ομάδες των γνωστών «αγανακτισμένων» της δεκαετίας του 1960 που μάτωσαν την Δημοκρατία και πλήγωσαν τον κοινοβουλευτισμό ανεπανόρθωτα.

πηγή

[31]

Τόσο μακριά, τόσο κοντά...

πηγή

[32]

ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ ΞΑΝΘΑΚΗ

Συνταξιούχου – Πρώην Γενικού Διευθυντή της ΕΥΔΑΠ

Αποστολή της ΕΥΔΑΠ και της κάθε ΕΥΔΑΠ είναι η αδιάλειπτη τροφοδοσία των καταναλωτών της με αρίστης ποιότητας νερό στις ποσότητες που χρειάζονται και στο χαμηλότερο δυνατό κόστος.

Πριν από μερικές δεκαετίες λίγοι θα διαφωνούσαν με την παραπάνω θέση. Σήμερα θα προσέθεταν ότι οι όποιες δράσεις πρέπει να δρομολογούνται με απόλυτο σεβασμό στο περιβάλλον σε όλες τις φάσεις του κύκλου του νερού. Πολλοί επίσης θα συμφωνήσουν ότι **η ΕΥΔΑΠ μπορεί να κοιτάξει κατάματα οποιαδήποτε Εταιρία του χώρου, δεν φοβάται τη σύγκριση** με κανέναν, και τούτο παρά το γεγονός ότι τα πράγματα είναι λιγάκι πιο δύσκολα στη δική μας περίπτωση.

Μπορεί η θέση της Αθήνας να είναι ιδανική για την εποπτεία του Αιγαίου και τον έλεγχο του άξονα Βορρά-Νότου, μπορεί το κλίμα της να είναι από τα καλύτερα στον κόσμο, μπορεί να διέθετε βολικούς βράχους και βουνά από μάρμαρο για να φτιάξει κανείς περίοπτα μνημεία όμως **κανένας μηχανικός ύδρευσης δεν θα συναινούσε να κτισθεί εκεί που κτίσθηκε**. Οι ποσότητες νερού που χρειάζονται οι σύγχρονοι αλλά ακόμα και οι Αθηναίοι της αρχαιότητας απλά δεν υπάρχουν σε κοντινές αποστάσεις.

Μια λοιπόν από τις σημαντικότερες πρωτεύουσες της ΕΕ έχει βάλει όλα σχεδόν τα υδάτινα αβγά της σε ένα καλάθι, **το υδραγωγείο Μόρνου**, με συνέ-

πεια να υπάρχουν ενδοιασμοί όσον αφορά το «αδιάλειπτη» που αναφέρθηκε παραπάνω.

Το ερώτημα που προκύπτει είναι αν έχουμε κάνει ότι περνά από το χέρι μας προκειμένου να διαχειρισθούμε με τον καλύτερο τρόπο αυτήν την εγγενή δυσκολία. Άλλοι είναι αρμοδιότεροι να τοποθετηθούν, η δική μου αίσθηση είναι ότι η «Μήτις των Ελλήνων» βάζει το χεράκι της, αλλά μέχρι τότε; Είμαστε πρώτοι σε πατέντες και ταρζανιές αλλά τελευταίοι σε μεθοδικότητα, οργάνωση, σύστημα, σχέδιο. **Απόλυτα φυσικό, αφού τα δυο δεν πάνε μαζί.** Δουλεύουμε σαν μοναχικοί λύκοι, που σημαίνει ότι φέρνουμε καλύτερα αποτελέσματα τις δύσκολες ημέρες αλλά χειρότερα τις καλές, μόνο που οι καλές ημέρες είναι πολλαπλάσιες από τις δύσκολες.

Στη αντίπερα όχθη βρίσκεται η Ψυπτάλεια, το πιο πολύπλοκο και σύνθετο «εργοστάσιο» που κατασκεύασε μέχρι σήμερα το Ελληνικό Κράτος και η ΕΥΔΑΠ. Ένα έργο που ζήτησε και πήρε ότι χρειαζόταν για να λειτουργεί υποδειγματικά, με τίμημα το υπέρογκο κόστος. Υπέρογκο για το Κεντρικό Λογιστήριο, γιατί όσο γεύονται, απολαμβάνουν και επωφελούνται από την θεαματική βελτίωση της ποιότητας των υδάτων του Σαρωνικού προφανώς το βρίσκουν αποδεκτό.

Έχουμε λοιπόν το δίπολο προοφθαλμών, τη Διεύθυνση Βιολογικών Καθαρισμών που λειτουργεί με αμιγώς ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια και τη Διεύθυνση Υδροληψίας που λειτουργεί ως πούμπε με κριτήρια «ΔΕΚΟ παλαιού τύπου». (Μη μερωτήσετε ποιες είναι οι προδιαγραφές των ΔΕΚΟ νέου τύπου, ούτε ο αρμόδιος Υπουργός γνωρίζει. Τι να γνωρίζει την εποχή των οριζόντιων μέτρων και των φετφάδων που εκπορεύονται από άλλα κέντρα;)

Στη πρώτη Διεύθυνση ζηλεύεις τα πάντα εκτός από το λογαριασμό

που στέλνει. **Η δεύτερη Διεύθυνση** στοιχίζει λίγο αλλά η μιζέρια περισσεύει. Μίζερη στη διαχείριση, τις μελέτες, τα έργα, τις ιδέες, τον νεοτερισμό. Λες και δεν υπάρχει πνοή φρέσκου αέρα.

Όσοι περάσαμε από θέσεις ευθύνης αυτής της Διεύθυνσης ως κάνουμε την αυτοκριτική μας και ως σταματήσουμε εκεί. Προσωπικά δεν έχω τον παραμικρό ενδοιασμό να παραδεχτώ ότι μπορούσα και όφειλα να είχα προσφέρει περισσότερα.

Μέρος του προβλήματος και οι πελατειακές σχέσεις. Τα κόμματα, οι

μανιάρια, πρέπει να δουλέψουμε, μέσα και έξω από τις ΔΕΚΟ για να τις έχουμε. Στις χώρες που βρίσκονται μπροστά από μας ο Υπουργός ζητά από τους Διοικητές των ΔΕΚΟ, σ' αυτές που βρίσκονται πίσω μας οι Διοικητές ζητούν από τον Υπουργό. Οι εποχές που ο Υπουργός διάλεγε τον καλύτερο Διοικητή που μπορούσε να βρει και τον έστειλε με την προτροπή «Τράβα εκεί και κάνε ότι σε φωτίσει ο Θεός» με την κρυφή ελπίδα ότι δεν θα τον απασχολήσει για τέσσερα χρόνια, έχουν παρέλθει. (Αυτά στην καλύτερη περι-

“ **Ένα γενικότερο πρόβλημα που ακουμπά όλες τις ΔΕΚΟ είναι το κόστος των κακών εταιρικών αποφάσεων. Που μπορεί να οφείλονται σε ατυχία, άγνοια η ακόμη και σε δόλο. Πραγματικά είδαμε σε κάποιες ΔΕΚΟ φαινόμενα αλαζονείας, οργανωμένα συμφέροντα να αλωνίζουν, ανεπίτρεπτες σπατάλες, ακόμα και παράγκες.** ”

συντεχνίες και τα σωματεία άφησαν βαθιά τα σημάδια τους. Μέχρι πρόσφατα το πλήθος, οι ειδικότητες, τα καθήκοντα των εργαζομένων καθώς και το έργο που παράγονταν στα δύο άκρα, τον Μαραθώνα και τον Εύηνο, έδιναν την εικόνα της Διεύθυνσης.

Ένα γενικότερο πρόβλημα που ακουμπά όλες τις ΔΕΚΟ είναι το κόστος των κακών εταιρικών αποφάσεων. Που μπορεί να οφείλονται σε ατυχία, άγνοια η ακόμη και σε δόλο. Πραγματικά είδαμε σε κάποιες ΔΕΚΟ φαινόμενα αλαζονείας, οργανωμένα συμφέροντα να αλωνίζουν, ανεπίτρεπτες σπατάλες, ακόμα και παράγκες. Αναφέρομαι βέβαια σε απελθούσες Διοικήσεις, οι τωρινές θα κριθούν όταν έλθει η ώρα τους.

Οι καλύτερες εταιρικές αποφάσεις δεν ξεφυτρώνουν εδώ κι εκεί σαν

πτωση, γιατί υπάρχουν και τα κακά σενάρια).

Τις δύσκολες ημέρες που περνά ο τόπος, που όλοι δοκιμαζόμαστε στο οικονομικό αλλά και στο επίπεδο της ποιότητας ζωής, στη δική μας ΔΕΚΟ όπως και σε κάθε άλλη πρέπει να ξαναθυμηθούμε τον λόγο ύπαρξης μας. **Που δεν είναι άλλος από την διακονία του κοινωνικού συνόλου, τελεία και παύλα.** Ένα κοινωνικό σύνολο που σήμερα εισπράττει το χειρότερο των δυο κόσμων: ακριβές υπηρεσίες εκεί όπου υπάρχει ιδιότητας και ακριβές υπηρεσίες εκεί όπου δεν υπάρχει ιδιότητας. Γιατί και το φθινό αποδεικνύεται τελικά ακριβό, ο λογαριασμός του έχει πολλά ποδάρια και μερικά από αυτά έρχονται με χρονοκαθυστέρηση.

νών, εντατικοποίηση ελέγχων, αυστηροποίηση κυρώσεων) μεταθέτει σε απροσδιόριστο μέλλον τη δικαιότερη και ηπιότερη εισοδηματική και φορολογική πολιτική, που θα ανακουφίσει τα πλατειά λαϊκά στρώματα και θα τονώσει την αγορά και την απασχόληση. Στο μεταξύ, εκατοντάδες δισ. ευρώ καταθέσεων σε ξένες τράπεζες ευάριθμων συμπατριωτών μας προκαλούν βάναυσα το κοινό αίσθημα, με την κυβέρνηση ανήμπορο παρατηρητή. **Η ύφεση βαθαίνει, χωρίς να διαγράφεται ακόμη στον ορίζοντα ένα μακρόπνοο επεξεργασμένο σχέδιο ανάπτυξης.**

Ο απολογισμός της πολύμηνης σκληρής λιτότητας 2010-2011 όχι

πηγή
[34]

Του Χρηστού Καραπουλου - Συνταξιούχου
Τέως Βοηθού Γενικού Διευθυντή ΕΥΔΑΠ
Τέως Προέδρου του Συλλόγου Μηχανικών
Π.Ε. και Τ.Ε. ΕΥΔΑΠ

Στον ΑΣΤΕΡΙΣΜΟ

Πριν από δύο περίπου χρόνια, τα αισθήματα ευφορίας, συγκρατημένης αισιοδοξίας ή απλής προσμονής που τροφοδοτούσε η αλλαγή πολιτικού σκηνικού ύστερα από μια διαχείριση οπισθοδρόμησης και διόγκωσης του πελατειακού κράτους - πολύ σύντομα υποχώρησαν μπροστά στην αποκάλυψη μιας πρωτόγνωρα σκληρής οικονομικής πραγματικότητας. **Ανυποψίαστοι επί δεκαετίες, οι πολίτες μαθαίνουν ότι η ελληνική οικονομία είναι ένα περίπου σαθρό οικοδόμημα, έτοιμο να καταρρεύσει υπό το βάρος ενός δυσβάσταχτου χρέους.** Στην Ελλάδα τα χρόνια δομικά προβλήματα της οικονομίας που στηρίζονταν στην υπερκατανάλωση και τον υπερδανεισμό προσλαμβάνουν εκρηκτικές διαστάσεις την περίοδο 2006-2009 με αποτέλεσμα η χρεοκοπία να ενσκήπτει ως ζοφερή απειλή. Η καταφυγή στον χρηματοδοτικό μηχανισμό της Τρόικας (Ε.Ε.-Ε.Κ.Τ.-Δ.Ν.Τ.) για την εξυπηρέτηση άμεσων δανειακών υποχρεώσεων, αλλά και την καταβολή μισθών και συντάξεων προβάλλει ως αναπόδραστη επιλογή από την άνοιξη του 2010. Η χώρα έκτοτε πορεύεται υπό την στενή επιτήρηση των πιστωτών μας για την τήρηση των αυστηρών όρων και προϋποθέσεων δανεισμού της. **Η οικονομία στην εποχή του Μνημονίου Ι, υποβλήθηκε σε θεραπεία-σοκ, το μοιραίο έχει αποφευχθεί προς το παρόν, αλλά τα σημάδια ανάρρωσης είναι δυσδιάκριτα ακόμη.**

Στην κατεύθυνση των δημοσιονομικών προσαρμογών για την μείωση των ελλειμμάτων του προϋπολογισμού, οι δραστικές περικοπές των αποδοχών των μισθωτών και συνταξιούχων του στενού και ευρύτερου δημόσιου τομέα και οι μεγάλες αυξήσεις των έμμεσων φόρων ήταν και είναι για τους κυβερνώντες το εύκολο μέσο μείωσης των ελλειμμάτων. Ήδη το επίπεδο διαβίωσης του πληθυσμού έχει υποχωρήσει δραματικά και η ανεργία, ιδιαίτερα των νέων, έχει εκτιναχθεί στα ύψη. Η μεγάλη πλειονότητα των πολιτών, παρά την δικαιολογημένη δυσφορία και δυσπραγία, που σε πολλούς φθάνει τα όρια της απόγνωσης, έδωσαν το υστέρημά τους και ικανή πίστωση χρόνου, προκειμένου να αποφύγουν τουλάχιστον την επιδείνωση της θέσης τους.

Ο αργός, όμως, και ανεπαρκής ακόμη έλεγχος της τεράστιας παραοικονομίας (της τάξεως του 30% του ΑΕΠ!) και η σύλληψη της φοροδιαφυγής, παρά την λήψη κάποιων αξιόλογων μέτρων (γενίκευση της χρήσης ταμειακών μηχανών

μόνο δεν επιτρέπει ελπίδες για σταδιακή ανάκαμψη από το 2012 και δανεισμού από τις αγορές με λογικά επιτόκια, αλλά οδηγεί στο 2^ο Μνημόνιο, σ' ένα 4ετές πρόγραμμα νέας δημοσιονομικής επιδρομής και ζωτικών παραχωρήσεων στους δανειστές. Νέες αυξήσεις άμεσων και έμμεσων φόρων, επί πλέον περικοπές σε μισθούς και συντάξεις, επιβολή κεφαλικών φόρων και σαρωτικές ιδιωτικοποιήσεις, που παραβιάζουν ακόμη και τον σκληρό πυρήνα των επιχειρήσεων υψηλού δημόσιου συμφέροντος, είναι το αντιστάθμισμα για τη συνέχιση της εκταμίευσης του ανεπαρκούς(!) τελικά δανείου των 110 δισ. και την χορήγηση νέου, ανάλογου ύψους, πακέτου δανεισμού από την Ε.Ε.

Στις μέχρι το 2004 αποκρατικοποιήσεις είχε επιχειρηθεί να δοθεί ένας χαρακτήρας εξυγίανσης, εξωστρέφειας και ανάπτυξης, με τα αποτελέσματα όμως να υστερούν των προσδοκιών. Σήμερα, αντί για την επιβεβλημένη αποδοτική διαχείριση και αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, βαίνουμε εσπευσμένα σε γενικευμένες εκποιήσεις. Οι πωλήσεις των ΔΕΚΟ, εφόσον υλοποιηθούν όπως εξαγγέλθηκαν, παραπέ-

μπον σε κατασχέσεις «τιμαλφών» ενός υπό πτώχευση κράτους. **Ποια χρεοκοπία θα αποτρέψουμε με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, όταν ο δημόσιος πλούτος και τα στρατηγικής σημασίας εργαλεία παραγωγής και ανάπτυξης θα έχουν εκχωρηθεί και μάλιστα σε τιμές ευκαιρίας, σε ιδιωτικούς και ξένους ομίλους, με τους δεύτερους να προωθούν εμμέσως και τα συμφέροντα των πιστωτών μας;**

Η κατάσταση της οικονομίας στην Ελλάδα είναι πράγματι στο χείλος του γκρεμού, αλλά οι πολίτες δεν είναι πλέον διατεθειμένοι να υποδυθούν τους αμνούς σε μια σφαγή κατ' εξακολούθηση, που όχι μόνο είναι άδικη, αλλά είναι πολύ πιθανόν να αποδειχθεί και ατελέσφορη. Έγραφε στα μέσα Ιουνίου ο Observer: «Η Ελλάδα πληρώνει σκληρό τίμημα καθώς η ευρωζώνη προσπαθεί να προστατεύσει τις ασύδοτες τράπεζές της». **Ένας νέος παράγοντας που φαίνεται να επηρεάζει καταλυτικά το πολιτικό σκηνικό** είναι το μεγάλο - που υπερβαίνει τα έως τώρα μέτρα των στρατευμένων διαδηλώσεων - πλήθος των «αγανακτισμένων» πολιτών που συρρέουν στο κέντρο της Αθήνας, μπροστά στο Κοινοβούλιο, στους δρόμους και τις πλατείες των μεγάλων πόλεων της χώρας. Στέλνουν με την κραταιά, ακόμη και όταν είναι σιωπηλή, παρουσία τους ένα ηχηρό μήνυμα προς την κυβέρνηση, το πολιτικό προσωπικό και τους παραδοσιακούς μαζικούς φορείς, ότι διεκδικούν με αποφα-

ΤΩΝ ΜΝΗΜΟΝΙΩΝ

σιστικό, παρότι ανοργάνωτο τρόπο και χωρίς ενιαία δομημένη πρόταση ένα πρωταγωνιστικό ρόλο στη διαμόρφωση των πολιτικών αποφάσεων και εξελίξεων. Είναι φανερό, ότι η δήλωση του προέδρου της ΓΣΕΕ στις αρχές Ιουνίου για την «ανάγκη αναστοχασμού μιας πορείας(των συνδικάτων) με αντιφάσεις, αγκυλώσεις και κομματοκρατία», δεν είναι άσχετη με την ασύντακτη έξοδο στους δρόμους της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας.

Πρωταρχικό μέλημα των συνδικάτων στις υπό ιδιωτικοποίηση εταιρείες είναι η δημιουργία διαύλου επικοινωνίας με τους χρήστες υπηρεσιών και τους καταναλωτές για τη διασφάλιση των αναγκαίων κοινωνικών ερεισμάτων. Δεν είναι εύκολο το έργο, όταν λάθη και παθογένειες - με τη εικόνα της μακροχρόνιας κομματικής εξάρτησης του κρατικού μηχανισμού - δημιούργησαν ένα κλίμα καχυποψίας και αμφισβήτησης στους πολίτες. Τον περασμένο Μάιο το γκάλοπ κυριακάτικης εφημερίδας μεγάλου συγκροτήματος εμφάνιζε την κοινή γνώμη να συναινεί κατά πλειοψηφία με τις ιδιωτικοποιήσεις όλων των ΔΕΚΟ, πλην δύο της ΕΥΔΑΠ και της ΕΑΒ. Τα ισοπεδωτικά ευρήματα της έρευνας, με αξιοσημείωτη εξαίρεση της ΕΥΔΑΠ, ερμηνεύονται κυρίως ως παρορμητικές αντιδράσεις μέσα σ' ένα βαρύ κλίμα έντασης και αποδόμησης της κοινωνικής συνοχής. Καταγράφουν ωστόσο μια ενδεικτική τάση, που δεν μπορεί να αγνοηθεί.

Οι εργαζόμενοι και οι συνδικαλιστικοί εκπρόσωποι τους θα πείσουν τους πολίτες να στηρίξουν τον αγώνα τους, έστω και την ύστατη ώρα, εάν πρωτίστως αναδείξουν τις αρνητικές επιπτώσεις των ιδιωτικοποιήσεων στην κοινωνία και την ελληνική οικονομία και δευτερευόντως στο μέλλον και το εργασιακό καθεστώς των ιδίων. Ταυτόχρονα πρέπει να αναπτύξουν μια επιθετική πολιτική πρωτοβουλιών που θα εδράζεται σε 2 άξονες - στόχους. Ο πρώτος είναι η διασφάλιση του δημόσιου ελέγχου των επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας και βεβαίως της ΕΥΔΑΠ με συνταγματική κατοχύρωση, στο πλαίσιο των εξαγγελιών του πρωθυπουργού για την πραγματοποίηση δημοψηφισμάτων και την προώθηση της συνταγματικής αναθεώρησης. Ο δεύτερος είναι η εγκατάλειψη ξεπερασμένων εμμονών και η διακήρυξη με απολύτως σαφή τρόπο ότι θα διευκολύνουν κάθε θεσμική αλλαγή, που θα καθιερώνει πάγιους, αντικειμενικούς όρους στελέχωσης θέσεων και υπηρεσι-

ακής εξέλιξης και ελέγχου της απόδοσης όλων, όπου η αξιοπρέπεια των εργασιακών συνθηκών δεν θα πρέπει να συγχέεται με την ασυλία σε φαινόμενα αδιαφορίας, αργομισθίας και παραβατικής συμπεριφοράς. Δεν παραβλέπουμε ασφαλώς, ότι την κύρια ευθύνη για καταστάσεις δυσλειτουργιών, χαμηλής παραγωγικότητας και παραγοντισμού, όπου παρατηρούνται, έφεραν και φέρουν οι εκάστοτε κυβερνήσεις και διοικήσεις με τα συνδικάτα να λειτουργούν συχνά ως συνεργοί ή ως άλλοθι ηγεσιών που δεν ήθελαν ή δεν μπορούσαν.

Από την πλευρά της η Κυβέρνηση, θα πρέπει να εξαντλήσει κάθε περιθώριο επαναδιαπραγμάτευσης και αναζήτησης εναλλακτικών τρόπων απομείωσης του χρέους διορθώνοντας εξοικονομητικές για τους πολίτες ρυθμίσεις και αποτρέποντας μη αναστρέψιμες εκπτώσεις σε ζητήματα εθνικής αυτοδιάρθρωσης και κυριαρχίας, διατηρώντας η ίδια τον κεντρικό ρόλο στην αναπτυξιακή ανασύνταξη των ΔΕΚΟ. (Η συντριπτική, με πλειοψηφία 95%, απόρριψη από τον Ιταλικό λαό της πρότασης Μπερλουσκόνι, για ιδιωτικοποίηση της δικτύων και υπηρεσιών Ύδρευσης δείχνει τον αυτονόητο δρόμο και στην Ελλάδα). Άλλωστε η εξέλιξη των οικονομικών μεγεθών και οι ολοένα πυκνότερες απόψεις ειδικών αναλυτών και προσωπικοτήτων υψηλού κύρους συνηγορούν ότι κάποια μορφή αναδιάρθρωσης του χρέους δεν είναι κατ' ανάγκη συνώνυμο της καταστροφής, αλλά ίσως συνιστά την αφετηρία της μακροπρόθεσμης εξόδου από την κρίση.

Οι ισχυροί της Ευρώπης οφείλουν να συνειδητοποιήσουν ότι η ανάκαμψη της Ελλάδας και γενικότερα των χωρών του ευρωπαϊκής περιφέρειας δεν μπορεί να συναρτάται με την πρόσδεση σε Μνημόνια που τις καταδικάζουν σε μακροχρόνια εξουθενωτική λιτότητα. Μια παρόμοια επιλογή, που θα επιβεβαίωνε την επιβολή και συντήρηση ζώνης 2 και 3 ταχυτήτων στην Ευρώπη, θα ήταν ταυτόχρονα η αυταπόδεικτη αποτυχία του ευρώ, ως ενιαίου νομίσματος και οριστικός ενταφιασμός του οράματος για μια ισχυρή ευρωπαϊκή ένωση πολιτικής συνεργασίας, αλληλεγγύης και συνοχής.

πηγή

[36]

Μπορεί να σωθεί η Ελλάδα;

ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗ

Καθηγητή Κοινωνιολογίας
– Νομικού

Το Ελλαδικό Μόρφωμα και το τέλος του Α΄ Ελλαδικού Κράτους (1828 - 2007)

Ως Ελλαδικό Μόρφωμα εννοώ το σύνολο των παραγόντων (πολιτικό σύστημα, κρατικός μηχανισμός, κοινωνία και θεσμικός πολιτισμός) που διαμόρφωσαν τον Ελλαδικό Ελληνισμό από την ίδρυση του Ελλαδικού Κράτους (1828) μέχρι σήμερα.

Ως Α΄ Ελλαδικό Κράτος εννοώ την εξελικτική έκφραση του Ελλαδικού μορφώματος ως πολιτειακού, γεωπολιτικού, πολιτικού, οικονομικού, πολιτισμικού και ιστορικού υποκειμένου.

Το Ελλαδικό κράτος ως σύστημα συνολικής λειτουργίας ενός λαού βρίσκεται σε κατάσταση κατάρρευσης. Το αρίθμησα ως πρώτο, επειδή αποδέχομαι ότι έχει λήξει η περίοδος της ιστορικής του ευθύνης και πορείας αλλά ελπίζω ότι από την τέφρα της αποτυχίας του **θα γεννηθεί μια συγκροτημένη, σύγχρονη, παραγωγική και υπερήφανη κοινωνία-πολιτεία**, την οποία όλοι μαζί θα καθελκύσουμε στον ρουν της ιστορίας ως Β΄ Ελλαδικό Κράτος.

Κρίση ή κατάρρευση;

Η θέση μου είναι ότι δεν περνάμε απλώς μια κρίση, όσο βαριά και αν είναι, διότι:

- Οι κρίσεις έχουν περιοδικό ή παροδικό χαρακτήρα και
- Όσο και αν μία κρίση επιβαρύνει και δεσμεύει το παρόν ενός λαού, όσο και αν με τις επιπτώσεις της «επιμηκύνει» το παρόν σε βάρος του μέλλοντος, δεν μπορεί να κρύψει την θέα του μέλλοντος, δεν μπορεί να εμποδίσει τους νέους μας να κάνουν όνειρα για το μέλλον τους, δεν μπορεί να αμφισβητήσει το μέλλον ενός ολόκληρου λαού.

- Πρόκειται για μια πολυδιάστατη κρίση. Η Ελλάδα είναι ένας πολυτραυματίας.

Η κρίση είναι :

- Δημοσιονομική (δημόσιο χρέος) και οικονομική (ανταγωνιστικότητα).
- Όμως βαθύτερα είναι πολιτική και θεσμική. Οι πολιτικοί μας, ειδικά στην περίοδο της Μεταπολιτεύσεως, επέδειξαν μία εγκληματική συμπεριφορά απέναντι στα δημόσια πράγματα της χώρας.
- Ακόμη βαθύτερα κοχλάζει κρίση αξιών και κρίση εθνικής ταυτότητας. Το πολιτικό μας σύστημα έχει σαπίσει στην διαφθορά και την ανικανότητα αλλά και η κοινωνία μας κυριαρχείται από την ιδιοτέλεια, ενώ το εκπαιδευτικό μας σύστημα έχει χάσει το νόημά του.

Δυστυχώς αυτό που συμβαίνει σήμερα στην Ελλάδα αποτελεί ένα ιστορικό ναυάγιο, το οποίο φοβάμαι ότι μπορεί να καταλήξει στην οριστική εξαφάνιση ενός πολιτισμού 4.000 ετών και τέτοιου μάλιστα πολιτισμού!

Τι μπορούμε να κάνουμε;

Για κάθε προβληματική κατάσταση υπάρχουν τρία σκηνάρια (σενάρια): το χειρότερο, το μεσαίο και το καλύτερο. Ένα μεσαίο σκηνάριο για την Ελλάδα θα προέβλεπε, κατά την γνώμη μου, τουλάχιστο 30 χρόνια για να επιστρέψουμε στο βιοτικό επίπεδο του 2004, χωρίς όμως να ζούμε με δάνεια.

Μήπως το «καλύτερο» θα περιορίζεται στον οικονομικό τομέα με μέτρια ή και ικανοποιητικά οφέλη αλλά με την προϋπόθεση του ξεπουλήματος του εθνικού μας πλούτου και απωλειών στο τομέα της εδαφικής μας ακεραιότητας και της εθνικής μας κυριαρχίας;

Όσο για το χειρότερο σκηνάριο, ούτε που το λμώ να σκεφθώ, πως θα είναι η Ελλάδα «τότε», όταν τελικά θα έχουμε βγει από την οικονομική έστω κοίτη αυτής της αποτυχίας. Τι θα έχει απομείνει από την Ελλάδα τότε; Πώς θα είναι οι Έλληνες τότε; Θα μας έχουν περάσει οι άλλοι βαλκανικοί λαοί; Θα είμαστε δορυφόρος ή επαρχία της Τουρκίας πάλι; Εις μάτην όλοι οι αγώνες διακοσίων ετών για την ελευθερία αυτού του τόπου; Θα είμαστε μία τριτοκοσμική χώρα, η οποία θα αποτελείται από 40% Έλληνες και 60% αλλοδαπούς με πλειοψηφία μουσουλμανική; Οι Έλληνες θα φεύγουν μόνο για να βρουν δουλειά στο εξωτερικό ή και διότι δεν θα αισθάνονται κύριοι και ασφαλείς στον τόπο τους; Η Ελλάδα θα γίνει το Κοσσυφοπέδιο του 21^{ου} αιώνα;

Αλλά και χωρίς το πρόβλημα των μεταναστών μόνο με την υπογεννητικότητα (1,29 έναντι του βασικού 2,20), είναι μαθηματικώς αποδεδειγμένο ότι σε 150 χρόνια δεν θα υπάρχουν πλέον απόγονοι των σημερινών Ελλήνων.

Χρειάζεται μια επανεκκίνηση όχι μόνο της οικονομίας αλλά όλων των δυνάμεων του Έθνους μας. Χρειάζεται ένα ΝΕΟ ΟΡΑΜΑ, ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, ένα νέο πνευματικό 1821.

Τα σημερινά δεδομένα είναι τέσσερα:

- Δεν μπορούμε να περιμένουμε πότε θα φιλοτιμηθεί το πολιτικό μας σύστημα να βάλει μυαλό και να αποκτήσει ηθικές αξίες και πατριωτισμό
- Δεν μπορούμε να περιμένουμε πότε θα εμφανιστεί ο Έλληνας Μεσσίας
- Ακόμη κι αν η κυβέρνησή μας ακολουθούσε μια καθόλα σωστή πολιτική, τα προβλήματα είναι τόσα πολλά και τόσο μεγάλα, που δεν αρκούν

ούτε τα δάνεια ούτε η συναίνεση της αντιπολιτεύσεως.

- Χρειαζόμαστε ριζικές και άμεσες πρωτοβουλίες σε όλους τους τομείς του πολιτικού και του κοινωνικού μας βίου. Πρέπει να συσπειρωθεί και να δραστηριοποιηθεί ο λαός μας, προτού είναι πολύ αργά. Χρειάζεται μια ψυχολογία ΕΞΟΔΟΥ.

Η έξοδος μας από την κρίση έχει δύο κλειδιά: το ένα το έχει το πολιτικό μας σύστημα και το άλλο βρίσκεται στα χέρια του λαού μας, ο οποίος θα πρέπει να δραστηριοποιηθεί προς τρεις κατευθύνσεις:

- **Να πιέζει συνεχώς και φορτωτικώς τους πολιτικούς μας με ποιοτικά και θεσμικά και όχι μόνο με οικονομικά και προσωπικά αιτήματα.** Π.χ. Συντακτική Συνέλευση, νέο Σύνταγμα, Συνταγματικό Δικαστήριο και Γερουσία, νέο πολιτικό σύστημα, μείωση του αριθμού των βουλευτών σε 150 και περιορισμό των προνομίων τους κλπ..
- **Συμμετοχή σε πανελλήνιες πρωτοβουλίες πολιτικής αναγεννήσεως, οι οποίες όμως δεν έχουν κομματικό χαρακτήρα.**
- **Ενεργοποίηση και συσπείρωση των τοπικών κοινωνιών.** Θεωρώ ότι βασική προϋπόθεση για την σωτηρία της πατρίδας μας, οικονομικώς, πολιτικώς, κοινωνικώς και πολιτισμικώς, είναι η αναβίωση της παραδόσεως του ελληνικού κοινοτισμού...

Και μην ξεχνάμε!

Μέλλον έχουν μόνο οι λαοί που προνοούν για το μέλλον τους.

η ιδεολογική τρομοκρατία για τη νέα εθνική μας (ναι τη δική μας!) προδοσία...

Το οικονομικό σκηνικό της τελευταίας περιόδου στη χώρα μας μοιάζει να αγριεύει. **Ομάδες εκμεταλλευτών της εθνικής μας αδυναμίας** συγκροούνται πάνω στο καταρρακωμένο σώμα της Ελλάδας με μοναδικό τους μέλημα τα οικονομικά και γεωπολιτικά τους συμφέροντα.

Η μια ομάδα φορώντας τον μανδύα του συμπαραστάτη και αρωγού στα οικονομικά προβλήματα της χώρας, μας δανείζει δισεκατομμύρια επιβίωσης με επιτόκια 5-8% βάζοντας παράλληλα υποθήκη σ' όλο το οικονομικό και γεωπολιτικό μας θησαυροφυλάκιο, υποσχόμενη μακροχρόνια φιλία... και αλληλεγγύη!

Η άλλη ομάδα ζητά γη και ύδωρ τώρα, ζητά την άμεση παράδοση της χώρας όπως γίνεται με τους ηττημένους στους πολέμους. Διψούν για την άμεση λαφυραγώγηση της χώρας.

Μια σχετικά καινούρια όμως ιδέα απασχολεί τα επιτελεία όλων των πλευρών μηδέ της κυβέρνησής μας εξαιρουμένης: «Τα λεφτά που φυγάδευσαν οι Έλληνες στο εξωτερικό κυμαίνονται από 150 δις. Ευρώ έως 600 δις. Ευρώ». Και **οι κοντυλοφόροι του συστήματος έπιασαν αμέσως δουλειά!** Το θέμα που θέτουν είναι ότι αυτά τα λεφτά όσα κι αν είναι πρέπει να βρεθούν, να ελεγχθούν, να φορολογηθούν ώστε να επιστραφεί στους δανειστές μας ένα ακόμη κομμάτι του χρέους. Και δεν φτάνει η οικονομική διερεύνηση του θέματος – που αγγίζει ενδεχομένως μαύρα χρήματα – γιατί κατά πάσα πιθανότητα αυτά τα μαύρα χρήματα είναι υπερασφαλισμένα για τους κατόχους τους και άρα δεν πρόκειται να πάρουν φράγκο κατά το κοινώς λεγόμενο. **Βάλθηκαν λοιπόν να βρουν όλα τα λεφτά των υπολοίπων Ελλήνων – τα μη μαύρα, τα καθαρά, τα φορολογημένα – και να θεσμοθετήσουν μια παρακράτηση αφού αυτά τα λεφτά μπορούν να τα πλησιάσουν και να απλώσουν το χεράκι τους όπως το άπλωσαν στους μισθούς μας και όχι στην πλουτοκρατία.**

Πάνω σ' αυτήν την επιδίωξη άρχισαν και οι κοντυλοφόροι τον «ιδεολογικό» αγώνα να εκθέσουν όλους αυτούς με τη ρετινιά και την ενοχοποίηση της εθνικής προδοσίας!

Όταν δημιουργήθηκε η Ε.Ε. και αργότερα η ζώνη του ευρώ, ουσιαστικά αυτό που συνομολογήθηκε ήταν η δημιουργία μιας ζώνης κρατών με νέα αγαθά για τους λαούς των μελών της ζώνης αυτής όπως μεταξύ άλλων η ελεύθερη διακίνηση προσώπων και αγαθών σαν να είμαστε – ως προς αυτά – μια ενιαία χώρα.

Δηλαδή οι πολίτες των χωρών μελών μπορούσαν ανεμπόδιστα και χωρίς δι-αβατήρια να κινούνται ελεύθερα αυτοί και τα αγαθά τους σε όλες τις υπόλοι-πες χώρες της ζώνης, να αναπτύσσουν πρωτοβουλίες σ' αυτές τηρώντας τους εσωτερικούς νόμους. Δηλαδή οι Έλληνες στη Γερμανία μπορούσαν να ζουν σαν Γερμανοί και οι Γερμανοί στην Ελλάδα μπορούσαν να ζουν σαν Έλληνες.

Αυτό το νέο αγαθό για τους λαούς της Ευρώπης άρχισε να ασκείται και στα χρόνια που πέρασαν η εμβάθυνσή του προχωρά. Έτσι και οι Έλληνες – λαός ιδιαίτερα κινητικός από την αρχαιότητα – άρχισαν να ασκούν τα νέα κοινοτικά τους δικαιώματα, να κινούνται αυτοί και τα αγαθά τους, δηλαδή τα λεφτά τους, στις χώρες της ζώνης που επιλέγουν. Ασφαλώς το ίδιο κάνουν και χιλιάδες Ευρωπαίοι στη χώρα μας ο καθένας για τους δικούς του λόγους. **Όμως εδώ ψάχνουν για δισεκατομμύρια...**

Από την μεταπολίτευση – κυρίως – και μετά είναι η αλήθεια πως απολαμβάνουμε παρατεταμένη – να μην το γρυσουζέψω... - δημοκρατία, ελευθερία και από κοντά και οικονομική πρόοδο. Βέβαια αυτά δεν μας χαρίστηκαν ούτε από προστάτες ούτε από τους φωτισμένους – τρομάρα τους – εκπροσώπους μας στα διαδοχικά κοινοβούλια. **Κατακτήθηκαν από αγώνες του Ελληνικού λαού, αγώνες που έγιναν με όλα τα νόμιμα και δημοκρατικά μέσα. Φαίνεται όμως τώρα ότι τουλάχιστον στον οικονομικό τομέα η πρόοδος ήταν κάλπικη.**

Το πολιτικό κατεστημένο της χώρας μας από κοινού με το συνδικαλιστικό κατεστημένο της χώρας μας αποφάσισαν ότι μπορούν να εξασφαλίσουν τη διαρκή παρουσία τους – των ιδίων και των παιδιών τους – στα πολιτικά τους πόστα εξαγοράζοντας την ψήφο ενός βασανισμένου λαού

που προσδοκά πρόοδο. Διαπαιδαγώγησαν το λαό με ένα νοσηρό τρόπο πάνω σ' αυτό που κοινώς ονομάζουμε πελατειακή πολιτική. Με ωμό και κυνικό τρόπο το ομολόγησε ο κ. Αντιπρόεδρος. Παραφράζοντας λίγο τα λόγια του περίπου είπτε: «Εμείς σας προσλαμβάναμε και εσείς μας ψηφίζατε»!

Βέβαια αν τώρα συμφωνήσουμε ότι χρωστάμε πολλά - κάτι που μπορεί και πρέπει να αμφισβητηθεί - και ότι θα τα πληρώσουμε εμείς, τότε συνακόλουθα πρέπει αυτοί που υλοποίησαν αυτό το μοντέλο να χάσουν τον ύπνο τους. Δεν είμαι οπαδός των γιαουρτωμένων αλλά είμαι θερμός υποστηρικτής του πολιτικού αφανισμού τους, των ιδίων και των βαστάζων τους των συνδικαλιστών που εφαρμόζαν την ίδια πολιτική στην μικροκλίμακα της επαγγελματικής ζωής του καθενός από εμάς. Η πολιτική αυτή, η πελατειακή, στήθηκε πάνω σε πολύ σαθρά πόδια. **Η χώρα παρήγε εθνικό πλούτο με τον μόχθο όλων, αυτοί όμως μοίραζαν σε ευνοούμενες συντεχνίες που έφερναν ψήφους, πολύ περισσότερα από όσα είχαν παραχθεί γιατί απλά δανείζονταν από απλόχερους δανειστές που στην στρατηγική τους είχαν εντάξει την εξαφάνισή μας μέσα από τον υπέρογκο δανεισμό. Αυτό που δεν κατάφεραν με πολέμους - εξωτερικούς και εμφύλιους - επιδιώκουν να το πετύχουν με όπλο την οικονομία μας.** Είναι λοιπόν φανερό ότι το φρούτο της εθνικής προδοσίας των Ελλήνων που διασφαλίζουν τα νόμιμα περιουσιακά τους στοιχεία έξω από την Ελλάδα έχει κι άλλο στόχο πέραν από τον οικονομικό να τους πάρουν λίγα απ' αυτά. **Έχουν στόχο και να εμποδίσουν την ανάπτυξη μιας συζήτησης και μιας συνείδησης για τους πραγματικούς προδότες...** Η οικονομική πολιτική που εφαρμόζει η μετά την κρίση κυβέρνηση είναι μια επιλεκτική πολιτική εις βάρος των πολλών και σε όφελος των

λίγων. Έτσι απεγνωσμένα ψάχνει κυριολεκτικά την τσέπη του καθενός μας με επιτυχία και μας φτωχαίνει κάθε μέρα, επειδή δεν μπορεί να αγγίξει - ή και δεν θέλει - την τσέπη των λίγων. **Είναι από στατιστικές γνωστό ότι το 5% - η πλουτοκρατία - κατέχει αξίες που αντιστοιχούν στο 70% του εθνικού πλούτου και το υπόλοιπο 95% - ο λαός - κατέχει το υπόλοιπο 30% του εθνικού πλούτου.** Όμως αυτό το 5% κατέχει την ηγεμονία στον τόπο και δεν μπορεί να απλώσει χέρι στην τσέπη του κανείς, ενώ το 95% είναι θεσμικά ξεβράκωτο - συγγνώμη για την έκφραση - και ασχημονεί όποιος θέλει εις βάρος του.

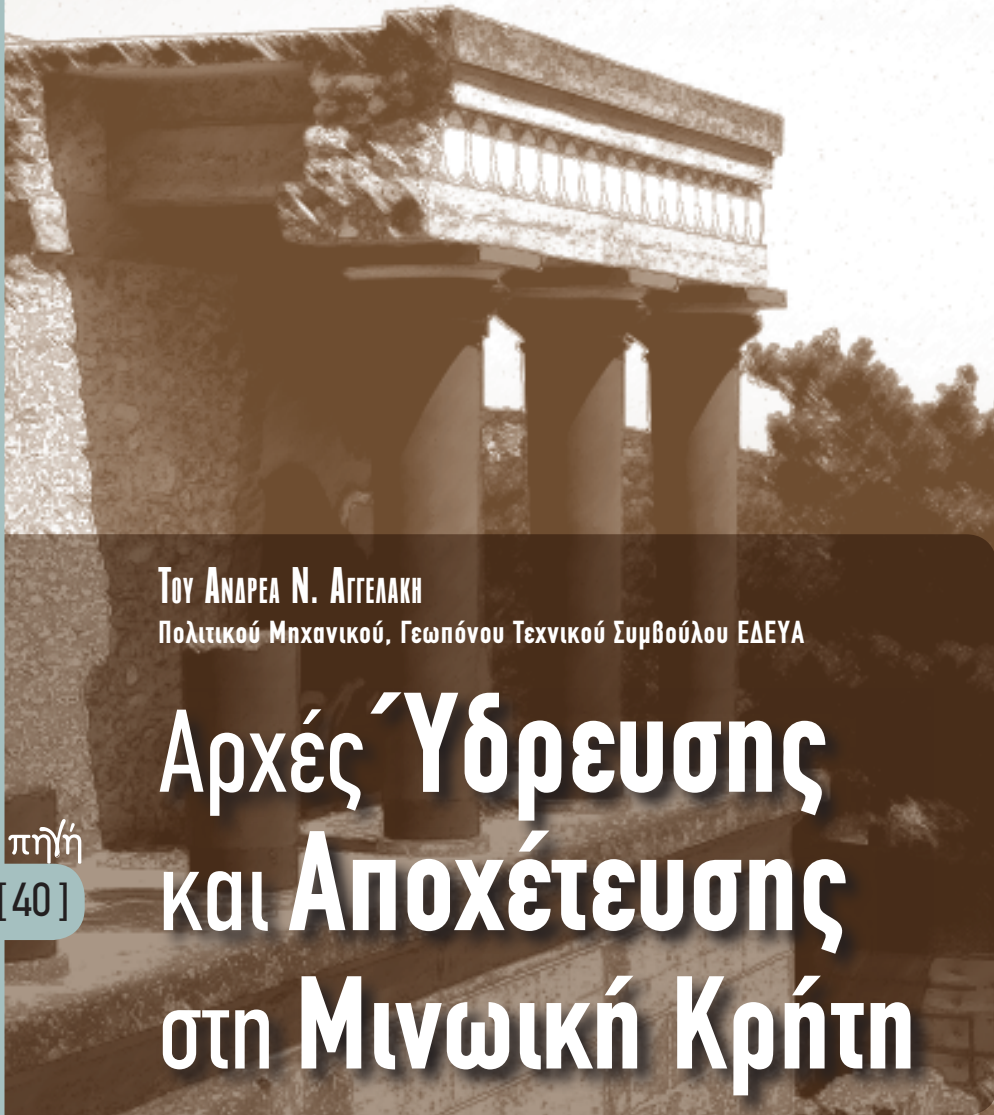
Ασφαλώς για την απόκτηση άλλοθι, θέσπισαν και δύο έκτακτες εισφορές στις επιχειρήσεις οι οποίες αφενός είναι άγνωστο αν πλήρωσαν ή θα πληρώσουν στο μέλλον αφετέρου είναι γνωστό ότι μέσω της δημιουργικής λογιστικής - που στις επιχειρήσεις είναι για νόμπελ - τελικά πληρώνουν, όταν πληρώνουν, μόνο αυτό που αποδέχονται να πληρώσουν γιατί έτσι πληρούν τις προϋποθέσεις της νομιμότητάς τους.

Ένα υποθετικό παράδειγμα:

Επιχείρηση: Α Έτος: Χ	Πραγματικά στοιχεία	Εμφανιζόμενα στοιχεία
Έσοδα	100	85
Έξοδα	60	75
Κέρδη	40	10
Φόρος 20% στο κέρδος	8	2

Δηλαδή αντί να πληρώσουν φόρους 8 στα 40, δηλαδή 20% πληρώνουν 2 στα 40 άρα 5%!!! **Ξέρει κανείς να έχουν πιάσει έναν επιχειρηματία;** Αφού λοιπόν παρά την οικονομική οπισθοδρόμηση κατά 15 χρόνια που μας επέβαλαν μέχρι τώρα, ο λογαριασμός δεν βγαίνει, **μπήκαν στο στόχαστρο οι αξίες που οι Έλληνες, ασκώντας τα δικαιώματά τους, έχουν διασφαλίσει σε άλλες χώρες εκτός Ελλάδας** ή θα το κάνουν και οι υπόλοιποι στη συνέχεια. Αυτό χαρακτηρίζεται ήδη από τους ιδεολογικούς κοντυλοφόρους ως στίγμα εθνικής προδοσίας εις βάρος της χώρας!

Είναι τερατώδες λάθος όμως της άρχουσας τάξης να βαφτίζει την άσκηση δικαιωμάτων του λαού προδοσία, γιατί αν ανοίξει πραγματικά η κουβέντα για την προδοσία είμαι βέβαιος ότι δεν θα δούμε το λαό στο «σκαμνί».

ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ Ν. ΑΓΓΕΛΑΚΗ

Πολιτικού Μηχανικού, Γεωπόνου Τεχνικού Συμβούλου ΕΛΕΥΑ

Αρχές Ύδρευσης και Αποχέτευσης στη Μινωική Κρήτη

πηγή

[40]

Προλεγόμενα

Αρχαιολογικές και άλλες μαρτυρίες υποδεικνύουν ότι στην Κρήτη, κατά τη διάρκεια της Μέσης Μινωικής περιόδου (2000-1600 π.Χ), εφαρμόστηκαν προωθημένες υδραυλικές και υγειονομικές τεχνικές στη διαχείριση του νερού των Μινωικών οικισμών. Αυτές συμπεριλαμβάνουν την κατασκευή υδραγωγείων, πηγαδιών, στερνών και άλλων υδραυλικών τεχνολογιών, συστημάτων υδροδότησης, την κατασκευή και χρήση λουτρών και άλλων εγκαταστάσεων υγιεινής, καθώς και συστημάτων αποχέτευσης και διάθεσης των υγρών αποβλήτων και των όμβριων νερών. Η υδραυλική και αρχιτεκτονική λειτουργία των συστημάτων υδροδότησης και αποχέτευσης στα ανάκτορα και τους οικισμούς, θεωρούνται ως ένα από τα πιο αξιόλογα χαρακτηριστικά του Μινωικού πολιτισμού. Τα συστήματα αυτά ήταν τόσο προηγμένα, ώστε να μπορούν να συγκριθούν με τα αντίστοιχα σύγχρονα συστήματα, που καθιερώθηκαν μόλις στο δεύτερο μισό του 19ου αιώνα στις ευρωπαϊκές και αμερικανικές πόλεις.

Σ' αυτό το άρθρο αναφέρονται μερικές από τις σημαντικότερες υδροδοτικές και υγειονομικές πρακτικές και τεχνολογίες των Μινωιτών, που φαίνεται να αποτελούν την αρχή ανάπτυξης υδραυλικών και υγειονομικών τεχνολογιών, όπως είναι τα υδραγωγεία, οι στέρνες, τα πηγάδια, τα συστήματα υδροδότησης και αποχέτευσης και η χρήση νερού για αναψυχή και προαγωγή του αστικού περιβάλλοντος, καθώς και για άρδευση. Οι τεχνολογίες αυτές αναπτύχθηκαν περαιτέρω κατά τη διάρκεια των Ελληνιστικών και κυρίως των Ρωμαϊκών περιόδων.

Συστήματα ύδρευσης

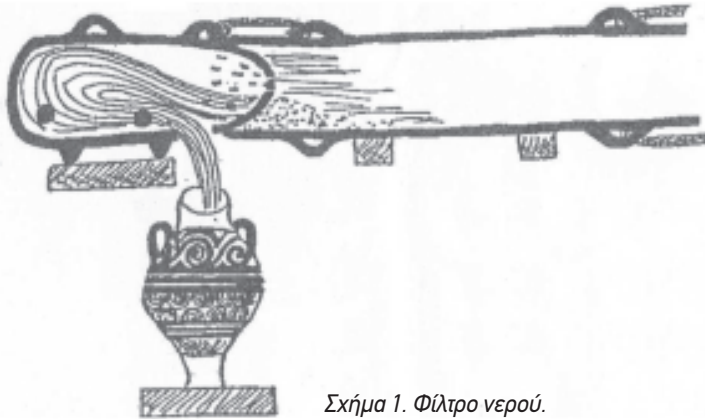
Οι συνθήκες υδροδότησης των ανακτόρων και άλλων οικιστικών εγκαταστάσεων, διαφοροποιούνται όχι μόνο ανάλογα με τις χρονικές περιόδους, αλλά και ανάλογα με τις υδρολογικές συνθήκες της κάθε περιοχής. Έτσι, οι βασικές τεχνολογίες ύδρευσης, διαφοροποιόταν ανάλογα με τη διαθεσιμότητα νερού.

Σε περιοχές με σχετικά υψηλά υψόμετρα και έλλειψη υπόγειων υδροφορέων, αλλά και άλλων πηγών νερού, η υδατική οικονομία βασιζόταν στη συλλογή και αποθήκευση σε υπόγειες δεξαμενές επιφανειακών απορροών κατά την περίοδο των βροχοπτώσεων. Σ' αυτές τις περιπτώσεις είναι χαρακτηριστική η διευθέτηση πλατειών, αυλών και άλλων ανοιχτών χώρων κατάλληλα, ώστε να καθαρίζονται επιμελώς πριν από τη διαδικασία συλλογής με την επιμελή δημιουργία υποτυπωδών αυλάκων συλλογής ή ειδικών πήλινων αγωγών (Εικ. 1), που όμως δεν επηρεάζουν άλλες λειτουργίες των θεωρούμενων χώρων. Επίσης, παραπλεύρως των δεξαμενών αποθήκευσης, κατασκευάζονται αμμοδιυλιστήρια (Σχήμα 1) για την επεξεργασία του επιφανειακού νερού πριν από την αποθήκευσή του σε καλάίσθητες, προστατευμένες και πολύ λειτουργικές υπόγειες δεξαμενές. Τέτοιες εγκαταστάσεις παρατηρούνται στη Φαιστό, όπου δεν ήταν διαθέσιμες άλλες πηγές νερού.

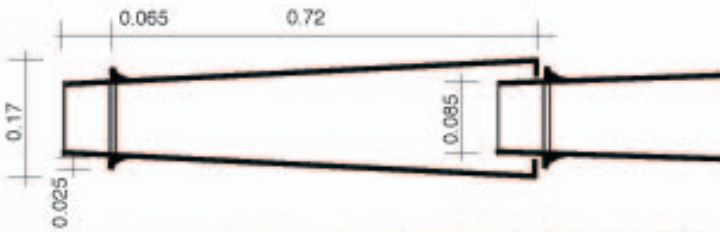
Σε περιοχές με πηγαία νερά η μεταφορά του νερού ύδρευσης σε ανάκτορα και άλλους κατοικήσιμους χώρους γινόταν σε συνδυασμό ανοιχτών αγωγών και πήλινων σωλήνων, που κατασκευάζονταν επιμελώς, ώστε ο ένας να συνδέεται με τον άλλο με ειδική συνθετική ύλη. Οι σωλήνες ήταν σχήματος κωνικού, μήκους 76 εκ. περίπου. Το σχήμα τους διευκόλυνε τη σύνδεσή τους και επιδρούσε σημαντικά στη μείωση εναπόθεσης αλάτων στα τοιχώματά τους

Εικόνα 1. Δεξαμενή συλλογής και αποθήκευσης νερού (αριστερά) και πήλινοι αγωγοί συλλογής όμβριων νερών (δεξιά).

Σχήμα 1. Φίλτρο νερού.

Εικόνα 2. Σωλήνες υδροδότησης: Διαστάσεις τους (πάνω) και Πραγματικό τμήμα δικτύου (κάτω)

Εικόνα 3. Πηγάδια: Στο ανάκτορο της Ζάκρου (αριστερά) και (β) στην πόλη του Παλαιοκάστρου (δεξιά)

σε περιπτώσεις νερών με αυξημένο pH (Εικ. 2). Τέτοιοι κλειστοί αγωγοί χρησιμοποιήθηκαν στο ανάκτορο της Κνωσού για τη μεταφορά του νερού ύδρευσης αρχικά από την πηγή «Μαυροκόλυμπος» και αργότερα από άλλες γειτονικές πηγές. Επίσης, η ίδια τεχνολογία εφαρμόστηκε στη διανομή του νερού σε ανάκτορα και άλλες κατοικήσιμες εγκαταστάσεις.

Τέλος, σε περιοχές με υπόγειους υδροφορείς, όπως στο ανάκτορο της Ζάκρου και στην πόλη του Παλαιοκάστρου, η τεχνολογία ανόρυξης και άντλησης νερού από πηγάδια φαίνεται να ήταν αρκετά ανεπτυγμένη (Εικ. 3).

Το σύνθηρες βάθος των πηγαδιών ήταν 12.5m και η διάμετρος τους 1.0m. Η τεχνολογία που εφαρμοζόταν για την άντληση του νερού των πηγαδιών ήταν επίσης αξιοθαύμαστη.

Αποχετευτικά συστήματα

Ένα από τα αξιοπρόσεκτα χαρακτηριστικά του Μινωικού πολιτισμού ήταν η αρχιτεκτονική και η υδραυλική λειτουργία των αποχετευτικών συστημάτων στα ανάκτορα και άλλους οικισμούς. Από το σύνολο των υποδομών του Μινωικού ανάκτορου στην Κνωσό τίποτε δεν είναι πιο αξιοσημείωτο από τα περίπλοκα αλλά πολύ λειτουργικά αποχετευτικά συστήματα, που διέρχονται διά μέσου των δημοτικών εγκαταστάσεων των πόλεων και των γειτονικών συνοικιών τους. Οι αγωγοί αυτοί σχεδιαστήκαν αρχικά με ιδιαίτερη έμφαση στην αρχιτεκτονική τους. Το συνολικό μήκος του αποχετευτικού συστήματος, συμπεριλαμβανομένων των κεντρικών και δευτερευόντων αγωγών του, υπερβαίνει τα 150m. Το μικρό μέγεθος των αγωγών σε ορισμένα τμήματά του, οι κλίσεις και οι γωνίες εμποδίζουν τη λεπτομερή διερεύνηση του δικτύου.

Γενικά οι υδραυλικές εγκαταστάσεις και ειδικά οι αγωγοί αποχέτευσης και μεταφοράς νερού στις Μινωικές πόλεις ήταν σχεδιασμένοι «τέλεια». Είναι αποδεδειγμένο ότι σε πολλές πόλεις τα αποχετευτικά συστήματα, καλυμμένα με πέτρα ή κτισμένα από μάρμαρο, αποχέτευαν τα υγρά απόβλητα μαζί με τα νερά της βροχής. Επίσης, νερό της βροχής συλλεγόταν

Εικόνα 4. Οι έξοδοι των κεντρικών αποχετευτικών συστημάτων των ανακτόρων: Της Φαιστού (αριστερά) και της Κνωσού (δεξιά).

από οροφές κτιρίων σε δεξαμενές αποθήκευσης και χρησιμοποιούνταν για να καθαρίζουν αγωγούς αποχέτευσης και τουαλέτες.

Τέλος, στη βίλα της Αγίας Τριάδας ανακαλύφθηκε το πιο προωθημένο αποχετευτικό σύστημα, τόσο των υγρών αστικών αποβλήτων, όσο και των όμβριων νερών σε ολόκληρη την ιστορία του μινωικού πολιτισμού. Στις αρχές του 20ού αιώνα, αναφέρεται ότι ο συγγραφέας Angelo Mosso επισκέφθηκε τον οικισμό αυτόν κατά τη διάρκεια μιας έντονης νεροποντής και παρατήρησε ότι το όλο αποχετευτικό σύστημα λειτουργούσε τέλεια εξαιτίας της υδροδυναμικής προώθησης που δημιουργείται από την υψομετρική διαφορά και το σχήμα του αγωγού (Εικ. 5). Ο Mosso, που ήταν επίσης διάσημος υγειονολόγος επιστήμονας, αναφέρει ότι σε ολόκληρη την ιστορία του ανθρώπινου γένους δεν υπάρ-

Εικόνα 5. Τμήμα του κεντρικού αποχετευτικού δικτύου της πόλης της Αγίας Τριάδας.

χει άλλο τέτοιο παράδειγμα, που το αποχετευτικό δίκτυο να λειτουργεί τέλεια ύστερα από ca. 4.000 έτη.

Επομένως, οι Μινωίτες υδραυλικοί σχεδίαζαν και υλοποιούσαν έργα που λειτουργούσαν για πολλούς αιώνες, σε αντίθεση με τους σημερινούς, που η λειτουργία ενός έργου για 40-50 έτη θεωρείται ικανοποιητική.

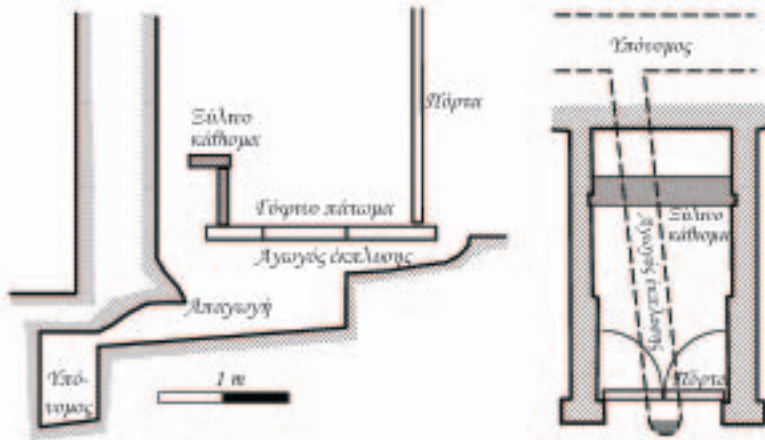
Λουτρά και άλλες υγειονομικές κατασκευές

Στα Μινωικά ανάκτορα αποχετευτικοί αγωγοί των λουτρών δεν ήταν πάντοτε απαραίτητοι, αν και χρήσιμοι. Στην πραγματικότητα τα περισσότερα ανάκτορα δε διέθεταν τέτοιους αγωγούς. Παρ' όλο που η λειτουργικότητα των δωματίων είναι δύσκολο να προσδιοριστεί, ο Έβανς αναγνώρισε στην Κνωσό τρία δωμάτια ως λουτρά. **Τα λουτρά και οι δεξαμενές νερού ήταν χώροι απαραίτητοι στους Μινωικούς οικισμούς, χώροι ιεροί για τις καθάρσεις, κάτι παρόμοιο με τα χριστιανικά καθαρτήρια.** Οι δεξαμενές των καθαρμών ήταν απαραίτητες σ' όλους τους Μινωικούς οικισμούς, γιατί η Μινωική θρησκεία απαιτούσε από τους πιστούς να είναι πάντοτε καθαροί. Χαρακτηριστικές είναι οι εγκαταστάσεις στο «Καραβάν Σεράι», που βρίσκεται απέναντι από την κυρία είσοδο του ανακτόρου της Κνωσού. Εκεί ήταν πάντοτε διαθέσιμο νερό από το υδραγωγείο της Κνωσού για τον καθαρισμό των επισκεπτών. Εκεί υπήρχε και η λεγόμενη «ιερή κρήνη».

Ο βασικός τύπος λουτρών είναι αυτός που βρέθηκε δίπλα στην τραπεζαρία της βασίλισσας του ανακτόρου της Κνωσού. Αυτός ο τύπος λουτρού μοιάζει με αυτά που βρέθηκαν στη Φαιστό και στα Μάλια. Μια κατοικία στην περιοχή του ανακτόρου των Μαλίων έχει κάθισμα τουαλέτας σε σχεδόν άριστη κατάσταση, αφού είχε κατασκευαστεί από συμπαγή πέτρα, όπως αυτό του ανακτόρου της Κνωσού (Εικ. 6). Η διαφορά ωστόσο είναι ότι το δάπεδο του ανακτόρου της Κνωσού δεν ήταν στο κατώτερο επίπεδο. Τμήματα πήλινων αγωγών βρέθηκαν λίγο έξω από την πόρτα του δωματίου. Προφανώς το νερό περνούσε μέσα από ένα μικρό κανάλι στο πάτωμα, που άρχιζε ακριβώς έξω από την πόρτα του λουτρού. Ένας αγωγός κάτω από το πάτωμα συνέδεε το άνοιγμα με τον

Εικόνα 6. Τουαλέτα στο κτίριο Da του ανακτόρου των Μαλίων. Κάτοψη του κτιρίου (αριστερά) και πρόσφατη φωτογραφία (δεξιά).

Σχήμα 2. Τομή και κάτοψη της τουαλέτας στο ισόγειο του ανακτόρου της Κνωσού

πλήνιο αγωγό κάτω από τη λεκάνη (Σχήμα 2). Η τουαλέτα μπορούσε επίσης να καθαριστεί ακόμη και κατά τη διάρκεια ξηρασίας το καλοκαίρι, είτε από κάποιον άλλο είτε από τον ίδιο τον χρήστη.

Η χρήση νερού για αναψυχή και περιβαλλοντική χρήση

Οι πρώτες ενδείξεις για χρήση του νερού για αναψυχή αναφέρονται στο Μινωικό πολιτισμό. Οι υδραυλικοί μηχανικοί εκείνης της περιόδου φαίνεται να είχαν αρκετές γνώσεις και αναπτύξει τεχνολογίες χρήσης του νερού για αναψυχή και βελτίωση του περιβάλλοντος. Διάφορα ευρήματα αποδεικνύουν την ύπαρξη στα ανάκτορα αυτής της εποχής συντριβανιών, πιδάκων νερού, ιχθυοτροφείων, ενυδρείων και άλλων σχετικών εγκαταστάσεων. Η πρώτη σοβαρή ένδειξη στην ιστορία των αρχαίων Ελληνικών πολιτισμών χρήσης νερού για αναψυχή, αποτελεί τμήμα αναπαράστασης, που ανακαλύφθηκε στην «Οικία των Τοιχογραφιών» στην Κνωσό και παριστάνει ένα τύπο αναβρυτηρίου ή πίδακα νερού "jet d' eau", που εκτίθεται σήμερα στο αρχαιολογικό Μουσείο του Ηρακλείου. Μια άλλη ένδειξη παρόμοιας χρήσης του νερού αποτελεί η υπόγεια, κυκλικής διαμέτρου (7m) δεξαμενή, που ανακαλύφθηκε στο κεντρικό τμήμα δίπλα (κατά μήκος) του ονομαζόμενου Βασιλικού διαμερίσματος του ανακτόρου της Ζάκρου. Το δωμάτιο που βρίσκεται η δεξαμενή ονομάζεται «Δωμάτιο Δεξαμενής». Για τη χρήση αυτής της δεξαμενής έχουν διατυπωθεί διάφορες θεωρίες και απόψεις, όπως είναι η χρήση της για κολύμβηση, ως ενυδρείου ή για θρησκευτικές τελετές. Σήμερα πιστεύεται ότι η δεξαμενή αυτή είχε πολλαπλές χρήσεις, συμπεριλαμβανομένων και αυτών αναψυχής.

Επίλογος

Ένα από τα πιο εξέχοντα χαρακτηριστικά του Μινωικού πολιτισμού ήταν η υδραυλική και αρχιτεκτονική κατασκευή και λειτουργία των συστημάτων ύδρευσης και των συστημάτων για την αποχέτευση των αποβλήτων και των

νερών της βροχής στα ανάκτορα και στις πόλεις της εποχής εκείνης. Στη δομή των περισσότερων Μινωικών ανακτόρων και πόλεων τίποτε δεν είναι πιο αξιοπρόσεκτο από τα πολύπλοκα και πολύ λειτουργικά συστήματα υδροδότησης και αποχέτευσης. Επιπλέον, ενδείξεις για τη χρήση υγρών αποβλήτων για την άρδευση γεωργικών καλλιεργειών αναφέρονται για πρώτη φορά στην εποχή αυτή (ca. 3200-1100 π.Χ.). **Τέλος, συμπεραίνεται ότι οι Μινωίτες υδρολόγοι και μηχανικοί ήταν γνώστες σε κάποιο βαθμό βασικών αρχών των επιστημών υδατικών πόρων και περιβάλλοντος, δηλαδή πολύ πριν από την καθιέρωσή τους στη σύγχρονη εποχή.**

Από αυτήν την πολύ σύντομη περιγραφή και ανάδειξη τεχνολογιών που σχετίζονται με τους υδατικούς πόρους και τα υγρά απόβλητα στη Μινωική εποχή, μπορούν να αντληθούν σημαντικά διδάγματα, όπως είναι τα παρακάτω:

- α) Δεν υπάρχουν ουσιαστικές θεμελιώδεις διαφορές σχεδιασμού και κατασκευής υδατικών έργων από τότε μέχρι σήμερα. Οι βασικές διαφορές αφορούν την κλίμακα, το διαθέσιμο εξοπλισμό και άλλα.
- β) Ο άριτος σχεδιασμός και η προσαρμοστικότητα τους στο περιβάλλον (διαπιστώνονται βασικές διαφοροποιήσεις ανάλογα με τις τοπικές συνθήκες).
- γ) Ο χρόνος λειτουργίας τους, που σε πολλές περιπτώσεις φθάνει μερικές χιλιετίες
- δ) Η πρόβλεψη για μελλοντικές αυξημένες ανάγκες.
- ε) Η ολοκληρωμένη διαχείριση υδατικών πόρων και η εξισορρόπηση προσφοράς και ζήτησης.
- ζ) Με δεδομένα τα παραπάνω η έννοια της βιωσιμότητας ως αρχή σχεδιασμού έργων υδατικών πόρων, που ίσως θα πρέπει να αναθεωρηθεί.

Ευχαριστίες

Θερμές ευχαριστίες οφείλονται στο Δάσκαλο Φωτογραφίας κ. Μ. Νικηφοράκη, ΕΦΙΑΡ, που με ευχαρίστηση παραχώρησε τις περισσότερες από τις φωτογραφίες που περιλαμβάνονται σ' αυτό το άρθρο.

100 χρόνια από το θάνατο του

πηγή

[44]

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΛΑΜΠΡΟΥ
Υπηρεσία Ύδρευσης Τομέα Ηρακλείου

από το θάνατο του

Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη

Διηγετικής είναι η επικαιρότητα του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη και το τεράστιο έργο του αποτελεί πάντοτε αντικείμενο συνεχούς μελέτης από απλούς ανθρώπους, αλλά και από κορυφαίους επιστήμονες.

Όλοι όσοι παρακολουθούν το έργο του όλο και ανακαλύπτουν νέες διαφορετικές οπτικές πλευρές οι οποίες και καθιστούν το έργο του ελκυστικό και για τη σημερινή αλλά και την επόμενη γενιά.

Ο κορυφαίος μας διηγηματογράφος γεννήθηκε το 1851 στη Σκιάθο από πατέρα ιερέα. Τα παιδικά του χρόνια τα έζησε στο νησί και το 1868 φοίτησε αρχικά στο Γυμνάσιο της Χαλκίδας και την επόμενη χρονιά ήλθε στην Αθήνα φοιτώντας αρχικά σε Γυμνάσιο του Πειραιά και κατόπιν στο Βαρβάκειο. Τελειώνοντας τις σπουδές του επισκέφθηκε το Άγιο Όρος, το οποίο όμως δεν μπόρεσε να του καλύψει τις έντονες θρησκευτικές του πεποιθήσεις γύρω από τη σχέση του Ορθόδοξου Χριστιανού με την Εκκλησία. Απογοητευμένος από τον Αγιορείτικο μοναχισμό, επέστρεψε και πάλι στην Αθήνα όπου και παρακολούθησε επιλεκτικά διαλέξεις στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Στη διάρκεια των σπουδών του έμαθε τέλεια την Αγγλική και Γαλλική γλώσσα με στόχο να μπορεί να διαβάζει μόνος του πρωτότυπα έργα σπουδαιών Ευρωπαίων συγγραφέων της εποχής. Το 1879 ο Παπαδιαμάντης ξεκίνησε να εργάζεται σε Αθηναϊκές εφημερίδες ως συγγραφέας και μεταφραστής.

Ο πάντοτε καταχρεωμένος στα καπηλειά του Ψυρρή και στο καφενείο της Δεξαμενής, Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης, με τα χρήματα ποτέ του δεν τα «πήγαινε καλά» και χαρακτηριστικό της σχέση του αυτής είναι ένα περιστατικό με την εφημερίδα «Άστυ» όπου εργαζόταν. Ο Διευθυντής που τον προσέλαβε του ανακοίνωσε ότι θα του έδινε μηνιαίο μισθό 150 δραχμές, βλέποντάς τον όμως σκεφτικό υπέθεσε μήπως ήταν λίγα και τον ρώτησε εάν επιθυμούσε μεγαλύτερη αύξηση στον μισθό του. Ο Κοσμοκαλόγε-

ρος του απάντησε ότι «πολλές είναι εκατόν πενήντα. Με φτάνουν εκατό» και άφησε κυριολεκτικά αποσβολωμένο τον Διευθυντή, ο οποίος γνώριζε τις ικανότητές του και την εργατικότητα του. Για τον Παπαδιαμάντη τα χρήματα δεν είχαν μεγάλη αξία αλλά τα έβλεπε μόνο ως μέσον απλά επιβίωσης και κάλυψη στοιχειωδών αναγκών.

Ο Παπαδιαμάντης ο οποίος εργαζόταν σκληρά από το πρωί έως αργά το απόγευμα, πάντοτε εξοφλούσε τους ταβερνιάρηδες και τους καφετζήδες όπου και πέρασε στους χώρους αυτούς τα περισσότερα χρόνια της ζωής του. Ο Κυρ Αλέξανδρος όμως υπήρξε πάνω απ' όλα και ένας πιστός, με την κυριολεξία της

λέξης, Χριστιανός Ορθόδοξος και ουσιαστικά έζησε στην Αθήνα ως αναχωρητής, παρά τις τεράστιες δυσκολίες που προέκυπταν σε μια εχθρική για τέτοιου είδους τρόπο ζωής πόλη.

Εξαιρετικός ψάλτης, άφησε εποχή με τις περιφημες ολονυχτίες που συμμετείχε στον Άγιο Ελισαίο της οδού Άρεως. Έχουν γραφτεί πάρα πολλά για τις ολονυχτίες και για να έχουμε μια άμεση εικόνα παραθέτουμε από χριστιανικό περιοδικό του 1908 ένα κείμενο που δημοσίευσε ο λόγιος Μεσσάνιος Μητροπολίτης Ιεζεκιήλ, ο οποίος ως ιερέας και ιεροκέρυκας συμμετείχε σε ολονυχτία στον Άγιο Ελισαίο με ψάλτη τον Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη.

«'Από ηλικίας τῆς νεανικῆς με ἐθελγον τοῦ Παπαδιαμάντη τὰ ἱστορήματα, καὶ μάλιστα τὰ εὐφάνταστα καὶ ὠραία ἐκεῖνα χριστουγεννιάτικα διηγήματα, ἢ αἱ ἄλλαι κατασκευτικαὶ διηγήσεις του. Καὶ ἀνεγίνωσκον ἀπλήστως τὰ πεζογραφήματα αὐτά, χωρὶς νὰ γνωρίζω τὸν συγγραφέα οὔτε κατ' ὄψιν, ἐνῶ τὸ ὄνομά του μοὶ παρεῖχε πάντοτε εὐφρόσυνον ἀναπόλησιν τῶν ψυχολογικῶν του διηγήσεων. Μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν ἔμαθον ὅτι ὁ Παπαδιαμάντης δὲν εἶναι μόνον ὁ αἰσθηματικὸς ἀριστοτέχνης τῆς γραφίδος, ἀλλ' εἶναι καὶ εὐσεβὴς χριστιανός, ζηλωτὴς τῶν παλαιῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐθίμων, ἀλλὰ καὶ γλυκὺς ἄλυτος, περιπαθῶς ὑμνολογῶν τὸν Θεὸν εἰς συχνὰς ὀλονυχτίας, ἐν τῷ ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν ἀρχαίῳ ναΐσκῳ τοῦ Προφήτου Ἐλισαίου.

Ὑπάρχουσιν ἐν Ἀθήναις τινὲς ζηλωταί, οἵτινες τὴν παραμονὴν ἐπισήμων ἑορτῶν τελοῦσιν ἐν τῷ εἰρημένῳ ναΐσκῳ ἔκπαλαι ὀλονυκτίους ἀγρυπνίας κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Μεταξὺ δὲ τούτων πρωτοστατεῖ ὁ Παπαδιαμάντης μετὰ θαυμασίας ἀντοχῆς διανυκτερεύων καὶ ψάλλον ἀπὸ τῆς 7ης ἑσπερινῆς μέχρι τοῦ πρωϊνοῦ ὄρθρου. Ἐἶχον τὰς πληροφορίας ταύτας καὶ ἀληθῶς ἠσθάνθην ἀνέκφραστον εὐχαρίστησιν, ὅτε ἡμέραν τινα ἐκλήθην νὰ ἐκτελέσω ἱερατικὰ καθήκοντα εἰς τὴν ἀγρυπνίαν ἐπὶ τῇ παραμονῇ τῆς ἑορτῆς τῆς ἁγίας Βαρβάρας.

Τὰ καθημερινὰ καθήκοντά μου δὲν μοὶ ἐπιτρέπουσι νὰ ἀποδέχωμαι τοιαύτας προσκλήσεις δι' ὀλονυκτίους προσευχάς, αἵτινες ἀληθῶς καταλύγουσι τὴν ψυχὴν τοῦ προσευχομένου, τελοῦμεναι ἐν παλαιότητῳ μάλιστα ναΐσκῳ. Καὶ τὴν γενομένην μοὶ ἐκείνην πρόσκλησιν ἐδέχθην ὁμολογῶ, ἵνα ἱκανοποιήσω τῆς ψυχῆς μου παλαιὰν ἔφεσιν, ἵνα γνωρίσω τὸν Παπαδιαμάντην καὶ ἀκούσω τούτου ψάλλοντα μετὸ νησιώτικον ἰδίωμα τῆς πατρίδος του Σκιάθου, καὶ συμπροσευχθῶ τέλος μετ' αὐτοῦ. Καὶ ὅταν μετέβην ἀφ' ἑσπέρας εἰς τὸν ναΐσκον καὶ ἔβαλον «εὐλογητὸς» καὶ ἤρχισαν τὰ ψάλλματα τῶν χορῶν, ἡ πρώτη ἐρώτησις ἦτο ποῖος ἦτο ὁ Παπαδιαμάντης. Καὶ ἠσθάνομην ἀπογοήτευσιν ἀληθῶς εἰς συχνὰς ἐρωτήσεις λαμβάνων ἀπάντησιν ὅτι ὁ Παπαδιαμάντης ἀκόμη δὲν εἶχεν ἔλθει. Ἐφαναζόμεν μήπως ἀπρόοπτόν τι παρεκώλυσε τὸν λόγιον καὶ εὐσεβῆ ὑμνοδὸν εἰς τὴν ἀγρυπνίαν ἐκείνην, καὶ μετὰ ἐλάσεν ἀθυμία ἐπὶ τῇ στερήσει μιᾶς τῶν ἐπιδιωχθείσης γνωριμίας.

Ἄλλὰ τέλος ὁ Παπαδιαμάντης ἦλθε. Μία σεβαστὴ μορφή μεσήλικος σοβαρὰ καὶ πένθιμος, μορφὴ φιλοσόφου, βαθῶς ψυχολόγου καὶ ἀδιαφόρου πρὸς τὸν θόρυβον καὶ τὴν ἐπίδειξιν τοῦ κόσμου, κατέλαβε τὸ δεξιὸν μέρος καὶ ἀληθῶς ἔφαλε περιπαθῶς. Ἡ περιέργειά μου ἱκανοποιήθη, καὶ ἐγὼ ἐν ἐνθουσιασμῷ ἀπήγγελλον ἐμφαντικῶς καὶ ἀργῶς πᾶσαν εὐχὴν ἐν τῷ ἱερῷ ἀπαντῶν εἰς τὰ τροπάρια τοῦ Παπαδιαμάντη. Ἐφάλλετο τὰς μεταμεσονυκτίους ὥρας ὁ ὄρθρος, ὅτε ἐγὼ εἶπον εἰς τὴν γραίαν μοναχὴν Συγκλητικὴν τὴν ἐπισταταύσαν εἰς τὴν τάξιν, ὅτι θὰ ὁμιλήσω μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον. Ἐνόμιζον ὅτι ἡ πρόθεσίς μου αὕτη θὰ συνεπέφερον εὐχάριστον περιέργειαν, εἰς τὸ νὰ ἀκούσῃ τὸ ἐκκλησίασμα διὰ πρώτην φορὰν ἕναν ἱεροκέρυκα. Ἄλλ' ἀτυχῶς ἐξεπλάγην, ὅτε ἐνόησα, ὅτι τὸ εὐσεβὲς ἐκκλησίασμα μετὰ ἀπαρεσκείας ἤκουσαν ἀπὸ τὴν γερόντισσαν Συγκλητικὴν τὴν εἰδήσιν. Οἱ Ζηλωταὶ ἀγρυπνοῦντες εἶναι πάντοτε οἱ ἴδιοι. Εἰθισμένοι δὲ ἦσαν πάντες καθ' ὅλην τὴν νύκτα νὰ ψάλλωσιν οἱ μὲν, νὰ ἀναγινώσκωσιν οἱ ἄλλοι, ἐνῶ κήρυγμα οὐδέποτε ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ἠκούσθη, καὶ ἐπομένως ἡ εἰδήσις ἐφάνη ὡς βέβηλος καινοτομία.

Ἄλλ' ἦτο ἀνυπολόγιστος ἡ λύπη μου, ὅταν ἤκουσα τὸν Παπαδιαμάντην πρωτοστατοῦντα εἰς τοὺς ἀποδοκιμαστικὸς ψιθυρισμοὺς κατὰ τῆς ἀγγελίας τοῦ κηρύγματος. Ὁ καλὸς λογογράφος ὑπελόγησε τὴν κατὰ τὴν ὥραν τοῦ κηρύγματος ἀπόλειαν τοῦ ψάλματος, καὶ ἡ ἀπόλεια αὕτη παρὰ πάντων ἐνομίσηθ' βλιθερά. Ὅτε ἐπροχώρησεν ἡ θεία Λειτουργία, ἀντελήφθην ὅτι εἰς ἀκροατῆς εἶπεν εἰς τὸν Παπαδιαμάντην νὰ ψάλλῃ ἀργὰ τοὺς μακαρισμούς. Ἐκεῖνος δὲ τοῦ ἀπήντησεν «εἰπέ τὸ παπὰ νὰ μὴ ὁμιλήσῃ, νὰ τοὺς ψάλλω». Τὰ ἤκουσα ταῦτα, καὶ ἀληθῶς ἤρχισα νὰ σκέπτομαι ἐν πρέπῃ νὰ ὁμιλήσω, ἀφοῦ τοῦτο προεκάλεϊ τόσην δυσθυμίαν εἰς τὸν λογογράφον, ὃν ἐγὼ διὰ νὰ γνωρίσω μόνον καὶ συμπροσευχθῶ ἠγρύπνουν. Ἄλλ' ὑπερίσχυεν ἡ ἰδέα τοῦ καθήκοντος, εἰς τὸ νὰ τονίσω εἰς τοὺς εὐσεβεῖς ἀκροατάς μου, οἵτινες τρεῖς καὶ τετράκις τοῦ μηνὸς ἠγρύπνουν προσευχόμενοι, ὅτι σὺν τῇ προσευχῇ πρέπει νὰ ἐπιτελώσῃ καὶ ἔργα ἀγαθὰ, ἀνευ τῶν ὁποίων ἡ προσευχὴ δὲν εἶναι παρὰ τῷ Θεῷ εὐπρόσδεκτος. Καὶ ὄντως, παρ' ὅλους τοὺς ἀποδοκιμαστικὸς ψιθυρισμοὺς τοῦ Παπαδιαμάντη, ἐγὼ μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον ἐποίησάμην τὴν δέουσαν ὁμιλίαν, τὴν ὁποίαν κατόπιν δημοσίευσα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 10 φύλλον τοῦ ἐν Βόλῳ ἀρίστου θρησκευτικοῦ περιοδικοῦ «Ἱερομνήμων».

Δὲν γνωρίζω τὴν ἐκ τῆς ὁμιλίας μου ἐντύπωσιν τοῦ δυσθύμου ἀκροατηρίου μου καὶ ἴδια τοῦ Παπαδιαμάντη. Εἰς τὸ τέλος ὁμοῦ τῆς ἀγρυπνίας, κατὰ τὴν ἀπόλυσιν, ὁ σοβαρὸς καὶ κατηφὴς λόγιος εὐχαρὶς μοῦ ἔφαλεν ἠδέως τὴν φήμην «Τὸν εὐλογοῦντα καὶ ἀγιαζόντα ἡμᾶς, Κύριε, φύλαττε εἰς πολλὰ ἔτη». Καὶ ἀληθῶς εἰς ἐμὲ ἐφάνη τοῦτο εἰς μεγάλη ἱκανοποίησις, διότι ἐνόμισα ὅτι τὸ εὐδαίθετον τοῦτο ψάμμα τοῦ Παπαδιαμάντη ἦτο μία ἐνδεῖς μεταμελείας διὰ τὴν ἀληθῆ λύπην, ἣν μοὶ ἐπροξένησεν ἡ ἐκδηλωθεῖσα δυσθυμία εἰς τὸ νὰ ἀκούσωσι πρώτην φορὰν κήρυγμα ἀγνωστόν αὐτοῖς ἱερέως. Ἐνόμισα ἀληθῶς, ὅτι ὁ Παπαδιαμάντης μοῦ ἔφαλε τὴν φήμην ἐξωτερικῶν τὴν ἐντύπωσιν ἐκ τῆς ὁμιλίας μου. Πιθανὸν εἰς τοῦτο νὰ ἠπατήθην· ἐγὼ ὁμοῦ ἀπῆλθον τὰ μέγιστα περιχαρῆς διότι ἐγνώρισκα τὸν λογογράφον, ὃν ἀπλήστως πάντοτε ἀνεγίνωσκον καὶ ἤκουσα τὴν κατασκευτικὴν ψαλμωδίαν τὴν συγκινοῦσαν ἀληθῶς τὴν ψυχὴν, καὶ ἔφυγον ἐκείθεν εὐχαρὶς μετὸ λυκαυγῆς τῆς χειμερινῆς πρωΐας, τέλειον λησμονήσας τοὺς κόπους τῆς νυκτὸς.

ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΣΚΛΑΒΟΥΝΟΥ
Διεύθυνση Σχεδιασμού και Ανάπτυξης

πηγή

[46]

Το σκάκι

και γιατί οι άνθρωποι παίζουν σκάκι

Το σκάκι είναι ένα από τα δημοφιλέστερα παιχνίδια στον κόσμο. Πέρα από παιχνίδι, έχει χαρακτηριστεί και ως άθλημα και ως τέχνη, αλλά και ως επιστήμη ακόμα, λόγω του τρόπου μελέτης του!

Το σκάκι παίζεται τόσο για διασκέδαση όσο και ανταγωνιστικά σε λέσxes, διαγωνισμούς και μέσω αλληλογραφίας. Έχει επίσης πολλές παραλλαγές και συγγενικά παιχνίδια που παίζονται σε διάφορα μέρη του κόσμου.

Το σκάκι είναι ένα παιχνίδι μεταξύ δύο παικτών, που ξεκινούν να κινούν στοιχεία πάνω σε ένα πλέγμα γραμμών και σπηλών. Το πλέγμα ήταν γνωστό από την αρχαιότητα ως χώρος για υπολογισμούς (αβάκιο), για αστρονομικές συσχετίσεις και, κατά πάσα πιθανότητα, για το παιχνίδι των «πessών».

Αυτό που χαρακτηρίζει το παιχνίδι του σκακιού και τις παραλλαγές του είναι οι *διαφορετικές κινητικότητες των στοιχείων*, που έχει ο κάθε παίκτης στη διάθεσή του να χρησιμοποιήσει. Η αρχική παραλλαγή σκακιού ξεκίνησε από την Ινδία τον 6^ο μετά Χριστό αιώνα και χρησιμοποιούσε στοιχεία με τέσσερις διαφορετικές κινητικότητες. Ονομαζόταν «σατουράγκα» (τετραμερές). Στην Ευρώπη έφεραν το παιχνίδι οι Άραβες στους οποίους το μετέφεραν οι Πέρσες, που είχαν πάρει την ιδέα από τους Ινδούς. Από Άραβες συγγραφείς περιγράφεται και παραλλαγή σκα-

κιού σε κυκλικό πλέγμα (το λεγόμενο «αστρονομικό» σκάκι), που το εφηύραν οι Βυζαντινοί και το ονόμαζαν «ζατρίκιον». Η παραλλαγή αυτή δεν παίζεται πλέον σήμερα.

Το διαδεδομένο σκάκι παίζεται σήμερα με 6 διαφορετικής κινητικότητας στοιχεία.

Οι ελληνικές τους ονομασίες: Ρήγας, Βασίλισσα, Πύργος, Αξιωματικός, Ίππος, Στρατιώτης.

Τις επίσημες σκακιστικές δραστηριότητες καθοδηγεί η **Διεθνής Σκακιστική Ομοσπονδία** (FIDE, Fédération Internationale des Échecs), που ιδρύθηκε το 1924 στο Παρίσι. Το συγκεκριμένο έτος, το σκάκι ήταν άθλημα επίδειξης στην Ολυμπιάδα των Παρισίων. Η δυνατότητα να περιληφθεί στο κανονικό πρόγραμμα της επόμενης Ολυμπιάδας δεν υλοποιήθηκε, λόγω ύπαρξης επαγγελματιών σκακιστών. Τα άλλα αθλήματα των Ολυμπιακών Αγώνων ήταν τότε αυστηρώς ερασιτεχνικά ... Έκτοτε, η Διεθνής Σκακιστική Ομοσπονδία διοργανώνει ανεξάρτητες «**Ολυμπιάδες σκακιού**», που διατηρούν, παραδοσιακά, την ονομασία: «Ολυμπιάδα». Στις «Ολυμπιάδες σκακιού» συμμετέχουν αντιπροσωπευτικές ομάδες εθνικών σκακιστικών ομοσπονδιών από διάφορα κράτη. **Τα κράτη που έχουν σκακιστική ομοσπονδία είναι 170**, δεύτερα σε αριθμό παγκοσμίως μετά τα κράτη που έχουν εθνικές ομοσπονδίες ποδοσφαίρου. Γίνεται και Παγκόσμιο ατομικό πρωτάθλημα για την ανάδειξη Παγκόσμιου Πρωταθλητή, όπου η διεκδίκηση του τίτλου είναι δυνατή από παίκτες ανεξαρτήτως φύλου.

Το σκάκι γνώρισε μεγάλη ανάπτυξη στο τέλος του 19ου αιώνα στην Ευρώπη και την Αμερική, όταν οι κανόνες του ομογενοποιήθηκαν και η αντιπαράθεση των ερασιτεχνών σκακιστών «παγκοσμιοποιήθηκε» μέσω της έντυπης ενημέρωσης. Τότε δεν υπήρχε ακόμα «σταυρόλεξο» (εφευρέθηκε στις αρχές του 20^{ου} αιώνα) και πολλές εφημερίδες δημοσίευαν «προβλήματα σκακιού». Τα «προβλήματα σκακιού» είναι στιγμιότυπα από πιθανό αγώνα και ζητούν από τους αναγνώστες να βρεθεί ο μοναδικός τρόπος για να έχει το παιχνίδι ορισμένη κατάληξη.

Ένας αιώνας πέρασε και οι άνθρωποι δεν είναι πλέον οι μόνοι που μπορούν να παίξουν σκάκι. **Από τα τέλη του 20ου αιώνα, οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές είναι ικανοί αντίπαλοι για όλους τους έμβιους παίκτες.**

Γιατί οι άνθρωποι παίζουν σκάκι;

Αυτό που χρειάζεται για να παίξει κανείς σκάκι είναι η γνώση των κανόνων κίνησης κάθε στοιχείου. Οι κινήσεις, όμως, των στοιχείων πάνω στο πλέγμα εμπλέκονται μεταξύ τους. Έτσι, είναι πολύ εύκολο να αρχίσει κάποιος να παίζει, αλλά χρειάζεται πολύς χρόνος και εμπειρία για να γίνει ικανός παίκτης.

Επειδή το σκάκι είναι ένα άθλημα για όλες τις ηλικίες, όταν μάθει κάποιος σκάκι, μπορεί να αποκτήσει ένα ευχάριστο χόμπι για όλη του τη ζωή.

Για συμμετοχή σε πρωταθλήματα, βέβαια, παίζει ρόλο και η ηλικία, γιατί, όταν οι συνθήκες ανταγωνισμού είναι έντονες, χρειάζεται και φυσική κατάσταση. Τα αποτελέσματα των πρωταθλημάτων παρέχουν μια αντικειμενική ανατροφοδότηση για τους νέους παίκτες, καθώς παρουσιάζουν τις ψυχολογικές ή διανοητικές αδυναμίες καθενός. Η ανάλυση των αποτελεσμάτων δίνει μεγάλη δυνατότητα στους παίκτες για αυτοβελτίωση σε όλους τους τομείς της ζωής τους.

Αλλά, και για τους πιο ηλικιωμένους το σκάκι είναι ωφέλιμο. **Σύμφωνα με έρευνες, η ενεργή διανοητική εργασία επιβραδύνει τη γήρανση κατά 40-60%.** Η ενασχόληση με το σκάκι είναι ο καλύτερος επιβραδυντικός παράγοντας γιατί κάνει το μυαλό να σκέφτεται συνεχώς και να λύνει προβλήματα, ειδικά όταν τίθεται και περιορισμός στο χρόνο σκέψης!

Ο Παναγής Σκλαβούνος είναι συγγραφέας του βιβλίου «Ελληνες σκακιστές του 19^{ου} αιώνα».

Απο: ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ,
Ειδικό Παθολόγο

ΘΕΟΝΤΟΤΗ ΜΑΛΑΜΟΥ
Νοσηλεύτρια Υγειονομική Υπηρεσία

Αρτηριακή Υπέρταση

Με τον όρο αρτηριακή υπέρταση ορίζεται η αύξηση της αρτηριακής πίεσης σε επίπεδα υψηλότερα από αυτά που αναφέρονται ως φυσιολογικά, δηλαδή πάνω από 130 mmHg για συστολική και πάνω από 85 mmHg για διαστολική.

Παρά τις σημαντικές προόδους που έχουν επιτευχθεί τα τελευταία χρόνια τόσο ως προς τη διάγνωση, όσο και ως προς τη θεραπεία, **η υπέρταση εξακολουθεί να παραμένει ο σημαντικότερος παράγοντας κινδύνου** για στεφανιαίο επεισόδιο, αγγειακό εγκεφαλικό επεισόδιο, νεφρική νόσο και ευθύνεται για περισσότερους από τους μισούς θανάτους στις ΗΠΑ .

Η διάγνωση της υπέρτασης δεν θα πρέπει να τίθεται με μία μόνο μέτρηση. Οι αρχικά υψηλές τιμές θα πρέπει να επιβεβαιώνονται σε τουλάχιστον δύο επισκέψεις στην επόμενη ή τις επόμενες εβδομάδες, εκτός αν η συστολική πίεση είναι 210 mmHg ή μεγαλύτερη, οπότε εφαρμόζεται η θεραπεία ενωρίτερα.

Στις περισσότερες των περιπτώσεων η υπέρταση είναι άγνωστης αιτιολογίας, οπότε χρησιμοποιείται ο όρος «ιδιοπαθής υπέρταση».

Οι συχνότερες αιτίες της δευτεροπαθούς υπέρτασης είναι: χρόνια νεφρίτιδα, οξεία σπειραματονεφρίτιδα, διαβητική νεφροπάθεια, στένωση νεφρικής αρτηρίας, παθήσεις επινεφριδίων και θυρεοειδούς, όγκοι εγκεφάλου, άπνοια ύπνου, εξωγενείς ορμόνες, εγκυμοσύνη, συγγενείς ή επίκτητες καρδιοπάθειες.

Η υπέρταση εμφανίζεται δύο έως τρεις φορές συχνότερα στους παχύσαρκους και η αρτηριακή πίεση αυξομειώνεται ανάλογα με την αύξηση ή μείωση του σωματικού βάρους. Αυτή η σχέση είναι πιο ισχυρή σε ανθρώπους στους οποίους το υπερβάλλον βάρος κατανέμεται κυρίως στο επιγάστριο, και το άνω μέρος του σώματος. Αυτή η κατανομή συνοδεύεται όχι μόνο από αύξηση της αρτηριακής πίεσης αλλά και από υπερλιπιδαιμία και σακχαρώδη διαβήτη.

Συμπτωματολογία

Είναι γνωστό, ότι η **υπέρταση είναι ασυμπτωματική νόσος** και αυτό έχει σαν αποτέλεσμα οι ασθενείς να παρουσιάζονται συχνά σε όψιμα στάδια με εμφανείς τις επιπλοκές της υπέρτασης. Συμπτώματα όπως ζάλη, πονοκέφαλος, λιποθυμία εμφανίζονται εξίσου συχνά τόσο σε υπερτασικούς όσο και σε νορμοτασικά άτομα. Επίσης πολλά συμπτώματα που σχετίζονται με την υπέρταση έχουν ψυχογενή προέλευση. Ακόμα και ο πονοκέφαλος παρουσιάζει πτωχή σχέση με την υπέρταση.

Επιπλοκές της Υπέρτασης

Όσο αυξάνουν οι τιμές της αρτηριακής πίεσης, τόσο αυξάνουν και οι κίνδυνοι ανάπτυξης καρδιαγγειακών επεισοδίων. Εάν οι ασθενείς δεν λάβουν φαρμακευτική αγωγή υπολογίζεται ότι το 50% θα καταλήξει από στεφανιαία νόσο, το 33% από αγγειακό εγκεφαλικό επεισόδιο και 10%-15% από νεφρική ανεπάρκεια.

Στεφανιαία Νόσος

Στα στεφανιαία αγγεία εμφανίζεται αρτηριοσκλήρυνση με αποτέλεσμα την εμφάνιση στηθάγχης, εμφράγματος ή αιφνιδίου θανάτου.

Συμφορητική Καρδιακή Ανεπάρκεια

Παρατηρείται στο 75% των υπερτασικών ασθενών.

Εγκεφαλική Αγγειακή Νόσος

Η συχνότητα εγκεφαλικών εμφράκτων είναι 5-30 φορές μεγαλύτερη στους υπερτασικούς ως προς τους νορμοτασικούς. Η συστολική πίεση έχει μεγαλύτερη επίδραση από τη διαστολική πίεση. Η μείωση της αρτηριακής πίεσης είναι δυνατόν να προλάβει την έναρξη ενός εγκεφαλικού επεισοδίου.

Νεφρική Βλάβη

Η υπέρταση είναι η κύρια αιτία προοδευτικής νεφρικής ανεπάρκειας. Ανάπτυξη νεφροσκλήρυνσης και εμφάνιση υψηλού ουρικού οξέος παρατηρείται στο 1/3 των υπερτασικών ασθενών.

Αλλοιώσεις του Αμφιβληστροειδούς

Θεραπεία της Ιδιοπαθούς Υπέρτασης

Ο στόχος στη θεραπεία ενός υπερτασικού ασθενούς είναι η πρόληψη της νοσηρότητας και θνητότητας που σχετίζεται με την αυξημένη πίεση.

Μη φαρμακευτική παρέμβαση

Η πιο διαδεδομένη είναι ο περιορισμός κατανάλωσης άλατος αλλά και η απώλεια βάρους, η φυσική δραστηριότητα, η αλλαγή τρόπου ζωής, διακοπή καπνίσματος και αλκοόλ.

Αξίζει να αναφερθεί πως η μείωση του βάρους έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση της αρτηριακής πίεσης σε άτομα των οποίων το βάρος είναι 10% πάνω από το ιδανικό.

Η άσκηση είναι δυνατόν να μειώσει τη συστολική πίεση κατά 10 mmHg περίπου. Δεν θα πρέπει να συνιστώνται εξειδικευμένα προγράμματα και όργανα. Αρκεί ένα περπάτημα 60 min καθημερινά.

Η υψηλή πρόσληψη καλίου φαίνεται να προφυλάσσει από την υπέρταση και τα εγκεφαλικά επεισόδια, ενώ η έλλειψη αυξάνει την αρτηριακή πίεση και τον αριθμό των εκτάκτων συστολών.

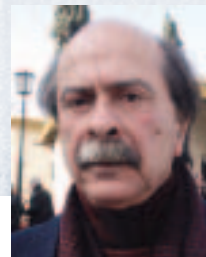
Φαρμακευτική Παρέμβαση

Στην αγορά υπάρχουν πάνω από 100 αντιυπερτασικά φάρμακα, οι διάφορες κατηγορίες τους έχουν διαφορετικούς μηχανισμούς δράσης καθώς και τις μείζονες αντενδείξεις και παρενέργειές τους.

Η επιλογή των πλέον δόκιμων φαρμάκων για την αντιμετώπιση της υπέρτασης σε ένα δεδομένο ασθενή βασίζεται σε δύο θεωρήσεις:

- Αποτελεσματική μείωση της αρτηριακής πίεσης και πρόληψη των υπερτασικών επιπλοκών με τις ελάχιστες παρενέργειες και κόστος και
- Επακόλουθη αντιμετώπιση των συνυπαρχουσών καρδιαγγειακών παθήσεων (π.χ. στηθάγχη, καρδιακή ανεπάρκεια).

Η **συμμόρφωση στη φαρμακευτική αγωγή είναι σημαντικός παράγοντας στον έλεγχο της υπέρτασης.** Οι ασθενείς πρέπει να γνωρίζουν και οι ίδιοι τις ιδανικές τιμές της αρτηριακής πίεσής τους – μετά από εκπαίδευσή τους – και να παρακολουθούν την αποτελεσματικότητα της θεραπείας στο σπίτι.

Ζητείται ...ηθική

«Των φρονίμων τα παιδιά πριν πεινάσουν μαγειρεύουν». Το λαϊκό αυτό απόφθεγμα θα ταίριαζε απόλυτα με την περίπτωση μας. Την οικονομική, την κοινωνική αλλά κύρια την ηθική. Ευτυχώς δεν έχουμε ακόμα – άμεσα τουλάχιστον – απώλεια εθνικού χώρου.

Οι προαναφερόμενες συνιστώσες θα μπορούσαν να αποτελέσουν τα ποιοτικά χαρακτηριστικά του εθνικού μας μαζοχισμού. Το 2009 ζήσαμε την τρομολαγνεία του επικίνδυνου ιού Η1Ν1. Το 2010 ζήσαμε και ζούμε μέχρι σήμερα **την τρομολαγνεία της χρεοκοπίας της χώρας, παράγωγο της οποίας είναι η συνεχής υποβάθμιση της ποιότητας της ζωής μας.**

Τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας έδωσαν και δίνουν ρεσιτάλ τρομολαγνείας με στόχο να εμπεδώσουμε όλοι μας τις νεοφιλελεύθερες, σχεδόν μονεταριστικές αντιλήψεις που χαρακτηρίζουν πλέον τις κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις της χώρας. Τις αντιλήψεις εκείνες που επιφέρουν τη διαρκή συρρίκνωση χρόνια εμπεδωμένων κοινωνικών δικαιωμάτων, αποτέλεσμα μιας διαχρονικής, αγωνιστικής πορείας των εργαζομένων στη χώρα αυτή. Αγώνων που στηρίχτηκαν κύρια στην ανεξαρτησιακή προοπτική της πατρίδας και στην εμπέδωση της δημοκρατίας στο ίδιο το ιστορικό της λίκνο.

Ας θυμηθούμε μαζί τα ιδεολογικά χαρακτηριστικά του αγώνα μετά την επτάχρονη τυραννία των συνταγματαρχών. Αυτά μπορούν να συνοψιστούν σε δύο λέξεις: **Απεξάρτηση – δημοκρατία.** Το σύνθημα: «Η Ελλάδα ανήκει στους Έλληνες» έδωσε με τον καλύτερο τρόπο τη δυναμική της τότε συγκυρίας και οριοθέτησε τις δυνατότητες του λαϊκού αγώνα. Ήταν η συνέχεια μιας μακρόχρονης πάλης του λαού που αρχίζει το 1821 και έχει τα χαρακτηριστικά της εθνικής ανεξαρτησίας, της λαϊκής κυριαρχίας, της κοινωνικής δικαιοσύνης και προκοπής.

Και σήμερα; Τι απέμεινε από αυτή την κοπιαστική και πολλές φορές αιματηρή πορεία των εθνικο-ανεξαρτησιακών και κοινωνικών αγώνων του λαού μας;

Η έλευση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, της Κεντρικής Ευρωπαϊκής Τράπεζας και της Ενωμένης Ευρώπης καθορίζουν πλέον την οικονομική και εν πολλοίς την κοινωνική πολιτική της χώρας και αμφισβητούν τις όποιες δίκαιες κατακτήσεις των εργαζομένων.

Η απαρχή του Μεσαίωνα στα μισθολόγια του ανθρώπινου δυνα-

μικού της χώρας, η συρρίκνωση των συντάξεων των απόμαχων της εργασίας, η φορομνηστική πολιτική που θα εξαθλιώσει ακόμα περισσότερο τα εισοδήματά μας δεν αφήνει πολλά περιθώρια αισιοδοξίας για εθνικο-αναπτυξιακές προοπτικές. Είμαστε σε εξάρτηση, υπό την κηδεμονία των πιστωτών μας και αυτό οφείλεται στην κομραδόρικη πολιτική ανήθικων υποκειμένων που εξαθλίωσαν κατά το πρόσφατο παρελθόν την αξιοπρέπεια του Έλληνα πολίτη, την αξιοπιστία του Ελληνισμού. Αηδιάζει κανείς αντικρίζοντας κάθε τόσο στην οθόνη των τηλεοράσεων τους βαρόνους της στρατευμένης ή καλύτερα της κομματικοποιημένης πολιτικής να απολογούνται για την ιδιοτέλεια των πράξεών τους ως έμμισθοι πραιτοριανοί των πολυεθνικών και πλουτοκρατικών συμφερόντων. Πολιτικά σύμβολα της συντηρητικής και προοδευτικής παράταξης «σύρονται» ως υποτιμημένα είδωλα μιας άλλης εποχής σε ένα καμένο πολιτικό και οικονομικό τοπίο που οι ίδιοι με τις βδελυρές πράξεις τους δημιούργησαν. **Φταίμε εμείς που πιστέψαμε; Φταίει ο λαός που τους ανέ-**

δειξε; Ή μήπως φταίνει αυτοί που δημιούργησαν ένα σάπιο πρότυπο για μας και τον λαό;

Αηδιάζει κανείς όταν αντιλαμβάνεται το μεγάλο φαγοπότι που έγινε με τα χρήματα των φορολογούμενων πολιτών, με τα χρήματα των ευρωπαϊκών και κρατικών επιχορηγήσεων για τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη της χώρας. Τα ευτελή υποκείμενα, διακινούσαν ηθικοπλαστικά αρχές και ιδέες και από πίσω έκλεβαν και έτρωγαν ως γνήσια αρπακτικά τον μόχθο ενός λαού. Έπαιξαν ως παίκτης μιας παιδικής μονόπολης χωρίς οίκτο και σεβασμό στις καθημερινές αγωνίες των ενάρετων και νομιμόφρονων πολιτών αγοράζοντας και πουλώντας τα όνειρά τους. **Μεγάλο τμήμα διάφορων κοινωνικών ομάδων πλούτισε με τη διαπλοκή.** Κλέβουν πολιτικοί, πολεοδόμοι, δικηγόροι, γιατροί, μηχανικοί, εφοριακοί. Κλέβουν προμηθευτές, αγρότες, τελωνειακοί. Σκορπούν μαύρο χρήμα οι πολυεθνικές, απαιτούν «προμήθεια» οι κρατικο-υπάλληλοι, ενσωματώνονται οι συνεταιριστές, δεν αντιστέκονται οι τοπικοαυτοδιοικητικοί, σαπίζουν οι συνδικαλιστές. **Ένα μεγάλο τμήμα του ελληνισμού αιμορραγεί ηθικά, διαστρέφεται ιδεολογικά, εκμαυλίζεται πολιτικά.**

Και το Υπουργείο Οικονομικών έχει το θράσος να μας ανακοινώνει ότι 80 Έλληνες είναι πλουσιότεροι των μισθωτών της χώρας αυτής! Και μας αποκαλύπτει ότι 14.000 ιδιοκτήτες πολυτελών ακινήτων αξίας 14,5 δισεκατομμυρίων ευρώ φοροδιαφεύγουν συστηματικά! **Κύριοι! Δημεύστε τις περιουσίες τους! Στείλτε τους φυλακή! Τι περιμένετε λοιπόν;** Και όχι μόνο αυτούς! Βάλτε στη φυλακή ή έστω στο περιθώριο της πολιτικής, κοινωνικής και επιχειρηματικής ζωής της χώρας όλους αυτούς που αφού «σάρωσαν» τις προμήθειες του Δημοσίου και των ΔΕΚΟ έχουν το θράσος να ζητούν και «επιβράβευση» μέσα από την επανατοποθέτησή τους στους θώκους της ιεραρχίας της κοινωνίας, των Επιχειρήσεων και του Ελληνικού Δημοσίου. Και ως εκ θαύματος «δικαιώνονται» στηριζόμενοι πάντα στο πελατειακό – κομματικοκεντρικό κατεστημένο της χώρας. Καλά λέει ο λαός: «Έβαλαν τους λύκους να φυλάνε τα πρόβατα».

Έξω από εδώ υποκριτές. Θα βρούμε μόνοι μας την προοπτική για την επιβίωση του Ελληνισμού. Μην ευτελίζετε περισσότερο τις δικές μας ελπίδες, μην αγωνιάτε πια τόσο για το μέλλον μας! Οι θεσμοί που μέχρι σήμερα ελέγχετε μας δημιουργούν την μέγιστη αποστροφή. Ως «υποδουλωμένοι» πια πολίτες **θα αυτοπροσδιοριστούμε, θα ανασυγκροτηθούμε ιδεολογικά, πολιτικά, συνδικαλιστικά, πολιτισμικά και με κοινό πυρήνα το αναλλοίωτο ήθος μας και τις αντοχές μας ενάντια στην ενσωμάτωση και την σαπίλα θα ανατρέψουμε την**

κάθε είδους εξάρτηση. Για τη δημοκρατία και την εθνική ανασυγκρότηση. **Ενάντια στα φοβικά σύνδρομα που επιθυμείτε να δημιουργήσετε στο λαό!**

Η πολιτική των υποκριτών

Κύριοι, όλοι εσείς που φτιάξατε τους θεσμούς κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση του Ελληνικού γραφειοκρατικού και αντιπαραγωγικού Κράτους, πανικόβλητοι μπροστά στις συνέπειες και στις εν δυνάμει απειλούμενες κυρώσεις τόσο από τη δικαιοσύνη όσο και από το λαό **οδεύετε προς το ιστορικό περιθώριο.** Ο μεγαλύτερος όμως πανικός σας προκύπτει από ένα και μόνο γεγονός: **Να μη συνειδητοποιήσει ο λαός ότι το έλλειμμα δεν είναι απλά οικονομικό αλλά ότι είναι κύρια πολιτικό, ιδεολογικό, ηθικό.**

Είναι απορίας άξιον πώς όλοι αυτοί που σπύλωσαν την τιμή και την υπόληψη του λαού αποφεύγουν πλέον την κεντρική πολιτική σκηνή τραυλίζοντας στο περιθώριό της: «Δεν είμαστε όλοι ίδιοι». Λες και φοβούνται την επόμενη αποκάλυψη κάποιου σκανδάλου, κάποιας αλαζονικής τους συμπεριφοράς. Δεν έχουν καν την μορφωτική και ηθική επάρκεια να υπερασπιστούν το πολιτικό, συνδικαλιστικό, συνεταιριστικό ή αυτοδιοικητικό σύστημα εξουσίας - **με ιστορικούς όρους** - που οι ίδιοι δημιούργησαν και αναπαρήγαγαν. Και αυτό

γιατί είναι ανίκανοι να επιχειρηματολογήσουν και να μας πείσουν για τους δήθεν «ιστορικούς» τους ρόλους! **Αφήνοντας εν τέλει ακάλυπτους τους γεννότερες της μεταπολίτευσης, τον Κωνσταντίνο Καραμανλή και τον Ανδρέα Παπανδρέου** που με ξεχωριστούς ρόλους ο καθένας, προσπάθησαν να θεμελιώσουν ένα πολιτικό και κοινωνικό σύστημα με αναμφισβήτητους κανόνες δημοκρατίας και ελευθερίας. Και σήμερα όλοι οι απόγονοι, νεόκοποι της πολιτικής, μιλούν απλά για το τέλος της μεταπολίτευσης!

Το καθήκον των ιστορικών στελεχών

Ποιο είναι λοιπόν το δικό μας καθήκον; Θα πρέπει να αναμοχλεύσουμε τις ιστορικές μας μνήμες και να ξαναβρούμε το ιδεολογικό νήμα της πολιτικής. Να ξαναβρούμε τις αξίες που αφορούν τις θεμελιώδεις δημοκρατικές και ηθικές διαδικασίες της πολιτικής και τις αξίες που αφορούν στο περιεχόμενό της.

Θα πρέπει άμεσα να αμφισβητήσουμε την άποψη ότι η «δημοκρατία» της ελεύθερης αγοράς και του ακραίου ανταγωνισμού – μέσα από την ιδιωτικοποίηση κάθε δημόσιου αγαθού – όχι μόνο μπορεί να αντικαταστήσει την κλασική πολιτική δημοκρατία και τους φορείς της αλλά εν τέλει λειτουργεί πιο αποτελεσματικά και επ' ωφελεία των Ελλήνων πολιτών!!!

Σε αντιδιαστολή εμείς πρέπει:

- να αντιπροτείνουμε την άποψη ότι η αρμονική συμβίωση του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα στο επίπεδο της ελληνικής παραγωγής είναι προϋπόθεση για την αναπτυξιακή πορεία της χώρας και την αναβάθμισή της στο διεθνή καταμερισμό του παραγόμενου πλούτου. Δε νοείται να ξεπουλάς αντί πινακίου φακής την εμπειρία, την τεχνογνωσία, τους ταξικούς αγώνες και τον πολιτισμό που παρήγαγαν οι Επιχειρήσεις του Δημοσίου στους αποτυχημένους ιδιώτες της χώρας αυτής και στα πολυεθνικά μεγαθήρια.

Κανείς δεν αμφισβητεί ότι χρειάζονται τομές ενάντια στην κακοδιαχείριση και στα προνόμια των συντεχνιών του Δημοσίου. Κανείς δεν αμφισβητεί την ανάγκη εκσυγχρονισμού των Επιχειρήσεων του Δημοσίου. Άλλο όμως εκσυγχρονισμός για μια καλή θέση στο διεθνή ανταγωνισμό και στον διεθνή καταμερισμό της γνώσης και της εργασίας και άλλο ξεπούλημα του εθνικού πλούτου και των παραγωγικών δυνάμεων της χώρας.

- να αποκαλύψουμε ότι η σημερινή οικονομική συγκυρία αποτελεί την απαρχή νέων γεωστρατηγικών και γεωπολιτικών ανακατατάξεων σε παγκόσμιο επίπεδο και ότι η χώρα δεν μπορεί να μείνει

αμέτοχη λειτουργώντας ως λογιστής των χρεών και των δανείων της.

Οι πολιτικές ηγεσίες οφείλουν – **αν επιθυμούν την επιβίωσή τους** – να εξυγιανθούν ηθικά, να ανασυγκροτηθούν ιδεολογικά και οργανωτικά για να μπορούν έτσι να συμπυκνώσουν και να εκφράσουν στη δεδομένη σημερινή συγκυρία τις ιστορικές ανάγκες μιας ταλαιπωρημένης κοινωνίας και ενός προδομένου λαού. Να ανοίξουν δρόμους στην ιστορία, να δουν και να οραματιστούν πέρα από τον στενό ορίζοντα του σήμερα, να υπερβούν τα εμπόδια και τους περιορισμούς που κληροδοτεί το παρελθόν. **Με απλά λόγια χρειάζονται ηγεσίες που θα είναι μπροστά από την ιστορική συγκυρία και θα την «καθορίζουν» προοδευτικά, αναπτυξιακά, εθνικά.**

Η ευθύνη των ενάρετων πολιτών

Οι νομιμόφρονες και ηθικοί πολίτες, οι λεγόμενοι ενάρετοι της χώρας αυτής, που σιωπηλά αλλά με παρηψία παρακολουθούν – είτε μέσα από τα κόμματα είτε έξω από αυτά – την καταράκυλα του πολιτικού συστήματος:

- Θα πρέπει να φροντίσουν για την ιδεολογική και ηθική αναδόμηση του όλου πολιτικού συστήματος. Την ιστορική του

αποκατάσταση! Οι ενάρετοι πολίτες ως φορείς μιας νέας εθνικής και κοινωνικής συνείδησης οφείλουν να αμφισβητήσουν και αν χρειαστεί να ανατρέψουν τη σημερινή κατεστημένη εκπροσώπηση των λεγόμενων αντιπροσωπευτικών θεσμών **που εκφράζεται με την πιο ανούσια και μορφωτικά ανεπαρκή γραφειοκρατική νομενκλατούρα** που μπορεί να παράγει πολιτικούς γραφειοκράτες ή σκάνδαλα αλλά αδυνατεί να παράγει κοινωνικά και πολιτικά στελέχη ή αναπτυξιακό όραμα για το έθνος και τον εργαζόμενο λαό.

- Θα πρέπει **να αποκαλύψουν τη διαλυτική εξουσία της Τηλεοκρατίας** που στην ουσία υπερσκέλιζε την πολιτική εξουσία και αντικατέστησε τη λαϊκή αμφισβήτηση και δράση με την επίπλαστη επικοινωνία.
- Θα πρέπει **να ξαναβάλουν στο προσκήνιο την πολιτική** με στόχο αυτή να εποπτεύσει την αγορά, το κερδοσκοπικό κεφάλαιο και την ασυδοσία του που καθημερινά μεγεθύνει τις οικονομικές ανισότητες δημιουργώντας με τον τρόπο αυτό μια κοινωνία νεόπτωχων και περιθωριοποιημένων πολιτών.
- Θα πρέπει **να διεγείρουν τη συνείδηση όλων των πολιτών** με στόχο την ενεργοποίησή τους ενάντια στις κατεστημένες σάπιες δομές που καθημερινά τους «πίνουν το αίμα» δημιουργώντας μια εθνική θλίψη για το κατόντημά μας. Οι τελευταίες κινητοποιήσεις των πολιτών ανά την Ελλάδα – αν δεν χειραγωγηθούν από τους όποιους επιτήδειους – μπορεί να αναδείξουν μια νέα προοπτική. **Αρκεί αυτές οι κινητοποιήσεις να εκφράσουν ένα ενιαίο αίτημα, κάποιους κοινούς στόχους.** Μια θετική πρόταση, εναλλακτική του σημερινού νέου οικονομικού Μεσαίωνα.

Το απεχθές χρέος

Τα παιχνίδια τελείωσαν! Ο λαός μας θα ξεσηκωθεί αργά ή γρήγορα ενάντια στην όλη κομματική και πολιτική απαξίωση που έφερε τη χώρα στο χείλος της οικονομικής καταστροφής και τον ίδιο σε μια κυοφορούμενη νέα φτώχεια. **Θα συγχωρέσει και θα αποδεχθεί** μόνο εκείνους τους πολιτικούς που με θάρρος και παρηγοσία θα αποκαλύψουν το πολιτικό και ιδεολογικό έλλειμμα που ευθύνεται για την ανεπάρκεια εθνικών – πατριωτικών συνειδήσεων στη χώρα αυτή. **Αυτοί που ευθύνονται έχουν όνομα και ιστορία και πρέπει να τιμωρηθούν παραδειγματικά. Και αυτοί που καταλήστεψαν τον εθνικό πλούτο μέσα από τα διαπλεκόμενα συμφέ-**

ροντα θα πρέπει να πληρώσουν αναδρομικά το αντίστοιχο τίμημα. Ο Ελληνικός λαός δεν μπορεί και δεν πρέπει να πληρώσει το απεχθές χρέος (παράγωγο της διαπλοκής, των υπερκοστολογήσεων, των παράνομων προμηθειών, των τεχνικών έργων «αέρα», των άχρηστων και επιβαλλόμενων εξοπλιστικών προγραμμάτων κλπ.) που αποτελεί μεγάλο τμήμα του εθνικού δημόσιου χρέους.

Παράλληλα οι μηχανισμοί ενός αναδομημένου, νέου, σύγχρονου Κράτους πρέπει να απλώσουν θαρραλέα τις εισπρακτικές «τσιμπίδες» τους – στους έχοντες και κατέχοντες – γεμίζοντας τα ελλειμματικά ταμεία.

Είναι το μόνο βάλαμο γι' αυτόν τον βασανισμένο και έντιμο εργαζόμενο λαό που και αυτός θα συνεισφέρει σ' αυτήν την εθνική προσπάθεια – στο μερίδιο βέβαια που του αντιστοιχεί και όχι εξαθλιώνοντάς τον για να ζει ως νεόπτωχος – αυξάνοντας παράλληλα την παραγωγικότητά του με βάση το φιλότιμο που τον διακρίνει.

Καλή δύναμη φίλοι μου και καλό καλοκαίρι! Ένα δύσκολο φθινόπωρο μας περιμένει...

ΕΥΔΑΠ Α.Ε.
Ωρωπού 156, 111 46 Γαλάτσι - Αττικής